la humanitat

Any IV — Núm. 1.184 — Preu: 15 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, dimecres, 11 de desembre del 1935

EL TEMPS. — A Catalunya el cel es presenta amb pocs núvols a les costes i centre del país i per les altes muntanyes del Pirineu neva amb molta intensitat. Els vents són forts del sector N. per les comarques costeres de Tarragona i Girona i moderats de la mateixa direcció per les de Lleida i Barcelona. — Temperatures extremes: Màxima, 16 a Tortosa i mínima, 11 sota zero al Port de la Bonaigua i Envalira.

DESPRES DE LES CONSULTES DE S. E. EL PRESIDENT

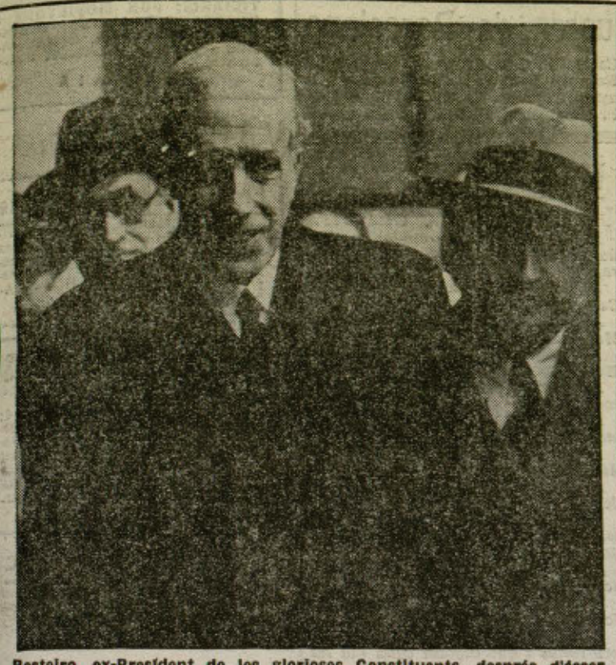

Besteiro, ex-President de les gloriases Constituents, després d'ésser consultat per S. E.

(Express - Foto.)

14 opinions per la dissolució
12 per la continuació del Bloc

Implícitament, Azaña i Chapaprieta expressen també el seu parer contrari al manteniment de l'actual situació

Però S. E. confia l'encàrrec de formar Govern a Martínez de Velasco

Un resultat sorprenent

Veiem, no sense una certa sorpresa, que acaba de formular-se l'encàrrec de formar Govern al senyor Martínez de Velasco, cap del partit agrari. El senyor Martínez de Velasco és íntim amic del President de la República. En ésser consultat per aquest, la persona que ha rebut l'encàrrec es manifestà, naturalment, a favor de la continuació del «Bloc» i del manteniment de les Corts actuals.

Perfectament. A part que la posició de les esquerres catalanes és categòrica en el sentit que amb una solució així no s'aconseguiria altre resultat que mantenir l'estat de subversió que mina les entranyes del cos social de la República i que es posen en greu perill els fonaments de l'Estat republicà, hem de notar la inutilitat absoluta del tràmit protocolari de les consultes evacuades pels representants dels grups polítics i personalitats independents, davant S. E.

Poca fe hem tingut sempre en el protocol. En aquest cas concret, la seva inutilitat adquireix proporció escandalosa, fins al punt que ens cal subratllar i aplaudir com a única posició plausible l'abstenció del senyor Azaña i del representant de la minoria parlamentària socialista.

El fet concret és aquest: de les opinions expressades pels consultats davant el President de la República, tretze s'han mostrat partidàries de dissoldre immediatament les Corts actuals, i dotze s'han pronunciat per la permanència de la situació.

Les tretze primeres opinions corresponen als senyors Besteiro, Martínez Barrio, Santaló, Maura, Horn, Barcia, Cirilo del Río, Iranzo, Portela Valladares, Hurtado, Unamuno, Ossorio Gallardo i Sánchez Roman.

Les dotze opinions favorables a la situació actual són les de: Alba, Gil Robles, Martínez de Velasco, Lerroux, Melquíades Alvarez, De Pablo Blanco, Cambó, Samper, Calderon, Marañón, Pedregal i Gonzàlez Posada.

A les tretze primeres poden afegir-se'n-hi tres més: la rotunda nota de Chapaprieta contra les Corts actuals, la carta del partit socialista i l'expressiu silenci del senyor Manuel Azaña.

Així tenim, de fet, 16 vots contra l'actual Parlament i dotze vots favorables a la seva continuació. Sense ànim d'estendre'ns en comentaris que ens portarien lluny —a nosaltres i al funcionari encarregat de la censura de Premsa— ens limitem a destacar el fet davant l'opinió pública, la qual troba justificadament inexplicable l'encàrrec conferit —ja veurem amb quin èxit— al senyor Martínez de Velasco.

A LA MEMORIA DE PAU IGLESIAS

EL DESE ANIVERSARI DE LA MORT DE PAU IGLESIES. — Comissions socialistes visiten la tomba del fundador del partit socialista amb motiu de l'aniversari de la seva mort

(Express-Foto.)

LA CRISI PER DINTRE

La Ceda juga fort

(Crònica del nostre redactor a Madrid, Alard Prats)

Madrid, 11, 1'20 matinada (per telèfon). — Acabada la desfilada de personatges pel Palau Presidencial i ultimat el tràmit protocolari de la nova compareixença del president del Consell dimissionari, s'esperava l'arribada del senyor Martínez de Velasco. El cap agrari d'Aranda del Duero ostentava el millor dels somriures torbat per l'intent fallat davant dels periodistes d'una greu tirantor d'home apesarat per la responsabilitat pròpia de l'encàrrec que li ha estat fet.

En efecte, moments després, comunicava als repòrters quelcom tan sabut d'ençà que es plantejà la crisi. Havia estat encarregat de formar Govern. Abans d'acceptar davant el cap de l'Estat tan honorosa missió ha demanat un termini. Un termini d'una nit. La que vivim, dit sigui de passada, sense grans inquietuds quant a la possibilitat que el cap agrari aconsegueixi sortir airós de l'empresa. El senyor Martínez de Velasco després de les visites protocolàries al president de les Corts i al senyor Chapaprieta s'ha tancat al seu domicili. Des de la taula del seu despatx familiar s'ha posat a parlar per telèfon amb els representants dels grups parlamentaris que integraren el bloc i que s'obstinen en la seva perduració.

El judici que ha merescut a tots els sectors polítics, inclosos els que amb aquest títol ha integrat la majoria parlamentària, l'encàrrec de posar a contribució les dots de convicció i tacte per atraure col·laboracions del senyor Martínez de Velasco ha estat unànime: Fracàs descomptat.

Els cedistes, ja a darrera hora de la tarda, anunciaven que no estaven disposats a facilitar-li ministres. Solament l'ajut parlamentari de llurs forces. Estimaven la temptativa com quelcom perfectament inútil, tota vegada que sota la presidència del cap agrari sols es pot formar un Govern de tipus minoritari com els que han vingut passant pel banc blau amb escàs pes específic quant al desenvolupament d'una tasca de Govern eficaç. A desgrat de l'anunci del cap agrari amb l'afirmació que se li han promès tota mena de facilitats, podem assegurar que aquestes es fan tan condicionades i en termes tan vagues que es veurà obligat, avui matèix, a declinar l'encàrrec.

Hom cal·la que seguidament serà substituït en l'intent pel senyor Alba, cabdill del grup heterodox radical, que el composen quaranta dos diputats ben comptats. Encara que aquest és personatge més grat a la Ceda que el cap agrari, ha de trobar sens dubte dificultats considerables cas que sigui cridat a formar Govern. Entre aquestes dificultats tal vegada sigui la major l'especial estat d'anarquia en què es debat el nucli radical, col·locat en una situació de general desbandada, sense més estímul a l'obediència i a la disciplina que els que pot imposar-los l'instint de conservació davant el crit de «salvi's qui pugui!».

La Ceda jugarà fort en la partida plantejada. Els seus caps no ho oculten. Els seus òrgans oficials a aquest propòsit són prou explícits. Despliegaran totes llurs intimidacions, totes les forces que disposen vers una fi única: Que es lliuri el Poder a la minoria més nombrosa de les Corts i al seu cap senyor Gil Robles. Està disposat el partit jesuític a jugar tots els recursos i tota la tàctica per a conseguir el seu objectiu.

La solució d'un Govern-pont entre la situació en crisi i el moment que es consideri oportú per a una convocatòria electoral que realitzaria un altre Govern, la procedència del qual tingui una garantia mínima per a tots els espanyols en les taules de sufragi, es arbitri que la Ceda rebutja enèrgicament i no sense sorolloses protestes en cas que vegi tots els camins tancats a les seves aspiracions de domini totalitari del Poder. Com sempre, s'acollirà a la tàctica de la teoria del mal menor. Els seus òrgans oficiosos clamen una mica angoixats que la situació política és confusa i presidida per la desorientació. No ho veu clar, la Ceda. Tal vegada a això es deuen les seves escomeses contra els republicans d'esquerra i els socialistes, la nota dels quals constitueix l'esdeveniment més rellevant i sensacional de la segona jornada de crisi, amb les paraules terminants i nobilíssimes d'Ossorio i Gallardo i Unamuno.

De tots els consultats, catorze s'han pronunciat enèrgicament contra la supervivència de les actuals Corts i dotze al seu favor. També motiva això una comprensible irritació per a les hosts ignasianes i feixistiques. En efecte, tot es confessa en aquesta segona jornada de crisi. Hi ha qui afirma que no serà possible apellar a més palliatius per a la situació que no arrenqui del fet de la dissolució de les Corts en un termini de pocs dies, Fins Portela Valladares, Iranzo i Cirilo del Río participen d'aquest criteri. Vagi's a la formació d'un Govern electoral d'indiscutible republicanisme, de republicanisme sense reserves ni condicionals i acabi's amb tots aquests pesombres que entristeixen el país, es crida arreu. Prou contemplacions!

El bloc, pesi al que es digui, continua destroçat. Qualsevulla soldadura és difícil donada la confusió regnant entre els radicals. Encara que s'encarregués el senyor Gil Robles de formar Govern, la realitat apremiant de la situació difícilment ho faria viable. No sembla, però que vagi l'aigua per aquest camí. Es discuteix sobre si el Govern, sense faltar a la Constitució, podria no compareixer al Parlament fins el mes de febrer, i a principis d'aquest mes, davant la compareixença obligada, dissoldre el Parlament. Els criteris sobre el particular són contradictoris. La impressió de moment més generalitzada és la que anuncia com a molt probable al final d'una sèrie d'intents de formar Govern, el lliurament del Poder a un Gabinet que, en tot cas, pogués dissoldre les Corts. Es clar que existeixen per part de qui en aquest plet té decisió inapellable, escrúpols ja sobreramen coneguts. De totes maneres la situació segueix confusa i és molt difícil que es vegi clar en la jornada que avui comencem, tercera de la crisi. Creiem que es confirmaran els nostres pronòstics, que la solució del conflicte serà llarga i laboriosa.

El dolor del comiat

En el curs de la crisi ha entrat en escena —ja era de suposar— el trist senyor Martínez de Velasco. Quin serà el seu paper?

Les dretes espanyoles, que governen de dos anys ençà, directament o indirecta, senten créixer, a mesura que l'hora de deixar el Poder s'acosta, el punyent dolor del comiat. Ja havien pres el costum de manar i disposar al Parlament, als ministeris, a les corporacions públiques i als llocs oficials. Carlins i vaticanistes que en temps de la monarquia borbònica restaurada estaven allunyats del Poder per massa reaccionaris, han trobat la manera de governar —oh paradoxa!— sota el rètol de la República.

Però la dominació de les dretes haurà estat curta. Han fet tot el que han pogut per destruir la Constitució del 1931, i no l'han acabada de tirar a terra. Quan anaven a intentar-ho, quan anaven a iniciar la tercera d'aquelles tres etapes famoses que El Debate *explicà joiosament —ajudar Lerroux, col·laborar-hi i substituir-lo—, un nou corrent formidable de l'opinió esquerrista ha vingut a desfer els projectes de Gil Robles, d'Herrera i de la gent negra i morada que hi ha darrera d'ells.*

Els dretistes s'adonen temps ha que llur estada al Poder és a les acaballes. I no saben resignar-s'hi. El moment del comiat del Poder se'ls presenta com a terriblement dolorós. Per a homes de llur mena, tornar a l'oposició i veure com governen altra vegada les esquerres, és una beguda amarguíssima. I tota llur tàctica consisteix a retardar el moment amb els recursos i les combinacions que els suggereix la por.

* * *

Aquesta és, al nostre entendre, l'explicació de l'allargassament del període dretista. Aquesta és l'explicació de les crisis freqüents i dels Ministeris absurds que s'han constituït en els darrers mesos. Els que se n'han d'anar s'arrapen desesperadament al Poder, ajudats per certes complaences. Saben que no podran evitar la caiguda, i que la trigança a caure és plena de perills per a ells mateixos. Però totes les raons de la intel·ligència són ofegades pel crit profund de l'instint.

Volem creure, de totes maneres, que aquesta por creixent que les dretes senten per la caiguda, no les portarà, quan els petits recursos d'ara estiguin esgotats, a la provatura del cop de força. I ho volem creure així, perquè pensem que la por de les conseqüències d'un cop d'aquesta classe serà més forta que la port de perdre el Poder.

Reconeixem que el pròxim adveniment de les esquerres ha d'ésser més dolorós per les dretes que el de l'any 1931. Aleshores les dates del 12 i del 14 d'abril van tenir molt d'imprevist. La sorpresa no va permetre que les dretes reaccionessin tot seguit. Quan començaren a reaccionar, ja tot estava llest. Actualment veuen venir les coses, i en els més audaços i folls pot néixer el desig de destorbar el curs normal dels esdeveniments polítics.

Però, i després? Una aventura dictatorial en l'Europa d'avui i amb l'ambient peninsular d'avui, seria sens dubte contraproduent per a les dretes.

* * *

Mentrestant, surt a escena, amb la seva faç banyada de melangia, el senyor Martínez de Velasco. La seva tristor natural, el seu posat de cansament i la lluïssor d'infortuni qu hi ha als seus ulls, en fan un símbol patètic del comiat dolorós i plorós dels qui han de deixar el Poder i han de veure com les esquerres el reconquisten democràticament per obra de l'embranzida popular.

A. ROVIRA I VIRGILI

SEGUEIX L'EXPECTACIO

Madrid, 10. — Ha seguit l'expectació aquesta matinada pel plantejament de la crisi. Des de molta estona abans de l'hora anunciada per al començament de les consultes s'havien congregat prop del Palau Nacional nombrosos diputats i periodistes. També s'hi veia força públic.

A les 10 del matí ha arribat al Palau Nacional S. E. el President de la República.

SAMPER: GOVERN PRESIDIT PER UN CAP DEL BLOC

A les 10'30 ha acudit el Sr. Ricard Samper, el qual es trobava a València i féu el viatge ràpidament en tenir notícia del plantejament de la crisi. El senyor Samper no ha fet cap manifestació als periodistes.

A tres quarts d'onze ha sortit el senyor Samper i ha dit als periodistes:

—He aconsellat a S. S. un Govern presidit per algun dels caps dels grups que formen el bloc parlamentari, si bé acomodats a les exigències i possibilitats de la realitat.

ARRIBEN MES DIPUTATS

A les onze menys cinc minuts ha arribat el Sr. Maura, el qual ha saludat els periodistes. A les onze han arribat junts els senyors Santaló i Trabal, i a les onze i cinc ho han fet els diputats de la minoria nacionalista basca, Srs. Horn i Careaga, els quals no digueren res als periodistes.

SANTALO: UN CANVI D'ORIENTACIO POLITICA

Poc després de dos quarts de dotze han sortit junts els senyors Santaló i Maura.

El Sr. Santaló ha dit als periodistes:

M'he reiterat ara en la raó que m'han donat els fets parlamentaris i de Govern. La nostra opinió és la de la necessitat d'un canvi immediat d'orientació política donant el Poder als republicans que per llur doctrina i per llur conducta responguin a les aspiracions del poble que sigui íntegrament restablerta la normalitat constitucional i consultat el sufragi primer pas efectiu de la sobirania nacional. Qualsevol altra solució que s'intenti serà pertorbadora i perillosa per al règim.

Un periodista li ha preguntat què li semblava l'opinió plasmada en els diaris dels qui havien estat consultats, i ha dit que no l'havia sorprès la resposta de la major part d'això, car està dictada no en un sentiment nacional sinó per la por precursora davant de l'anunci d'unes eleccions generals.

MAURA: FETES TOTES LES EXPERIENCIES, CAL UN GOVERN QUE PACIFIQUI

Per la seva banda, el senyor Maura ha manifestat:

—He dit al senyor President de la República que em semblava que ja estaven fetes totes les experiències. S'han format governs minoritaris, majoritaris, nets i no nets, és a dir, de totes menes, i amb tots han estat estèrils les Corts, que han demostrat que no serveixen en aquests moments per a resoldre la situació interior i menys encara l'exterior, a la qual la gent a penes presta atenció tot i que indubtablement és més greu que aquella. He aconsellat formar un Govern que aconsegueixi definitivament fer la pau entre els espanyols i que pugui governar.

Després hom ha preguntat al senyor Maura la seva impressió sobre la solució i rapidesa de la crisi, i ha contestat que esperava que avui a la tarda quedarien enllestides les consultes i que demà hi hauria Govern.

HORN: DISSOLUCIO; MILLOR, AUTODISSOLUCIO

Poc després ha sortit el senyor Horn, cap de la minoria nacionalista basca, el qual ha lliurat als periodistes la següent nota:

«He tingut l'honor de manifestar a S. E. que són de tal índole les causes de la crisi, nascudes de discrepàncies en la majoria, no d'atacs de l'oposició, que es fa difícil, als que en formem part, aconsellar la solució com no sigui a base de la dissolució del Parlament, a pesar que encara té pendents diversos projectes que afecten l'economia pública i certes proposicions nostres de tipus social i espiritual que seria desitjable que es traduissin en lleis. Amb tot, al nostre judici seria preferible que la dissolució s'operés per les pròpies Corts ja que des d'avui precisament és més gran la facilitat, només que relativa, per a l'acord amb motiu de la projectada reforma de la Constitució. Mentre es produís, es podria donar fi als projectes al·ludits i deixar normalitzada la situació pressupostària per una pròrroga trimestral.

Però sigui quin sigui el criteri que s'adopti i la resolució de S. E., entén el grup al qual pertanyo, que el polític que rebi el delicat encàrrec ha d'ésser zelós certament del principi d'autoritat i de la conservació de l'ordre públic i social, però no menys del jurídic i que en virtut dels postulats democràtics del règim els ciutadans tinguin en ell un empar total per als seus drets individuals i col·lectius que la Constitució reconeix i que siguin efectius. Només així, amb elevació d'esperit, serà innecessària la violència, vingui d'on vingui, i tranquil·la la vida civil.

La mateixa norma hauria de seguir quant a altres aspectes no menys importants, a saber: la reconstitució dels Ajuntaments que perllonguen il·legalment les seves funcions i no pocs, encara, substituïts per Comissions gestores municipals que han de desaparèixer, a l'igual que les provincials, per eleccions d'immediata convocatòria que procediria estendre també a les vacants de diputats, que ja són 33, si és que les Corts van a subsistir per més temps que l'indispensable per a aquesta apel·lació parcial del sufragi.

El nostre problema basc, viu i saturat de raó, veu allunyada d'una a una altra crisi la seva possible solució, dins del marc constitucional, i es produeixen amb això inquietuds que els que sentim el pes de la responsabilitat i l'honor del mandat tenim el deure d'apaivagar, mitjançant aquella solució, que encara que no afalagui del tot les nostres aspiracions reintegradores, hem propugnat de bona fe perquè enclou una era de satisfacció i l'he tornada a propugnar avui, amb referència al futur Govern davant el Sr. President de la República.»

AZAÑA TAMPOC NO ACUD A PALAU I DIU QUE JA OPINARA EL PARTIT

Al Palau Nacional s'ha rebut una carta del senyor Manuel Azaña en la qual, després d'excusar-se davant el secretari general de la Presidèn-

(Passa a la pàgina 7)

AVIS IMPORTANT

Assabentats que algun desaprensiu procura sorprendre la bona fe d'amics a base de recaptar donatius utilitzant el nom d'estimades persones que es troben des de fa mesos als penals de Puerto Santa María i Cartagena, ho fem públic des d'aquest lloc per tal que ningú no es deixi sorprendre. Advertim que totes les activitats en aquest sentit estan degudament avalades i controlades per les organitzacions responsables

Aquest número ha estat visat per la censura

EL TEATRE

TEATRES

GRAN TEATRE DEL LICEU

DEMA, DIJOUS:
MADAME BUTTERFLY
per la genial artista
Teiko Kiwa
Debut del celebrat tenor
ANTONI CORTIS
Dissabte: LA TRAVIATA, pels divos Capsir - Basiola i el celebrat tenor CARLES MERINO.— Es despatxa a comptaduria — Segueix obert l'abonament especial als Festivals WAGNER - MOZART - SMETANA - DVORAK.

PRINCIPAL PALACE

Rambla Centre, 4 - Telèfon 11882
Gran Companyia Dramatica de la genial actriu Margarida Xirgu

Avui, tarda no hi ha funció per tal de donar lloc a l'assaig general de DOÑA ROSITA LA SOLTERA o EL LENGUAJE DE LAS FLORES. — NIT, a les 10'15. El sorollós èxit: BODAS DE SANGRE, genial creació de Margarida Xirgu — DEMA, dijous, tarda, a les 5'15. Gran Matinée de Moda: LA DAMA BOBA, creació de Margarida Xirgu. NIT, a les 10'15. ESTRENA a Espanya de la comèdia en tres actes, en prosa i vers, original de Frederic García-Lorca:
DOÑA ROSITA LA SOLTERA
o
EL LENGUAJE DE LAS FLORES
Protagonista: Margarida Xirgu. Es despatxa a comptaduria per a les cinc primeres representacions.

TEATRE BARCELONA

Companyia de CARME DIAZ

Avui, tarda, a les 5'15:
LA RISA
Nit, a les 10'15, estrena de:
Mi hermana Concha
de Quintero i Guillén.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de comèdies valencianes dirigida per PEPE ALBA

Avui, tarda, a les 5. Entrada i butaca 1 pta.:
UNA CONFERENCIA
ELS ESTUDIANTS
Nit, a les 10'15. Butaques a 2 pessetes:
L'AS D'OROS
EL AMBIENT
Demà, estrena de:
TOT PER UN XIQUET
l'obra més graciosa de l'autor de «Pare vostè la burra, amic!»

Llegiu LA HUMANITAT

TEATRE POLIORAMA

Companyia de M. FERNANDA LADRON DE GUEVARA

Avui, tarda, a les 5'15:
SOLA
Nit, a les 10'15:
ESTRELLA DE MAR
de Joan Josep Alcaraz.

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA
Companyia dirigida per Josep Santpere

MAPY — Tarda, no hi ha funció
Nit, a les 10'15:
MORENO — MUJERES DE FUEGO
Mapy CORTES
Tereseta MORENO
Isabeleta NAJERA
Elva ROY
NAJERA — TRIO ZIGANI
SPASSOWI
SANTPERE
LEON
ALARES
ROY — 36 bellíssimes girls

APOL·LO

Telèfons: 15948 - 12125
Companyia Lírico - Andalusa d'A. Alcoriza, del Teatre Ideal, de Madrid

Avui, tarda, a les 4'30 i nit, a les 10, el grandiós èxit:
Una estrella i un lucero
pels divos ESTRELLITA CASTRO - NINO DE UTRERA - PEÑA (fill) i NINO SABICAS
El millor i més complet Conjunt Artístic. LA BUTACA MES CARA, 4 PTES. — CIRCULARS A 2 PTES. GENERAL, 1 PTA.

TEATRE NOVETATS

TEATRE CATALA
Companyia NICOLAU - MARTORI

Avui, dimecres, tarda, a les 5. L'èxit de l'any:
AMALIA, AMELIA I EMILIA
Nit, a un quart d'onze. EXTRAORDINARIA representació de la comèdia de Josep Ma. de Sagarra:
ROSER FLORIT
creació de MERCE NICOLAU i RAMON MARTORI — Demà, dijous, a les 5. Primera de les dues úniques representacions de la rondalla en 3 actes i 7 quadros, de Folch i Torres:
LA VENTAFOCS
per la seva creadora PEPETA FORNES. — Nit. Homenatge a Lluís Elies, amb motiu de la cinquanta representació de:
Amalia, Amelia i Emilia

Observacions al marge

Pel recobrament del nostre teatre

Abans de parlar d'altres problemes que afecten el teatre, convindria deixar ben sentada la possibilitat d'actuació, a Barcelona, de més d'una companyia de teatre català. Tots estem d'acord que el nostre públic, intelligent com el que més, omple les sales d'espectacles on li són ofertes obres d'empenta, obres que s'apartin de la insulsa mediocritat a que ens haviem llençat temps enrera i que foren la veritable causa de la catastròfica ensulciada de l'escena catalana.

Confessem que sempre hem cregut lògic que el públic s'apartés dels nostres teatres, quan, a poc a poc, se li atrofiava el gust i se l'obligava a aguantar, amb una passivitat digna de millor causa, bajanades que no tenen precedent en cap altre teatre civilitzat del món. ¿Podia fer altra cosa l'home que, per patriotisme, anava al teatre català i les empreses el condemnaven a una representació infecta de qualsevol infecta producció? En bona lògica, hem de reconeixer que no, car fer altrament fóra tant com manifestar la nostra complicitat en un afer que sempre hem combatut i que continuarem combatent fins a la seva total solució.

El fet real, la tragèdia del nostre teatre, podriem dir, fou que els escenaris on eren representades obres en català caigueren en mans d'uns desaprensius que amb l'excusa de les exigències del públic—quan era completament a l'inrevés, — manifestaven la seva inèpcia oferint-nos comèdies sense la més lleu espurna d'originalitat i, el que és pitjor, sense la més insignificant prova de dignitat. I en aquestes condicions ocorregué el que fatalment havia d'ocórrer: el públic digué prou! i abandonà el teatre.

Ara, la dificultat és la d'oferir a aquest públic obres de prou categoria artística per a impulsar el seu retorn al teatre català. Ho aconseguirem? Cal esperar que sí, però el cert és que el recobrament s'ha iniciat amb una lentitud infinitament superior al que tots desitjariem.

Què s'hauria de fer, doncs, per a intensificar l'èxit del nostre teatre? ¿Com obligar el públic a suportar novament la prova? Heus ací el punt neuràlgic de la qüestió. Procediment? Només n'hi ha un que pugui donar resultats positius i immediats: oferir al públic teatre de categoria, obres de solvència literària i artística que obrin novament les portes dels nostres teatres al públic que n'havia desertat.

Ara bé: ¿com organitzar l'actuació de les companyies de teatre català, a Barcelona? En primer lloc, en el ben entès que es tracta d'enfocar les coses normalment, cal que cada companyia — i poden ésser diverses les que actuïn simultàniament a la nostra ciutat — es dediqui a un gènere determinat, dintre de l'amplitud natural en cada cas. L'anarquia regnant fins ara, que obliga els actors i actrius a daptacions temperamentals, difícils d'aconseguir, no fa més que perjudicar els conjunts i, el que és pitjor, la categoria artística dels actors, els quals es veuen obligats a fer esforços superiors a les seves forces.

Únicament en casos d'excepció un artista pot emmotllar-se a tot, abastant des de la comèdia fins a la tragèdia; però el cert és que, en general, aquesta adaptació perjudica els conjunts. Diem això perquè en la preparació de temporades normals de teatre català s'hauria de tenir en compte aquest fet, normal en qualsevol altre país.

En conseqüència, doncs, hauria d'existir una companyia dedicada al teatre còmic, divertit, teatre de grans rialles; una altra dedicada a l'alta comèdia, al drama, al teatre d'emocions i encara restaria lloc per a altres formacions: teatre vodevilesc, melodramàtic, etc. El que és necessari, absolutament necessari, és que les obres —còmiques, dramàtiques, vodevilesques — ofereixin un mínim de dignitat artística per tal que el públic, en cada cas i sense que pugui considerar-se enganyat, es decanti pel teatre que més li plagui.

Manuel VALLDEPERES

Els nostres músics treballen

JOAQUIM SERRA

Tinc escrites fins a la data dues obres per a teatre líric català; una en tres actes: «Tempesta esvaïda» amb la lletra de Carme Montoriol i una altra en un acte: «A Montserrat tot plora», sobre text de Víctor [illegible] darrera obra és una escenificació de «La mort de l'escolar».

En altres gèneres de música porto escrites un bon nombre de sardanes i altres obres per a una o més cobles, algunes d'elles premiades en diferents concursos. Tinc, a més, un trio per a piano, violí i violoncel premiat l'any 1927 en els concursos Rabell; unes «Variacions per a orquestra i piano» premiades igualment en els concursos Rabell l'any 1931 i estrenades el mateix any per l'orquestra Pau Casals. La resta de la meva producció la composen obres per a piano i cançons.

Actualment no puc escriure gaire, puix que les meves tasques en la direcció artística de Ràdio Associació de Catalunya absorbeixen molt de temps. No obstant, intento aprofitar tots els moments que em resten lliures per tal de continuar la meva tasca de compositor, en la qual he posat sempre tanta d'amor.

Crec que s'arribarà a fer-se la tan esperada temporada de líric català puix que hi ha qui brega incansablement des de fa molt de temps per tal d'aconseguir-ho.

En canvi, permeteu-me que lamenti el cas de nombrosos autors — alguns d'ells dels més indicats per a sostenir amb llurs obres el teatre català — que esperen que comenci la temporada per a posar-se a escriure. No cal dir el que aquesta trigaria d'arribar si tots fèssim així.

La meva ilusió és, en el moment actual, la instauració definitiva del teatre líric català. Per tal de fer-ho possible hi he aportat el meu gra de sorra i espero, com ja he dit abans, que amb l'esforç de tots podrà ésser variat una realitat.

ACLARIMENT.—En la nostra enquesta anterior, degut a una confusió, es canvià el nom de Josep M.ª Torrens pel de Joaquim Tenim la seguretat, però, que els nostres lectors, coneixedors sobreramente de la personalitat musical del mestre Torrens ells mateixos corregiran el lapsus. Ho aclarim, però.

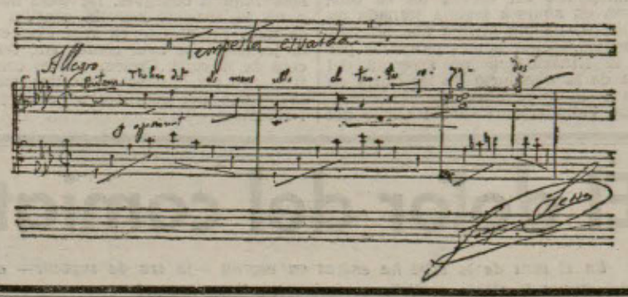

QUINTERO I GUILLEN estrenaran avui, dimecres, a les 11 de la nit, MI HERMANA CONCHA

AL PRINCIPAL PALACE

Assolí un gran èxit el festival organitzat pels estudiants d'esquerra de Barcelona

La nit del passat dilluns es celebrà l'anunciat festival benèfic organitzat per la Secció Escolar d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Es representà — en reposició única — la fina i graciosa comèdia en tres actes «La dama boba», original del més fecund i genial dels dramaturgs del Segle d'Or, Lope de Vega Carpio.

«La dama boba» aconseguí una impecable interpretació, excel·lint de manera especial l'eximia actriu Margarida Xirgu en el seu personatge de «dama boba» i l'intelligent primer actor, senyor López Lagar.

Després de la representació de la comèdia de Lope de Vega, Cecília Gubert cantà amb remarcable dicció les dues cançons «T'estimo» i la sardana «Cançó d'amor i de guerra».

Emili Vendrell, el nostre depurat tenor, també volgué contribuir a tan benèfica festa i cantà amb depurat estil «Camí de la font», i «Cançó de taverna» d'Apelles Mestres.

L'illustre novellista Joan Puig i Ferreter clogué el festival amb un enlairat i patriòtic parlament. Amb paraules plenes d'emoció regracià l'assistència del públic a tan humanitària — i alhora artística — festa de beneficència. «L'art pur — digué —, l'art sense mistificacions de cap mena, és sempre signe afirmatiu de la vitalitat i fortitud d'un poble i avui, en aquesta festa, una vegada més, s'ha palesat que Catalunya és un poble viu, ple d'espirituals inquietuds i amb ànima pròpia. Festivals que serveixen per a proporcionar ajuda a moltes llars que es troben en situació difícil, són prova palesa de l'alt esperit de germanor dels seus organitzadors.

Acabà tan important vetllada enmig d'entusiastes aplaudiments de la nombrosa concurrència, la qual sortí del teatre plenament encoratjada per les belles paraules pronunciades per Puig i Ferreter. Paraules de coratge i fe en l'esdevenidor del nostre poble.

Entre les moltes personalitats que assistiren al festival recordem el Consell Executiu d'Esquerra Republicana, amb el seu president senyor Carles Pi i Sunyer, i els senyors Rouret, Jaume Aguadé, Galès, Junyent, Tauler, Trias Pujol, August Pi i Sunyer i Llardent, entre altres.

TELONS CURTS

CARTELLERA GRATUITA

Relació de les Companyies que durant les festes nadalenques actuaran als Teatres de Barcelona:

Al Barcelona, la companyia de Carme Díaz.

Al Novetats, la companyia Nicolau-Martori.

Al Poliorama, la companyia de Maria Ladron de Guevara.

Al Romea, Paulina Singermann i companyia.

A l'Espanyol, la companyia valenciana.

A l'Apolló, els flamencs del senyor Alcariza.

Al Nou, la companyia de sarsuela de Mata i Ros.

Al Victòria, una companyia de sarsuela, la qual estrenarà «La dama Sol», de Prada i Padilla.

Al Principal Palace, la companyia de Margarida Xirgu.

I a Olympia, una nova companyia de circ i atraccions.

A tots els desitgem una unes bones festes i que esgotin cada dia les localitats.

Avui, dimecres, a les 11 de la nit, s'estrenarà l'obra de QUINTERO I GUILLEN
MI HERMANA CONCHA
Protagonista: CARME DIAZ

ARA VA DE VERES I SATANAS PODRA ACONSELLAR

Per fi aquesta setmana s'estrenarà al Teatre de la Comèdia de Madrid «Las cinco advertencias de Satanás», de Jardiel Poncela.

PRINCIPAL PALACE
Demà, dijous, a la nit,
Margarida Xirgu
en la comèdia de GARCIA LORCA
DOÑA ROSITA LA SOLTERA
o el lenguaje de las flores

Demà, dijous, una actriu genial,
Margarida Xirgu
crearà la protagonista de
DOÑA ROSITA LA SOLTERA
o el lenguaje de las flores,
de F. GARCIA LORCA

El banquet d'homenatge a Lluís Elies

Tal com s'ha anunciat, dissabte a dos quarts de dues de la tarda tindrà lloc el banquet d'homenatge a Lluís Elies, autor de la comèdia «Amàlia, Amèlia i Emília» que ha arribat a la cinquantena representació.

L'acte tindrà lloc al restaurant Gran Metro. Els tiquets, al preu de 15 pessetes, poden adquirir-se a l'esmentat restaurant i al cafè Gran Liceu, Galeries Laietanes, Cercle Artístic i Teatre Novetats.

Principal Palace
Demà, nit, estrena a Espanya de la comèdia
DOÑA ROSITA LA SOLTERA
o el lenguaje de las flores,
de F. GARCIA LORCA

Pepeta Fornés, la intelligent actriu que interpreta «Ketty» en l'obra de Lluís Elies «Amàlia, Amèlia i Emília», que es representa al Novetats

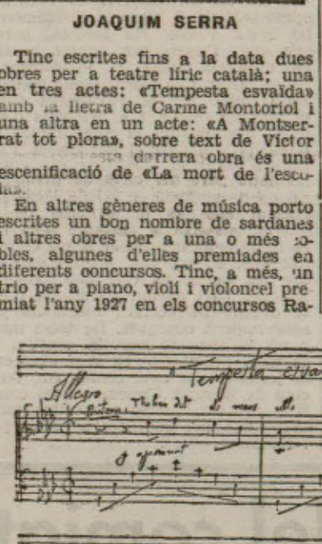

TEATRE ROMEA

Telèfon 22026
Companyia Argentina de Comèdies de PAULINA SINGERMAN

A les 5'30, la nova creació de Paulina Singerman:
UN BEBE DE PARIS
A les 10'15. ESTRENA de la comèdia en tres actes, de Danvitz, traducció de Hicken:
Una chica ultramoderna
Aquesta funció ha estat organitzada pels senyors delegats del Districte, patrocinada per la Conselleria Delegada, a BENEFICI dels pobres del Districte V. Serà instal·lada una Tòmbola benèfica, per a la qual han fet valuosos presents els industrials d'aquest. Acabarà la funció amb un FI DE FESTA en el qual prendran part els artistes Cinta Llorst Tornamira, Angeleta Martínez, Cecília Gubert, Antoni Miras, Francesc Martínez i Josep Torres, acompanyats al piano pel mestre RAMON GORGE. — DEMÀ, tarda: UN BEBE DE PARIS. NIT: UNA CHICA ULTRAMODERNA — Divendres, funcions a Honor de les Modistetes Barcelonines: Tarda, UN BEBE DE PARIS. NIT: UNA CHICA ULTRAMODERNA. - Tarda i nit: GREETING especial per Paulina Singerman, dedicat a les modistetes.

TEATRE VICTORIA

NOVA EMPRESA
Divendres, 13, tarda i nit
Inauguració Temporada
per la Companyia del primer actor i director
Antoni Palacios
Primera ESTRENA:
LA DAMA DEL SOL
d'Andreu de Prada i del mestre Padilla

Telèfons de
LA HUMANITAT
Redacció: 22122
Impremta: 14446

TEATRE NOU

GRAN COMPANYIA LIRICA
Divo baríton PAU HERTOGS

Avui, dimecres, a les 4'30. Colossal Matinée Popular. Sisena sortida de l'eminent cantant EMILI VENDRELL. Butaques, 2 ptes. Localitats regalades, 0'80.- 1er.: LOS DE ARAGON, per F. Suriñach, J. Arnó i Acuaviva - 2on.: DOÑA FRANCISQUITA, per E. Vendrell, G. Alcaraz, M. Martín. Triomf de tota la Companyia — NIT, a les 10'15. GRAN ESDEVENIMENT: UNA MANCHA EN EL HONOR i LA VIUDA ALEGRE, creació de P. Hertogs, C. Bañuls, A. Miras, Segura. — Divendres, 13, tarda, colossal programa dedicat a les modistetes barcelonines: LA VIUDA ALEGRE, per Hertogs — Setmana entrant. ESTRENA de la sarsuela LA MESONERA DEL LLANO.

CINEMES

CINEMA PARIS

Tel. 14544 Avda. Ptal. Angel 11-13

SEMPRE EL PROGRAMA MES ATRACTIU
TARDA, 4'30. NIT, 9'45:
DOCUMENTAL — Henry Garat en LOS DIOSES SE DIVIERTEN- Frederic March - Ann Sten en VIVAMOS DE NUEVO (versió anglesa) — DIUMENGE, MATINAL, 10'20. — Despatx de localitats numerades per a la sessió de diumenge, tarda, a les 6. DILLUNS VINENT: Esdeveniment..... Esdeveniment..... Esdeveniment....

METROPOL

Lluria, 115. Telefon 81222

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10:
NIDO DE AGUILAS
per Wallace Beery
NOBLEZA BATURRA
per Imperio Argentina i Ricard Nuñez. — PREU UNIC, 1'50 ptes.

EMPRESA CAPITOL

CAPITOL:
Avui, sessió contínua de 4 a 12'30: EL LOBO HUMANO, per Henry Ruil i Warner Oland; ASI SE ESCRIBE LA HISTORIA, per Zasu Pitts.

EXCELSIOR:
Avui, sessió contínua de 4 a 12'30: UNA NOCHE DE AMOR, per Grace Moore; LA MUJER TRIUNFA, en espanyol, per Joan Blondell; EL CACIQUE, en espanyol, per Will Rogers; NOTICIARI i DIBUIXOS.

COMTAL:
Avui sessió contínua de 3'45 a 12'30: NUESTRA HIJITA, en espanyol, per Shirley Temple; CHARLIE CHAN EN EGIPTO, per Warner Oland; BALAS DE PAPEL, per Tim Mac Coy i DIBUIXOS.

WALKYRIA:
Avui, sessió contínua de 4 a 12'30: NUESTRA HIJITA, en espanyol, per Shirley Temple; UN PAR DE DETECTIVES, per Edmund Lowe i Victor Mac Laglen; UN TIPO FRESCO, per James Dunn i DIBUIXOS.

FANTASIO

Avui, tarda, a les 4 i nit, a les 10. Gran èxit de Jane Withers en la divertida comèdia:
LA REINA DEL BARRIO
Preus: Tarda, preferència, 2 ptes. Especial, 1 pta. Nit: Preferència, 2'50. Especial, 1'50. — Demà, 4 tarda, Sessió Infantil.

ANUNCIEU A
LA HUMANITAT

TIVOLI

Avui, tarda, de 4 a 8 (sessió contínua). Nit, a les 10. «Artistes Associats, S. A.», presenta:
EL CONDE DE MONTECRISTO
EXIT SOROLLOS!!

COLISEUM

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: HOMBRES CONTRA PECES (documental) — PARAMOUNT NEWS Núm. 14 (Revista) - BETTY SE VUELVE SIRENA (dibuix) i
MUNDOS PRIVADOS
per Claudette Colbert i Charles Boyer. — (Es un programa PARAMOUNT)

MARYLAND

Pl. Urquinaona, 5. Telèfon 21966

Sessió contínua. Tarda, 3'30, 5'30 i 7'15:
CONCIERTO DE LA BANDA (Dibuixos de Walt Disney)
NOTICIARIO FRANCE ACTUALITES
STRADIVARIUS
per Gustav Froelich i Sybille Schmitz
Nit, a les 10: SENSACIONAL ESTRENA de l'espléndid film:
EPISODIO
per Paula Wessely i Carles Ludwig Diehl. — Preus: Butaca, tarda i nit, 2'50. A les 7'15, 1'25 ptes. Impostos inclosos.

Mistral

EL VOSTRE CINEMA
EL VOSTRE PROGRAMA
Avda. Mistral - Calabria.

Dilluns 9 a diumenge 15 desembre
PROGRAMES REUNITS
1er.: REVISTA i DIBUIXOS. — 2on.: VIOLINES DE HUNGRIA (UFILMS). — 3er.: MERCADERES DE LA MUERTE (Paramount) — 4rt.: LA TELA DE ARAÑA, William Powell i Myrna Loy (METRO GOLDWYN MAYER).

L'eficàcia de l'anunci té relació directa amb la difusió del diari

PATHE PALACE

El local dels grans programes

AVUI, contínua 4 tarda a 12'30: LA MUJER TRIUNFA (Joan Blondell i C. Farrell, 4 i 8'20); EL DELATOR (V. Mac Laglen, en espanyol, 5 i 9'20); NOBLEZA BATURRA (I. Argentina i M. Ligero, 6'30 i 10'50).
Demà, dijous, ESTRENES: LA VENUS DE ORO i EL BAILE DEL SAVOY.

FEMINA

Avui i demà, darreres projeccions del doble programa de la rialla. Stan Laurel i Oliver Hardy en
LA ESTROPEADA VIDA DE OLIVERIO VIII
i BILLETE PREMIADO
Laurel i Hardy, a les 5'20, 7'20 i 11'20.
Divendres, ESTRENA:
EL HEROE PUBLICO Núm. 1
Secrets de la guerra contra el crim. — Produccions Metro Goldwyn Mayer.

Llegiu LA HUMANITAT

CINEMA CATALUNYA

Fogar del Cinema Nacional

AVUI, contínua 4 tarda a 12'30 Exit creixent de la superproducció:
El octavo mandamiento
per Lina Yegros, Ramon de Sentmenat, argument de F. Garsaio, autor de «Ser Angélica».— Hores de projecció. 4'10, 6'15, 8'15 i 10'45. A més: EN EL PAIS DE LAS FIESTAS (dib. colors); LA CHICA DEL PARAISO (Solament 10 nit. — NOTA: Darrera volta del programa, a les 10.

PUBLI - CINEMA

Sessió contínua. Selent UNA PESSETA: NOTICIARIS, DOCUMENTALS, VIATGES, etc.

URQUINAONA

Avui, tarda, a les 4 i nit, a les 10. El grandiós èxit:
LA NAVE DE SATAN
per Spencer Tracy i Claire Trevor

SAVOY

Passeig de Gràcia, 86. Tel. 76988

Les darreres notícies del món
Sessió contínua de 3 tarda a 1 matinada. Butaca, 1 pta.: NOTICIARIS: FOX MOVIETONE i FRANCE ACTUALITES; DIBUIXOS - NOCHE DE AFICIONADOS - FOX. L'emocionant documental
ABISINIA

VARIETATS

Frontó Principal Palace

Avui, dimecres, tarda: RENTERIA - ALDAZABAL contra GAONA - VICENTE I. Nit, extraordinari: JUARISTI I - ARRIOLA contra ANDRINUA - CAZALIS - URRESTARAZU.

FRONTO NOVETATS

Avui, dimecres, tarda, a les 4: Partit a pala. PASTOR - FLORRIO contra AZURMENDI - VILLARO. Nit, a les 10'15: Partit a pala. QUINTANA IV - CHIQ. GALLARTA contra IZAGUIRRE I - URZAY. — Detalls per cartells.

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

LICEU. — Demà: «Madame Butterfly».
BARCELONA. — Tarda: «La risa». Nit: «Mi hermana Concha».
COMIC.—«Mujeres de fuego».
ESPANYOL. — Tarda: «Una conferencia» i «Els estudiantes». Nit: «L'as d'oros» i «L'ambient».
NOVETATS. — Tarda: «Amàlia, Amèlia i Emília». Nit: «Roser florit».
NOU. — Tarda: «Los de Aragón» i «Doña Francisquita». Nit: «La viuda alegre».
PRINCIPAL PALACE. — Nit: «Bodas de sangre».
POLIORAMA. — Tarda: «Sola» i «Estrella de mar».
ROMEA. — Tarda: «Un bebé de París». Nit: «Una chica ultramoderna».
APOL·LO. — Tarda i nit: «Una estrella y un lucero».

CINEMES

AMERICA. — «La vuelta de Rafles», Quién mató al doctor Crosby?» i «El fantasma del convento».
ARENES.—«El misterio del castillo Terocky», «Vampiresas 1935» i «El horror de la guerra».
ACTUALITATS.—Informacions, reportatges. La visió artística Santiago de Compostela.
ARNAU.—«Buque sin puerto», «Viaje de placer» «La alegre divorciada» i el dibuix en color «Bomberos de Villacotorra».
ASTORIA.—«La bandera».
AVINGUDA.—«Quien mató a Eva?» i «Hombres contra hombres».
BARCELONA.—«La novia de Frankenstein», «Charlie Chan en Egipto» i «Un tipo fresco».
BOHEME.—«Conoce a tu hijo», «Hombres olvidados» i «La tela de araña».
BOSC.—«Una noche de amor» i «Oro y plata».
BOHEMIA.—«El pan nuestro de cada día» i «El rey soldado».
BROADWAY. — «Buque sin puerto», «Viaje de placer» i «La alegre divorciada».
CAPITOL.—«Así se escribe la historia» i «El lobo humano».
CATALUNYA. — «El octavo mandamiento».
CENTRIC. — «Alegria estudiantil», «Igual al alma de un caballo» i «Vampiresas 1935».
COLISEUM.—«Mundos privados».
COMTAL. — «Nuestra hijita», «Charlie Chan en Egipto» i «Balas de papel».
DIANA. — «El terror del Hampa» i «Imitación de la vida».
ENTENCA.—«Los misterios de París», «Dede», «El lobo».
ESPLAI.—«Barcarola», «Julieta compra un hijo» i «El velo pintado».
EXCELSIOR.—«Una noche de amor», «La mujer triunfa» i «El cacique».
FANTASIO.—«La reina del barrio».
FLORIDA.—«Buque sin puerto», «Viaje de placer» i «La alegre divorciada».
FEMINA.—«El billete premiado», «La estropeada vida de Oliverio VIII».
FOU NOU. — «La vuelta de Rafles», «¿Quién mató al Dr. Crosby?» «Fedora».
GOYA.—«En mala compañía» i «La alegre divorciada».
IRIS.—«Conoce a tu hijo», «Al compás del corazón» i «La novia de Frankenstein».
KURSAAL.—«Una noche de amor», «La mujer triunfa».
LAIETANA.—«No temas al amor», «El cantar de los cantares» i «Remordimiento».
MAJESTIC.—«Una aventura en Polonia» «El paraíso recobrado» i «Fascinación».
MARINA.—«Déjame soñar», «Tempestad al amanecer» i «Buque sin puerto».
MARYLAND.—«Stradivarius».
METROPOL. — «Nido de águilas» i «Nobleza baturra».
MISTRAL. — «Violines de Hungría», «Mercaderes de la muerte» i «La tela de araña».
MONUMENTAL.—«Sucedió en Nueva York», «Carretera del infierno» i «Amor en ruta».
MUNDIAL.—«Mercaderes de la muerte» i «El rey soldado».
NURIA.—«Música, muchachos», «Alta escuela» i «El secreto de una vida».
PARIS.—«Vivamos de nuevo», «Los dioses se divierten».
PATHE PALACE.—«Nobleza baturra».
PRINCIPAL.—«La novia de Frankenstein», «El velo pintado» i «El último millonario».
PUBLI CINEMA.—Informacions, reportatges i actualitats.
RAMBLES.—«¡Vaya niña!» i «Nobleza baturra».
SAVOY.—Reportatges, actualitats, dibuixos i el film «90 minuts a Abissínia».
SELECT CINEMA.—Actualitats, còmiques, revistes i «Nido de águilas».
SMART.—«El derecho a la felicidad» i «Nuestra hijita».
SPLENDID.—«Cuando el diablo asoma», «Julieta compra un hijo» «El altar de la moda».
TALIA.—«Tras la máscara», «Andrajos de la opulencia».
TETUAN.—«Balas de papel», «El último millonario» i «La novia de Frankenstein».
TIVOLI.—«El conde de Montecristo».
TRIOMF.—«Déjame soñar», «Tempestad al amanecer» i «Buque sin puerto».
URQUINAONA.—«La nave de Satán».
VOLGA.—«Nido de águilas» i «Nobleza baturra».
WALKYRIA.—«Nuestra hijita», «Un tipo fresco» i «Un par de detectives».
XILE.—«Su majestad mister Kelly», «El cacique» i «La novia de Frankenstein».

LA HUMANITAT lluita pels ideals catalans i republicans

la humanitat
EDITORIAL LLIBERTAT S. A.
Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT 25
Telèfon 14199
Imprimeix
TALLERS NUM. 4-
Telèfon 14446
PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Barcelona un mes 1'50 ptes
Fora un trimestre 10'50 »
Amèrica llatina, Portugal un trimestre 15'— »
Altres països un trimestre 17'— »

«JUEGO DE BOLAS
Consiste este bonito juego en derribar con bolas blancas y negras los tarugos llamados bolos. Una vez derribados se vuelven otra vez a levantar y se repite el juego hasta el aburrimiento»
(De «El Siglo Futuro».)

«EL PROBLEMA DE LA VIVIENDA
—¿Sabe usted si se va a desalquilar algún piso, amable portero?
—No sé. Porque los del centro-derecha van a continuar..., aunque necesitan alguna reforma...»
(De «Ya».)

· LA PREMSA · · EL TREBALL ·

Restriccions, sí

...però no ...m els rics.

Herado de Madrid *és qui ens ho fa ... d'aixi.*

«La primera parte, la dedicada a disminuir gastos aumentando la pobreza de los pobres, no tuvo obstáculos. Pero a la segunda, la de extraer el dinero del bolsillo de los ricos tropezo con una muralla de la entina de la propia Ceda.

¡Discrepancias en el ritmo! No. Digámoslo del modo mas claro: discrepancias en cuanto a la ejecución. Que se aumentasen los ingresos en años o, aun mejor, en siglos, hubiese satisfecho a la Ceda. Lo que no puede tolerar es que se haga de la noche a la mañana. Y ahora veamos los efectos de la discrepancia: la crisis. Una crisis en estos momentos puede traer un Gobierno cualquiera de puro pasatiempo, que tenga señalada la fecha de su muerte inexorablemente allá para febrero. Pero puede traer tambien la disolución, que a nosotros nos pareceria menda excelente. Pero para la Ceda ¿que representaria la disolución? Pues la imposibilidad de revisar la Constitución. Y he aquí la enseñanza que sacamos: que a la Ceda le importa salvar el dinero de los ricos aunque arriesgue la posibilidad de defender sus intereses espirituales. ¿Está esto claro?»

No en podia sortir bé

El Liberal *opina:*

«La posición de los abstenidos, de los grupos parlamentarios que no quisieron firmar el dictamen ni los votos particulares, es la que mejor refleja el estado de la opinión pública desdeñando con gesto muy expresivo las actitudes heroicas de la defensa y de la acusación.

¡Puf!, dicen los abstenidos, dan media vuelta y a otra cosa.

El bloque, que había entrado mal en este asunto, no podía salir bien.

Y salió como entró.

Y así continúa, quiérase o no.

No podrá ser por mucho tiempo. Ni siquiera por muchos días.

¡Es cuestión de horas!

ixi sigui.

Té raó

El Debate *en dir:*

«Lamentamos vivamente la jornada parlamentaria del sábado. Es por entero inadmisible. Ni siquiera queremos analizar sus detalles. La perspectiva de una prolongada sesión en la que reinó el desorden y el desconcierto basta para decir a secas simplemente y con toda energía, que no se puede repetir, que es intolerable que continúe ni una hora más. Solución rápida, inmediata, inaplazable, exige el bien comun y el de los propios grupos políticos, cuyo prestigio peligra en anomalías tan graves como las que ofreció anteanoche hasta la madrugada, el escenario de las Cortes.»

La comèdia que ja fa massa temps es repr nta en l'esmentat escenari, no té èxit. I ja és hora que s'acabi.

Entorna-te'n al llit

Llegiu el que e. s diu el corresponsal a Madrid de La Publicitat:

«La crisi prevista de fa dies s'ha produït en el moment anunciat, es a dir, una vegada ha quedat liquidada parlamentariament la denuncia del senyor Nombela. Es evident que l'espectacle vergonyós que donà el Parlament en la sessió darrerament celebrada ha facilitat en aquesta primera fase els plans de Gil Robles, però tal vegada a la llarga els pertorba totalment. Gil Robles volia, en efecte, que la crisi és produís sense arribar a la votació parlamentària, amb el fi de preservar la unitat del bloc governamental i no sotmetre-la a l'acció dissolvent d'una votació perillosa; però el bloc ha quedat destruït en pie hemicicle per la fugida del senyor Lerroux, de dissabte. Tots els fets d'aquestes darreres hores s'enllacen, i s'estableixen entre ells misterioses dependències. Resulta difícil descobrir a través de fets tan diversos una línia clara que expliqui el que ha passat. Sembla que l'absència del senyor Lerroux fou una cosa convinguda amb certs primats de la situació i el propi senyor Lerroux, el qual l'explica confidencialment com una estratagema per a obligar la Ceda a pronunciar-se al seu favor sense donar ell, per la seva part, cap pretext fonamental. Però abans que passés això hi hauria hagut un acord entre els senyors Gil Robles i Lerroux per tal que no es trenqués el bloc i arribant, àdhuc, a reservar al cap radical la presidència de la Cambra en el cas que el senyor Alba passés al del Govern.

La cosa certa és que els lerrouxistes incorregibles que ahir visitaren el cabdill reberen d'aquest una miraculosa injecció d'optimisme i deixaren el senyor Lerroux amb la convicció que abans de dos mesos tornaria a esser l'amo d'Espanya.»

Ai, pobre senyor! Valdrà més—per ell i per tots—, que se'n torni al llit.

Un altre sacrificat

I és, segons Josep Pla, de La Ve de Catalunya (?) *el senyor Chapaprieta. A favor de qui?*

«La crisi s'ha produït amb el sacrifici absolut del senyor Chapaprieta. L'obra de restriccions escomesa per aquest senyor es considera absolutament abandonada. Es possible que aquest abandonament impliqui la tornada a efectivitat dels Ministeris de Justicia i Agricultura, la qual cosa representaria que de l'esforç de l'ex-president Chapaprieta no en quedaria ni rastre.

Es natural que el senyor Chapaprieta hagi sortit del Govern profundament disgustat, precisament pel naufragi total de la seva obra. La Ceda considerava que els efectes electorals de la llei de Restriccions eren absolutament intolerables per l'esdevenidor del partit mateix, i no ha d'estranyar la virada en rodó que en aquest punt ha realitzat el senyor Gil Robles.»

Silueta

Heus aci com Solidaridad Obrera *veu Santiago Alba:*

«Ayer, Santiago Alba era monárquico. Hoy, Santiago Alba es radical. Los radicales y los monárquicos apenas se diferencian.

Alba no tiene ideas. No las ha tenido nunca. Lo que tiene es mucha ambición personal. Se rumorea que será elevado hasta la jefatura del partido Radical. Es posible. Lerroux ha muerto. Es un cadáver.

Gil Robles —¿por qué?—, tiene hipotecada la voluntad y la personalidad de Lerroux.

Vale más que don Alejandro. Y será jefe del Partido Radical. Se trata de un tránsfuga. Y los tránsfugas tienen terreno abonado en las huestes lerrouxistas ¿Llegará también a presidente del Consejo de ministros?»

Una comèdia que dura massa

*Ho diu el corresponsal d'*El Diluvio *i nosaltres ho creiem.*

«¡Para qué mantener estas Cortes, que arrojan en su haber labor tan negativa y tan peligrosa! Si antes se hacía evidente la necesidad de disolverlas, ahora después del amargo sabor que en la opinión pública ha dejado el «affaire» Tayà y la confesión más o menos terminante de la cabeza del Gobierno dimisionario de la imposibilidad de todo intento, por mínimo que sea, de una labor legislativa la disolución se impone, con el apremio de un urgente remedio, que cese con estas angustias en que vivimos. ¿A qué más ensayos? Es esta la pregunta que desea, clara y terminantemente, ver respondida la opinión pública.»

«Nacionalisme i obrerisme»

Conferència de Joan Puig i Ferreter al Casal Nacionalista Obrer de Gràcia

Dissabte al vespre, Joan Puig i Ferreter va donar al Casal Nacionalista Obrer de Gràcia la conferencia que s'havia anunciat. El tema escollit fou «Nacionalisme i Obrerisme».

La taula presidencial estigué formada pels senyors Mori, Hilari Salvador, Jaume Aiguader, Soler i Bru i altres. En el moment de començar la conferència, la sala estava completament plena. Tot i la gent que va romandre dreta pels passadissos, encara en va quedar molta que no va poder encabir-se a la sala.

Féu la presentació del conferenciant el senyor Mori, el qual digué que la conferencia d'avui era la primera que es celebraria dintre el cicle de conferències que es tenia preparat pel al nou local que s'inaugurava. Per la significació que tenia aquesta inauguració, s'havia escollit a Puig i Ferreter, el qual representa la més pura ortodòxia en l'esquerrisme i el catalanisme.

En prendre la paraula, Puig i Ferrater digue que Carles Pi i Sunyer hauría volgut poder obrir l'acte però ocupacions urgentissimes l'han retingut a Madrid. De totes maneres —digué— com que ja es troba camí de Barcelona, en el cas que arribi a la nostra ciutat a temps, encara vindrà a aquest local per a poder estar entre nosaltres.

El conferenciant digué que més que una conferència voldria que les seves paraules fossin una allocució, car sabent com penseu i sentiu n'hi ha prou amb posar-nos en contacte per a sentir-nos enlairats cap a l'impuls que ens mou a tots. Hem escollit aquest tema —digue— perque sabem que es entranyable en el vostre esperit. Nomes vull que l'accent i unes clarícies, conseqüència de la meditació a que fa mes d'un any ens hem nagut de sotmetre, sigui l'única cosa nova.

En aquest moment arriba al local Carles Pi i Sunyer, directament des de Madrid sense prendre's ni uns moments de repòs. En entrar al local es objecte d'un aplaudiment estatant, amb visques i voleiar de mocadors. Una vegada a la taula presidencial, l'ovació es repeteix i per Puig i Ferreter pot recomençar el seu discurs.

Puig i Ferreter diu que Pi ocupa ara la presidència del local, però que en el cor de tots nosaltres n'ocupa encara una altra de molt alta. Es refereix al tema de la seva conferència i diu que nacionalisme i esquerrisme son encara avui per a molts dos termes antitètics. No fa gaires dies —diu— parlava amb un xicot anarquista que em deia: «¿On aneu amb el vostre obrerisme? ¿Què voleu dir en incorporar aquest terme al vostre programa?»

La nostra resposta és molt clara i no hi ha en la nostra actitud cap confusionisme. Es evident que s'acosta a tot el mon una gran revolució marxista que ha de trasbalsar tot aquest estat de coses actual, caduques, irremeiables. Però adhuc en els paisos en els quals aquesta re... ...ció ...s immediata en realitat trigarà encara molt de temps abans no es puguin realitzar. La revolució ve serà infantil negar aquesta certesa. Cal esguardar no-mes el panorama del mon i veureu si no n'hi ha d'injusticies i de coses a fer. A tot arreu hi plana l'amenaça d'ecomiada els treballadors i expropiar-los les terres. Centenars d'obrers es quedeu sense feina i contra totes les expoliacions no hi ha ningu que els ajudi.

Hi ha existència de matèries primeres i industries ...o vol treballar i servir les comandes, només per a mantenir aquesta mena de pacte de la fam al qual es sotmet els obrers. Per a arranjar tot aquest estat de coses, els que no ens hem declarat marxistes hem d'esser uns nomes d'actuació immediata per a veure si els imposem a aquest afany de destrucció de la classe capitalista. No es necessari arribar a aquesta revolució messianica, sinó que l'obrer tingui confiança en aquest obrerisme que defensem. L'obrerisme de l'esquerra vol dir crear formes d'organització del treball, intervenir directament en la vida del treball. La burgesia veu en l'Esquerra la seva principal enemiga, no per cap altre fet principal, sinó perque veu que es capaç de fer unes lleis socials, perquè veu en el nostre programa una realització immediata.

El nostre obrerisme no és una cosa vaga i elàstica, sinó que és dictat pel nostre sentit més elemental d'humanitat. Això no vol dir que neguem una actuació més avançada una vegada assolit el que ara defensem, però el que té importància es l'assolir unes reivindicacions immediatas.

Cal interessar-se per tots els problemes vitals que sorgeixen en contra dels obrers de tot el món, però es inoportú sentir un amor universal per causes justes i girar l'esquena al mateix temps als sofriments de casa nostre que podrien tenir una solució immediata. Cal perseguir uns ideals immediats i això avui no no poden assolir els marxistes, car llur revolució es encara llunyana.

L'orador es refereix a la segona part de la seva conferència i diu que no es pot afirmar de bona fe que nacionalisme i esquerrisme siguin antagonics irreconciliables, sinó que això només es pot afirmar per desconeixement del fet. Totes les coses que passen en el món ens interessen a nosaltres com a ciutadans del món mateix, però principalment ens han d'interessar com a catalans, com a nosaltres mateixos. Com més força universal tinguin els grans fets que succeeixen, més nostres són i per tant més catalans. D'aquí, en fer nostres aquestes coses en pervé el nostre nacionalisme i paral·lelament, el nostre amor al treballador ens ha de portar al nacionalisme català. Tots els problemes del món els hem de vertir, i no traduir com pretén algú, al català i fer-los cosa de la nostra sang. Però el nostre nacionalisme no és aquell nacionalisme pinxesc i verbal, desligat de tot el nostre moviment espiritual. Cap pàtria no ha retrobat el seu ésser si primer no ha sabut adonar-se de totes les valors que formen el seu espiritualisme.

El nostre camí no és el camí de la força física sinó el d'una política catalana millor que la que està en voga avui dia. Per mitjà de la cultura catalanista és que serà possible superar aquesta política caduca que ens regeix convertir-nos amb un poble fort. Una vegada assolida la nostra fortitud no es tracta més que d'una qüestió de tàctica. Si aquesta força és entre nostre el dia que el món trontolli serà possible el nostre triomf i aquest triomf ens portarà a la Catalunya dels nostres somnis.

Aquestes paraules produïren un esclat d'aplaudiments entusiasta, el qual va durar llarga estona. A la fi pogué esser refet el silenci i Carles Pi i Sunyer va dir que la seva retenció a Madrid li havia privat d'obrir aquest acte, tal com era el seu desig. De totes maneres, ja que no he pogut fer això, vull ara tancar l'acte i no he de dir moltes paraules. Unicament us vull trametre una salutació entusiasta en nom de la Comissió Executiva d'E. R. de C., en el moment que reobriu el vostre Centre. Endavant per la República i per Catalunya

Carles Pi i Sunyer fou també molt ovacionat es reproduïren els crits i els visques. La gent va romandre encara molta estona en el local i va comentar amb un gran entusiasme les paraules tan justes de la conferencia de Joan Puig i Ferreter.

El doctor Serra Hunter al Centre Català Republicà del districte cinquè

Parla, davant d'un nombrós i entusiàstic públic, de l'escola del poble des de l'adveniment de la República

L'ex-rector de la nostra Universitat desenvolupà la seva dissertació al Centre Català Republicà del districte Vè, davant un nombrós públic, que l'escoltà amb gran entusiasme.

A la presidència de l'acte hi havia, ultra l'illustre orador, el Sr. Pere Coromines, del Comitè executiu del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, el conseller de l'Ajuntament de Barcelona, Sr. Pla, el qual féu la presentació del dissertant, i membres del Consell Directiu del Centre.

El professor començà fent una descripció de l'Escola primària en temps de la monarquia tan deficient en els mitjans pedagògics i en el personal docent. L'escola d'aquell temps —digué— no podia mantenir-se digna davant del poble Heu-vos-ací la gran transformació que es produí a l'adveniment del nou règim.

La República va captenir-se des del primer moment de la necessitat d'organitzar l'ensenyament primari sobre noves bases. La Constitució ho estableix d'una manera ben precisa en els seus articles 48, 49 i 50, on declara que l'ensenyament primari serà gratuit i obligatori que com tots els altres graus serà laic farà del treball l'eix de la seva activitat metodològica i s'inspirara en ideals de solidaritat humana. El servei de cultura es atribució essencial de l'Estat, i el prestarà mitjançant institucions educatives enllaçades pel sistema de l'escola unificada. La creació de noves escoles, l'augment del personal, la millor notació quant al material, la selecció del professorat, la conversió dels antics collegis dels Jesuïtes en escoles nacionals, i quant a Catalunya el Decret del bilingüisme, el restabliment del Patronat Escolar de l'Ajuntament de Barcelona la creació del Consell regional de Primer ensenyament tingueren pel dissertant una paraula justa o un comentari encertat.

El Dr Serra Hunter dedica l'última part de la seva conferència a assenyalar disposicions legals i actuacions de política cultural que en el segon bienni han alterat essencialment l'esperit i la lletra de les Lleis fonamentals de l'Estat Espanyol. En aquest problema com en altres, els governs del darrer bienni s'han trobat amb una legislació informada per un esperit que ells no sentien, i això explica que hagin treballat per destruir una obra de cultura laica i democratica, contrària al programa i la ideologia dels partits que han format durant aquest temps el bloc governamental. La negligencia i el sectarisme han caracteritzat la política cultural a Catalunya dels homes que l'han governada els ultims temps. La elluita per l'escolar ha estat una propaganda verbal i demagogica; el cas de les Colònies permanents particularment la de Berga, ha despertat justificadament el recel de les classes populars i sobretot la situació de la nostra Universitat diu per si sola més que totes les argumentacions que podrien fer els home d'esquerra. Avui —diu l'orador— el mapa escolar de la península esta proxim a coincidir amb el que existia abans del 14 d'abril del 1931 i si volem reemprendre l'obra de regenerar l'ensenyament des de l'escola fins a la Universitat, no hi ha altre camí que tornar a l'autentica República.

El conferenciant acaba amb una crida a la massa popular, perquè s'interessi sobretot pel problemes de la cultura. El poble no ha d'oblidar mai que el veritable camí de la seva alliberació és la cultura perquè quan aquesta iguali els homes, haurem entrat en el veritable camí de la justicia social i la violencia haurà perdut tota mena d'eficàcia.

L'expulsió d'obrers espanyols de França

La Comissió organitzadora «Pro Repatriats de França» ens prega la inserció d'una llarga nota de la qual en reproduïm els paràgrafs més interessants:

«Existeixen a França un petit nombre d'espanyols que no han estat molestats per haver pres naturalització francesa o bé ésser afiliats a les Creus de Foc, organisme feixista; els refractaris a aquestes condicions nan estat expulsats amb solament vuit dies de temps.

D'un dia a l'altre, la situació ha anat empitjorant, i pels últims repatriats arribats que ens mereixen crédit sabem que:

En el Departament d'Herault: Agde, de 600 espanyols, 350 són expulsats; Beziers, 500; Sete, 325; Montpellier, 200; Bessan, 180; Narbonne i els seus contorns, 7.000, en un dia en totes les viles, pobles i sense comptar el més gran nombre en les capitals com París, Lió, Marsella, Bordeus, Tolosa, etc., etc. N'hi ha que posseeixen una caseta o un tros de terra, i per a arranjar aquests afers demanen una pròrroga, a la qual cosa se'ls contesta que si no poden desfer-se'n que s'ho emportin a Espanya.

I en canvi els 70.000 francesos que resideixen a la «provincia» de Barcelona els deixen tranquils, i afirmer que ells no són espanyols per a ésser tractats d'aquesta manera.

Acceptem que hi hagi cases comercials estrangeres, però això no és motiu perquè els empleats siguin estrangers. Desenvolupen els seus afers i obtenen els seus beneficis a Espanya i per conseqüent, la mà d'obra, no importa quina, ha d'ésser del país respectiu on aquests afers i beneficis s'adquireixen.

A França es fa així a causa de la crisi actual; afavoreixen els seus nacionals i acomiaden els estrangers.

Estem a la disposició de qui ho sol·liciti per a provar els fets exposats.

Dins la Constitució no existeixen diferències de classe i en canvi nosaltres, obrers atropellats i avergonyits, se'ns menysprea.

La nostra simpatia es dirigeix vers els periòdics que tan amablement han estat els nostre intèrprts, però, condemnem els que amb capa de defensa obrera no l'han volgut recolzar.

¡Repatriats, unim-nos tots per la defensa dels nostres drets!

El Govern espanyol té el dret i deure d'escoltar-nos i de defensar-nos

Aquesta situació no pot continuar així, i a fi d'aixecar la nostra protesta per l'injust cruel i inhumà que és el poc respecte a la nostra misera situació, aquesta comissió invita i està a disposició de tots els repatriats a fi de fer llur inscripció, per tal que en el seu temps, obrar d'acord amb la Llei — al carrer Valladolid, 14, entresol (Sants), tots els dies de sis a vuit de la nit, i diumenges i dies festius, de deu a dotze del matí.

ATENEU ENCICLOPEDIC POPULAR
Carme, 30, pral. (Secció d'estudis econòmics i socials)
PER A ENTENDRE LES GRANS LLUITES IMPERIALISTES PER A LA CONQUISTA DE LES MATERIES PRIMERES, I ELS ANTAGONISMES DE LES GRANS POTENCIES PER LA COLONITZACIO
Cal conèixer la
GEOGRAFIA ECONOMICA
12 lliçons per Gonçal de Reparaz (fill)
1. Alimentació, morada i vestit.- Problemes de Geografia Econòmica que d'aquestes tres necessitats primordials es deriven. - Tipus diversos d'alimentació, de morades i de vestimenta.
2. La ramaderia al món i els grans països ramaders.
3. Els grans conreus alimentaris: cereals i arròs.
4. Llegums, fruites i plantes sucreres. Altres plantes alimentàries, begudes, espècies, te, café, cacau.
5. Plantes industrials: tèxtils, cautxú, etc.
6. Els metalls preciosos i llur importància en l'economia mundial.
7. Els metalls útils i la indústria metal·lúrgica.
8. Els combustibles i les forces motrius: carbó, electricitat, petroli. Grans lluites que provoquen.
9. La circulació i els contactes: ferrocarrils, automòbils i avions
10. Els transports marítims.
11. Les grans potències comercials.
12. El comerç mundial.
Inscriviu-vos a aquest curset que començarà demà, dijous, de 8 a 9 del vespre

CONFERENCIA DE VICENÇ BERNADES SOBRE LA SETMANA DE QUARANTA HORES

Formant part del cicle de divulgació sobre un tema social de tanta actualitat com és la setmana de 40 hores, dissertà a l'estatge d'Esquerra Republicana de la barriada de Port el conseller de l'Ajuntament popular de Barcelona, en Vicenç Bernades. L'acte es veié molt concorregut per l'element treballador de Port i Can Tunis.

Després d'explicar les raons de caràcter econòmic que recolzen aquesta reforma i de glossar-ne els avantatges i la seva justicia sota un aspecte humà, ja que si s'accentua el desequilibri entre el consum i la producció incrementada per l'avenç de la tècnica, l'atur forçós anirà estenent-se cada vegada més, i les crisis seran més agudes. Recalcà que tot millorament material ha d'anar acompanyat d'una legislació que respongui al sentit progressiu que ha impulsat sempre la humanitat.

Recordà com, per part dels seus enemics, havien estat befades les paraules del plorat president Macià quan concretava el seu programa social amb els mots de la caseta i l'hortet per a tots els treballadors catalans, i, en canvi, veiem avui com aquesta mateix doctrina és sustentada en termes idèntics pels dirigents d'un gran país, com són els Estats Units, i, entre ells, pel propi Roosevelt, que reclama la casa, el jardí i l'automòbil per a tots els ciutadans nord-americans. I és que les doctrines econòmiques dels homes demòcrates es decanten cada vegada més vers una major distribució de la riquesa com a font d'energies per al país, així com per una política de millorament i benestar social, que és el símptoma de cultura i civilització.

En acabar la conferència, Bernades fou ovacionat.

Secció Permanent d'Organització i Treball del C. A. D. C. I.

La Junta de la Secció Permanent d'Organització i Treball del C. A. D. C. I. (Caixa d'Atur Forçós), assabenta a tots els companys socis que com que ja està completament normalitzat el funcionament de la Secció, a partir del dia 16 del mes en curs, passin per l'estatge, Pl. Macià, 8, 1 3res Llits, 3 1er. per tal de formalitzar les peticions de subsidi que d'acord amb el Reglament tenen dret.

Estadística de l'atur forçós a Catalunya

Segons les dades facilitades pels Municipis

Les dades compreses en aquest resum corresponen a 963 municipis dels 1.068 de que consta Catalunya.

Pel present resum es pot comprovar que va continuament en augment el nombre de municipis que faciliten dades sobre l'atur obrer en la respectiva localitat. La diferència del mes d'octubre sobre l'anterior es com segueix:

	Octubre		Setembre
Barcelona i circumscripció	292	Municipis	282
Tarragona i circumscripció	171	»	175
Lleida i circumscripció	264	»	225
Girona i circumscripció	240	»	235

TREBALLADORS EN ATUR

Grups professionals	Total	Parcial	Totals
Indústries Agrícoles i Forestals	4.455	6.252	10.707
Indústries del Mar	308	414	722
Indústries de l'Alimentació	263	35	298
Indústries Extractives	179	2.533	2.712
Siderúrgia i Metal·lúrgia	312	160	472
Petita Metal·lúrgia	1.633	267	1.900
Material Elèctric i Científic	380	103	483
Indústries Químiques	530	158	688
Indústries de la Construcció	6.439	1.706	8.145
Indústries de la Fusta	1.101	1.578	2.679
Indústries Tèxtils	7.599	7.223	14.822
Indústria Confecció i Vestit	416	127	543
Arts Gràfiques i Premsa	300	13	313
Transports Ferroviaris	90	9	99
Altres Transports Terrestres	866	210	1.076
Transports Marítims i Aeris	46	10	56
Aigua-Gas-Electricitat	77	61	138
Comunicacions	46		46
Comerç en general	2.410	110	2.520
Indústria Hostalera	282	45	327
Serveis d'Higiene	100	19	119
Banca - Assegurances - Oficines	1.329	70	1.399
Espectacles Públics	26	4	30
Altres Indústries i Professions	3.009	3.083	6.092
Total	32.196	24.190	56.386

IX REUNIO DE L'INSTITUT DE LA METAL·LURGIA I DE LA MECANICA

Amb molt d'èxit va tenir lloc la IX reunió mensual de l'I. M. M. al seu estatge social, la Universitat de Barcelona.

El tema tractat per l'enginyer Robert Soyer fou: «La correcta aplicació dels rodaments d'agulles», tema que va resultar de gran interès per a l'auditori, pulx que el conferenciant, a més d'exposar els principis de la seva raó d'ésser, va exposar, tambe, la seva correcta aplicació i els defectes i casos inadequats d'utilització.

En acabar la conferència, el senyor Soyer fou merescudament aplaudit. Seguidament s'obrí una secció de preguntes discussió molt animada. Hi intervingueren els senyors Schmitter i Torrado.

El secretari general de l'I. M. M., senyor Castells llegí noves referents a l'Institut, al periòdic tècnic que aquest publica i als primers comentaris que s'han rebut de l'estranger.

NOTICIARI

SOCIETAT PROFESSIONAL D'OBRERS BARBERS, «LA HARMONIA»

La Societat Professional d'Obrers Barbers «La Harmonia», convoca els seus afiliats a l'Assemblea General de classe que tindrà lloc demà, dijous dia 12, a les deu de la nit, de primera convocatòria i a dos quarts d'onze de segona a la Casa Regional de Múrcia Albacete (Portaferrisa 21, pral., per a tractar dels següents assumptes:

1.er Donar compte de l'acta anterior.

2.on Donar compte de la contestació patronal a les conclusions acordades en l'Assemblea anterior, i de les gestions fetes per la Junta Directiva prop de la Delegació del Treball.

3.er Davant la contestació patronal; orientacions a seguir.

Canvi d'estatge social

El Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya, del districte VIII.è, ha decidit canviar d'estatge, atenent a les necessitats dels socis i a fi d'incrementar les seves tasques. Amb aquest objecte, assabenta que s'ha trasladat al carrer de Menéndez i Pelayo, número 26. El que es comunica als socis, als simpatitzants i a totes les entitats del Partit i del districte.

El festival infantil de la Guàrdia Urbana

Diumenge passat en commemoració del 27 aniversari de la fundació de la Guàrdia Urbana, la seva societat cultural celebrà amb brillant èxit un festival infantil dedicat als fills dels socis.

Es varen rifar unes llibretes de la Caixa d'Estalvis. Assistiren o l'esmentat festival, el cap de la Guàrdia Urbana, senyor Manuel Ribé i l'oficial de cerimonial, senyor Oller.

Fou un gran exit com tots els festivals que ve celebrant aquesta simpàtica societat.

GOVERN GENERAL

*

ELS REPRESENTANTS DEL PARTIT OBRER D'UNIFICACIO MARXISTA I EL SENYOR VILALLONGA

Ahir al matí estigué a la Generalitat per tal de visitar el governador general una comissió composta pel doctor Tusó, Andreu Nin i Joaquim Maurin, en representació del Partit Obrer d'Unificació Marxista (Bloc Obrer i Camperol i Esquerra Comunista unificats). La comissió sollicità del governador general que sigui aixecada la clausura que pesa sobre els locals del B. O. C. a tot Catalunya i a l'ensems l'autorització per a celebrar el diumenge, dia 22, en un dels més espaiosos locals de la ciutat, un gran miting, en el qual dit Partit fixarà la seva actitud davant de l'actual moment polític i social.

El governador general s'excusà en raó de les circumstàncies, de donar una resposta tot seguit.

També visitaren el senyor Vilallonga la Junta directiva de l'Associació de Periodistes Estrangers de Barcelona, entitat oficial i professional. Els visitants eren: Lawrence A. Fernsworth, president; René Borges de Villegas, vice-president; Ricard Andreotti, secretari, i E. Manuel Hutschnecker i A. J. Melville Williams, vocals.

Els ordenances de la Generalitat estan morts de fred...

Malgrat la temperatura molt baixa d'aquests darrers dies, gairebé normal en el mes de desembre, els ordenances de la Generalitat lluelxen el flamant uniforme gris de pleu estiu.

Es freqüent de trobar els funcionaris uniformats, pels recons de la casa, cercant la manera de reaccionar de l'encarcarament i evitar la pulmonia prop dels radiadors de la calefacció.

A part d'aquests desavantatges de caràcter humanitari, l'estètica queda mal parada en veure els rígids funcionaris enfundats de jerseis, els quals desdiuen a crits dels daurats galons de l'uniforme.

Hom suposa que no seran aquests els homes afectats per les Restriccions. En tot cas, caldria començar pel començament...

VILLA VICTORIA (Xalet)
(sols dormir). Habitacions amoblades tot confort des de 8 Ptes. Garatges individuals. Carrer Ntra. Dona Coll núm. 30 (ram 25 Tel. 78712

Republicà, el diari de la nit: ULTIMA HORA

LA NOSTRA SUBSCRIPCIO

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Suma anterior ...	173,107'15
Recaptat entre la gent de MONTBLANC i PARTIT ...	20'—
Pere Pei ...	1'—
Josep Pot...	1'—
Pere Rius (Unió Catalanista). Nadal del patriota perseguit ...	50'—
Nitneroy ...	2'—
Família Grauper, de CORNELLA ...	5'—
Francesc Roca ...	1'—
M. Cantarella ...	2'—
Teresa Mercadé ...	3'—
Francesc Llonch ...	5'—
P. J., E. M. i R. J., a la memòria dels meus pares polítics i germana política ...	5'—
Els de la Foca Roba (40.ª vegada) ...	3'—
Josep Farre i Vicenç Navarro ...	2'—
Els de cada setmana ...	5'—
Gabriel Roca i Terrades...	1 —
El nen Emili Busquets ...	0'25
Joan Roca i família, de SANT ADRIÀ ...	2'—
Família Grau de Sant Adrià ...	2'—
Una mare de l'Escola Pau Iglesias...	1'—
Francesc Vila ...	2'—
Enric Sala ...	2 —
Un contramestre i el seu ajudant ...	1'—
Teixidores, a la salut de Farrus i Escutet ...	7'—
Apolonia Tomas ...	1'—
A. S. C. ...	2'—
Un grup de republicans d'Esquerra, de TEYA (aportació setmanal) ...	16'75
Pau Nicolau ...	1'—
LA GALERA. Esquerra Republicana de Catalunya ...	10'—
La filla d'un calderer...	1'—
P. M., a la memòria de Macià ...	2'—
Per Catalunya ...	6'—
Cinc catalans de la casa «M. D.» (37.ª vegada) ...	4'50
Eduard Mitjà ...	5 —
Maria Maleus ...	2'—
Marcellina Diez ...	1'—
Una catalana de Volcà ...	1'—
Vicenta Roca ...	1'—
Carme Solanes ...	1 —
Una catòlica ...	1'—
Rosseud Roca ...	1'—
Carles Diez ...	1'—
A la memòria de Guimerà	2'—
El nen Berenguer ...	1'50
Família Roca Berjés, a la memòria dels empresonats ...	2'—
SANT BOI DE LLOBREGAT:	
Josep Blanc i Pla ...	1'—
Angela Ballvona i Armengol ...	1'—
Tomàs Miquel i Vallverdun ...	1'—
Maria Blanc i Ballvona (sisena vegada) ...	1'—
Divina Miquel i Blanc (sisena vegada) ...	1'—
Cinc de família ...	5'—
Badia i família...	5'—
Joan Domingo i família...	3'—
Conxita Maiais, a la salut de Companys i consellers ...	1'—
Baptista Sole ...	1'—
S. Triadó i Prats ...	2'—
Antoni Torres ...	2'—
Un grup de dones d'esquerra de MONTCADA REIXAC (5.ª veg.) ...	65'35
Concepció Rovira (9.ª vegada) ...	5'—
Un Azañista català ...	1'10
R. P., a la memòria del seu pare ...	2'—
A la memòria de Sofia Diez i Agost ...	2'—
Josep Segura ...	1'—
Martí Arenas ...	1'—
Cristòfor Pipó ...	1'—
Ramon Vallespi...	1'—
Jaume Morar ...	1'—
Isidre Maine ...	1'—
Joan Alarcon ...	0'50
Josep Sanchez ...	0'50
Rafael Andreu ...	0'50
Manuel Gascon ...	0'50
Francesc Villegas ...	0'50
Josep Flores ...	0'50
UN GRUP DE TEIXIDORES DE LA CASA CASACUBERTA, de Gràcia:	
Maria Pedra ...	0'50
Vicenta Zaragoza ...	0'50
Anna Rebull ...	0'50
Ferreres (dues) ...	1 —
E. B. ...	0'50
F. G. ...	1'—
C. R. ...	1'—
CONSTANTÍ. «Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya»:	
Marius Rodríguez (deure setmanal) ...	2'—
Joan Fortuny, per Companys ...	0'50
Joan Martí i Rovira ...	0'75
Josep Franques ...	0'50
Salvador Solé i Gavaldà, a la memòria de Jaume Compte ...	0'50
Pau Gil ...	0'50
Josep Torrents i Martorell	0'50
Pere Bergadà i Sans, mestre, amant de Catalunya ...	0'50
Ventura Gassol ...	0'50
Rafael Fortuny, que espera ...	0'50
Lluís Gil i Cool, per Martí Esteve ...	0'50
Josep Maria Guinovart ...	0'50
Macià Martorell ...	0'50
Josep Espanyol...	0'50
Una laica, M. R. E. ...	0'25
Lluís Tomàs i Moragas ...	0'50
Dos que no creuen ...	1 —
Damià Alegret i Mayné ...	0'50
Lluís Roig Rivalt...	0'50
Antoni Gassol, memòria del seu cosí V. Gassol ...	0'50
SORT. «Centre Republicà Català»:	
Rossend Bernaus ...	2'—
Domenec Ubach ...	2'—
Alfons Rabassa...	2'—
Josepa Rabassa ...	1'—
Pere Subirana ...	1'—
Maties Ratel ...	1'—
Rafael Baró ...	10'—
Salvador Cotonat ...	1'—
Sandali Ferrera ...	1'—
Agustí Prats ...	2'—
Josep Moragues...	1'—
Celestí Rossell ...	1'—
Joaquim Prats ...	1'—
N. N. ...	1'—
Jaume Mas ...	5'—
Ramon Urpí...	5'—
LLEIDA. «Joventut Republicana»:	
Ramon Gené ...	1'—
Manuel Rey ...	5'—
Lluís Abadies ...	1'50
Eduard Ponsoda ...	1'—
Una manilla ...	0'50
Frederic Mulet ...	2'50
Pere Farrús (fill) ...	0'50
Francesc Carrera ...	1'—
Bartomeu Sole ...	1'—
Una manilla...	0'50
Un ferroviari ...	2'—
Emili Solà ...	0'50
Antoni Sirvent ...	5'—
Suma i segueix ...	173,478'60

PARTICIPACIONS DE LA RIFA DE NADAL

S. Nabau, una d'una pesseta del número 6,813.

Dues catalanes, una d'una pesseta del número 9,613.

Pere Abad, una de 2 pessetes del número 28,203.

A. Antolín i Sardà, una de dues pessetes del número 20,826.

X. X., una de dues pessetes del número 7,739.

Roc Telis, dues d'una pesseta del número 20,073.

Dues catalanes, una d'una pesseta del número 20.534.

Jaume Batista, de Reus, dues d'1 pesseta del número 22,795.

Ignasi Plaza, dues d'una pesseta del número 20,194.

Agustina Galbany ...	0'75
Roseta Galvany ...	0'75
Enriqueta Noguera ...	0'50
Carme Ferré ...	0'50
Emilia Colomines ...	0'50
Mercè Manri...	0'50
Anneta W. ...	0'50
Julieta Villagrasa ...	0'50
Margarida Sala ...	0'50
Rosa Gassó ...	0'25
Rosa Pintó ...	0'25
Mercè Garda ...	0'50
Dolors Bunbia ...	0'25
Agustina Caroó ...	0'50
Pradalina Vilella ...	0'50
Una esquerrana...	0'40
Beneta Sissó...	0'25
Remei Penalba ...	0'30
Eugeni Tibau ...	1'—
Carolina Imbert ...	1'—
Josep Pons ...	2'—
Manuel Pastó ...	0'80
LLISTA NUM. 906	
Antònia Porta ...	1'—
Antònia Ambird ...	1'—
Maria Mercade ...	2'—
Francesca Leivri ...	0'50
Francesca Costa ...	0'50
Carme Jorba ...	0'25
Piar Ramon ...	0'50
Antònia Rovira...	1 —
Vicenç Martí ...	2'50
Marina Donate ...	0'50
Maria Esteve ...	0'50
Rosa Rabassa ...	0'50
Lluisa Sau ...	0'50
Eugènia Pusté ...	1'—
Maria Ferrasa ...	1'—
Claudi Llecne ...	1'—
Elvira Bartolomé ...	0'50
Teresa Sugranes ...	0'50
Teresa Pla ...	1 —
Angela Prats ...	0'50
Carme Fruns ...	1'—
Rosa Verdaguer ...	1'—
Tresina ...	0'50
Bàrbara ...	0'25
Angeleta A. ...	0'50
Angeleta B. ...	0'50
Miquel Guinard ...	5'—
LLISTA NUM. 905	
Josep Nadal ...	5'—
P. Serra ...	0'25
C. Rodríguez ...	0'50
Rosa Orasco ...	1'—
Rosa Turne ...	0'25
Cinta Ribas ...	0'25
Carme Bonet ...	0'50
Teresa Llops ...	0'50
Amèlia Marc...	1'—
Mercè Oliva ...	0'50
LLISTA NUM. 905	
Josepa Clivillé ...	2'—
Carme Núñez ...	1'—
Concepció Riap ...	2'—
Una carnissera ...	5'—
Munda Bartolomé...	0'30
Carme Camell...	0'30
Rosa Omel...	0'25
Rosalia Canela...	0'25
Carme Domínguez...	0'25
Miquel Pardo ...	0'25
Carme Tort...	0'50
Teresa Puig...	0'25
Antònia Giral ...	1'—
Maria Games ...	0'25
Antònia Guesa ...	0'25
A. A. ...	0'25
LLISTA NUM. 904	
Maria Arius...	1'—
Josep Ros ...	0'50
Jaume Sabate ...	1'—
Una admiradora de Companys ...	5'—
Genoveva Tirada ...	1'—
Una Catalana ...	0'60
Jaume Casanovas ...	2'—
Uns Esquerrans ...	3'—
Dolors Campi ...	2'—
Mercè Soler ...	2'—
Olimpia Balaguer ...	2'—
Dolors Soler...	1'25
Maria Martinez ...	1'—
Paulina Fernández ...	1'—
Dolors Fondevila ...	1'—
Rosalia Andreu...	1'—
Josepa Ribas ...	1'—
Anna Campà ...	0'50
Anna Franquet ...	1'—
M. E. ...	1'—
Agata Trinquet...	0'50
Vicenta Ragall...	0'50
Merce Anguere ...	0'50
Dolors «La Pentinadora»	0'50
Maria Escolà ...	0'50
Aurora Terradellas ...	0'50
LLISTA NUM. 903	
Encarnació Abala ...	0'50
Miquela Colomer ...	0'50
Maria Montserrat ...	0'50
Rosa Soler ...	0'30
Dolors Montserrat...	0'25
Maria Marine ...	0'25
Isabel Guasch ...	0'25
«La Valenciana» ...	0'25
Eulàlia Forga ...	0'25
Josepa Ventura ...	0'25
Carme Guasch ...	0'25
Maria Casal ...	0'50
Maria Vals ...	0'50
Medina Amat ...	1'—
Maria Buchadé ...	0'50
Mercè Ibañez ...	0'50
Francesca Marogat ...	0'50
Conxa Nadal...	0'50
Dolors Alavall ...	0'30
Salvadora Pastor ...	0'50
Carme Pujal...	0'50
Maria Brou ...	0'25
Rosa Ovell ...	0'40
Filomena Erola...	0'60
Llàsia «La Rodetera» ...	0'30
Joaquima Buena ...	0'25
LLISTA NUM. 902	
J. V. ...	0'50
E. D. ...	1'—
J. Llach Saragossa ...	3'—
Mercè Moliné ...	1'—
Antoni Moliné ...	0'50
J. Freixa ...	0'50
Angel Pérez ...	0'50
Uns Esquerrans ...	2'—
Pepeta Gimbert ...	0'50
Agata Tiñeria...	2'—
Francesca Vidal ...	1'—
Rosa Finestres ...	1'—
Magda Amat...	0'50
Maria Bailarín ...	0'50
Ramona Anglada ...	0'40
Terese Carré ...	1'—
Conxita Falcon ...	0'50
Maria Navarro ...	1'—
Mercè Falses...	0'50
Pepe Anglade ...	0'50
Rosa Codina...	1'—
Lola Dedéu ...	0'50
Antònia Sanromà ...	0'50
Gregòria Sánchez ...	0'50
Dolors Pages ...	1'—
Maria Lacomba...	0'50
LLISTA NUM. 901	
Teresa Salanoves ...	1'—
Carme Gimeno...	1'—
Mari Minguet ...	0'40
Maria Pepa ...	0'50
Teresa Rudoelda ...	0'50
Paulina Prades...	1'—
Me. Prades ...	1'—
Maria Carrasa ...	0'30
Enriqueta Banyoles ...	0'30
Francesca Linyete...	0'25
Maria Carilla ...	0'25
Pepeta Torres ...	1'—
Maria Torrens ...	1'—
Trinitat Batlenes ...	0'25
Quimeta Turt ...	1'—
A. P. ...	0'50
Coloma Puig...	0'25
Enric Benaiges ...	2'—
Una Catalana ...	0'25
Manuel Alceda ...	1'—
Neus Alceda...	1'—
R. B. ...	1'—
Maria Terrada ...	0'50
V. V. ...	0'25
I. C. ...	0'50
A la memòria de Macià ...	1'—
J. S. ...	1'—
N. O. ...	0'50
V. Suñol Bosch...	1'—
Jaume Rimundi ...	2'—
Un grup de catalans ...	6'30
P. V. ...	0'50
C. A. ...	0'30
Maria Costa ...	0'25
Francesca Elias ...	1'—
Valentina Oller...	1'—
Carme Capdevila ...	0'50
Commemoració dels morts	1'30
Pepeta Tomas ...	1'—
Consol Silvestre ...	1'—
Francesca Leiba ...	0'50
Paquita Costa ...	0'50
Carme Jorba ...	0'25
Pilar Ramons ...	0'50
Antoni Riviere ...	1'—
Marina Doñate ...	0'50
Rosa Rabasa ...	0'50
Lluisa Sau ...	0'50
Ignasi Fuster...	1'—
Marius Ferrero ...	1'—
Claudi Lletja ...	1'—
Sastressa...	9'—
Elvira ...	0'50
Maria Ciurana ...	1'—
Teresa Sugrañes ...	0'50
Teresa Pla ...	1'—
Angela Prats ...	0'50
Carme Fruns ...	1'—
Rosa Verdaguer ...	1'—
Angeleta ...	0'50
Angela ...	1'—
R. P. ...	2'—
Lluisa Pomar ...	1'—
Elvira Sivit ...	1'—
Josepa Cabot ...	1'—
Assumpció Ribas ...	0'50
Amèlia Vallbé ...	0'50
Dolors Nollet ...	1'—
Dolors Pujol ...	0'50
Mercè Giscar ...	1'—
Rosa Munts ...	0'50
Angela Batista ...	1'—
Teresa Bonsons ...	0'50
Ramona Quer ...	0'50
Maria Granero ...	1'—
Sebastià Casanovas ...	1'—
Maria Marsa...	1'—
Angela Pou ...	0'50
Antònia Roda ...	1'—
Martí Casas ...	1'—
Manuel Enseñat ...	2'—
Manuel Galofre ...	1'—
Josep Ferrer ...	0'50
Montserrat Dura ...	1'—
Una Catalana ...	1'—
Francesca Bori ...	2'—
Domènec Terrades ...	1'—
Isabel Comallonga ...	2'—
Magdalena Minyot ...	2'—
Carolina Salvat ...	2'—
Agustina Cabot...	1'—
Teresa Casals ...	0'50
Pere Sitjà ...	0'50
P. Sicart...	3'—
Narcis Tosca ...	3'—
Maria Lluisa ...	1'—
Carolina Jubera ...	0'25
Eugeni Jiban ...	1'—
Antoni Terrats ...	1'—
Josep Solanes ...	1'—
Josep Pons ...	0'50
Maria Mercadé ...	2'—
LLISTA NUM. 270	
Desembre ...	5'—
Sugrañes...	1'—
E. Oriol Planella ...	5'—
LLISTA NUM. 261	
Jaume Sugrañes ...	1'—
J. S. ...	1'—
Martí Feced ...	2'—
A. Vilalta ...	2'—
X. X. ...	2'—
Font ...	1'—
X. X. ...	5'—
F. M. ...	1'—
Novembre ...	5'—
Cenudella ...	1'—
LLISTA NUM. 265	
Emili Garcia ...	2'—
Un empleat ...	1'—
Un republicà...	0'50
A. F. C. ...	1'—
Un català ...	2'—
F. M. G. ...	2'—
L. C. ...	1'—
J. C. ...	1'—
LLISTA NUM. 252	
Joan Pous Garlandi i Petronella Oriol ...	10'—
Montserrat Noguès Oriol .	2'—
Un del Partit N. R. d'E.	1'—
Montserrat Noguès Oriol.	2'—
Un d'Espluga Calba ...	1'—
Trobats en un armari ...	0'40
LLISTA NUM. 266	
Un Secretari ...	3'—
A. B. A....	1'—
Suma i segueix ...	5,941'20

ARREGLO
comptabilitats, balanços i fallides a
2'50 ptes. l'hora
J. VENTURA
València, 245, 2n., 1.ª

Relació de donatius recaptats per elements de les entitats polítiques d'esquerra (Per llistes)

Suma anterior ...	4,649'95
LLISTA NUM. 453	
J. S. i M. F. ...	1'—
Francesc Sube ...	0'50
E. V., a la memòria de Macià ...	0'50
Una aragonesa, a la memòria de Macià ...	0'50
P. S. ...	0'50
LLISTA NUM. 454	
A. Garcia ...	1'—
M. Molins ...	1'—
R. Carbonell ...	1'—
F. Droch ...	1'—
P. G. ...	1'—
J. Riera ...	1'—
A. Pujol ...	1'—
J. Sole ...	1'—
F. Capella ...	1'—
A. Fargas ...	1'—
F. Macia ...	1'—
F. Figuerola ...	1'—
P. Bove ...	1'—
B. Vendrell ...	1'—
J. Vareia ...	1'—
R. Gil ...	1'—
R. Bexia ...	1'—
P. Anguera ...	1'—
S. Moreso ...	1'—
P. Antich ...	1'—
A. Benseny ...	1'—
R. Jotre ...	1'—
R. de Dios ...	1'—
E. B. Quirós ...	1'—
S. Salvadó ...	1'—
LLISTA NUM. 455	
J. Sans...	1'—
J. Torrents ...	1'—
A. Piera ...	1'—
F. Tarasco ...	1'—
R. Piñeiro ...	1'—
A. Ferrer ...	1'—
LLISTA NUM. 456	
Josep Sans ...	1'—
A. Forgas ...	1'—
F. Marca ...	1'—
P. G. ...	1'—
R. Bevià ...	1'—
F. Capella ...	1'—
M. Molins ...	1'—
A. Garcia ...	1'—
J. Sole ...	1'—
P. Bobe ...	1'—
J. Segui ...	1'—
J. Vareia ...	1'—
J. Gines ...	1'—
Antònia ...	0'50
Roser ...	0'50
Joan Galan ...	1'—
Ruti Gil ...	1'—
R. Carbonell ...	1'—
Martí Ribas ...	1'—
LLISTA NUM. 464	
Lluís Martí ...	1'—
Estanislau Sunyer...	1'—
Ramon Alós ...	1'—
Rafael Garrit ...	1'—
J. Domenech ...	1'—
Alfons Cala ...	1'—
Vicenç Benedicto ...	1'—
L'invisible ...	1'—
Josep Pon ...	1'—
Aureli Bergunzo ...	1'—
Pere Sobiepera ...	1'—
Lluís Segarra ...	1'—
Maties Anisie ...	1'—
Octavi Valive ...	2'—
Pere Rafecas ...	1'—
Penit ...	0'50
Josep Casals...	1'—
Pere ...	0'50
LLISTA NUM. 483	
L. C. ...	1'—
J. Figueras ...	3'—
Fructuós ...	1'—
M. B. ...	1'—
Una del Tra-K-Tra ...	2'—
Un del Tra-K-Tra, J. P. ...	1'—
Un de Gavines, de la Barceloneta ...	1'—
Un, a la salut de Companys ...	1'—
A la memòria de Macià ...	1'—
Una de l'Ateneu Pi i Margall ...	2'—
Un esquerrà de la Barceloneta ...	1'—
A. L. ...	1'—
R. R. C. ...	5'—
LLISTA NUM. 481	
Família Moragas ...	2'—
Un camperol...	1'—
B. ...	0'50
Josep Solanas ...	2'—
F. M. ...	1'—
J. Rubiras ...	5'—
T. F. ...	0'50
LLISTA NUM. 484	
Família Roig...	1'—
El tintorerot ...	0'50
D. M. M., Gabina Barceloneta ...	0'50
Ramon Blanch...	3'—
Família Mir ...	2'—
Jaume Caballé ...	1'—
Família Llinares ...	1'—
Un humanitari ...	0'50
A. P. i R. Ll. ...	0'50
Família Bosch ...	1'—
J. A. ...	1'—
LLISTA NUM. 611	
Francesc Ferrer i Canals	5'—
M. M. ...	1'—
J. M. ...	2'—
M. M. ...	1'—
M. M. ...	1'—
R. F. ...	1'—
M. M. ...	1'—
E. M. ...	1'—
J. G. ...	1'—
B. M. ...	1'—
F. R. ...	1'—
F. S. ...	1'—
F. R. ...	2'—
Anni Rius ...	2'—
Domènec Pla ...	1'—
F. Macia ...	1'—
Salvador Vives ...	1'—
Agustí Subirós ...	1'—
Un ex empresonat...	1'—
R. Permanye ...	1'—
T. Segarra ...	1'—
Lluís Subirós ...	1'—
T. Rusiñol ...	1'—
V. V. ...	1'—
Rodes ...	1'—
Rocher Seguí ...	1'—
LLISTA NUM. 1,139	
Diversos ...	65'—
LLISTA NUM. 4	
Centre Català d'Esquerra del Clot...	60'—
Pere Gallinat ...	1'—
J. Gimeno ...	1'—
J. Mamitjà ...	1'—
J. Parellada ...	2'—
J. Ubach ...	2'—
J. Tell ...	2'—
J. Revull ...	0'50
J. Altimira ...	0'50
M. Fàbregas ...	1'—
J. Sunyol ...	1'—
M. Ardenius ...	0'50
M. Lapeira ...	1'—
A. Pena ...	1'—
J. Castells ...	2'—
A. Portell ...	2'—
A. Sabater ...	2'—
M. Puigvert ...	1'—
J. Llagostera ...	1'—
P. Vilardell ...	2'—
R. Freixes ...	0'50
G. Benitez ...	1'—
A. Benitez ...	1'—
LLISTA NUM. 537	
R. Suñé ...	1'—
Cisa...	0'50
A. C. E. ...	0'25
Benet ...	0'50
P. R. C. ...	0'15
J. C. P. ...	0'10
J. R. C. ...	0'25
LLISTA NUM. 544	
Josep Ortiz ...	1'—
Vicenç Pla ...	1'—
Joaquima Sala ...	0'50
Francesc Artus ...	0'50
Remei Roldan ...	0'50
Vicenç Burgués...	1'—
Ramon Cubero ...	1'—
Josep Martorell...	0'50
Maria Sans ...	0'50
Donatiu del Centre ...	32'—
LLISTA NUM. 1,137	
Diversos ...	608'85
LLISTA NUM. 23	
Casal d'Esquerra del Districte Xè ...	5'—
Josepa Peñarroya i Gimeno ...	0'50
Joaquim Sastre i Caselles	0'50
J. M. Contijoch...	0'25
Lluís Vallve ...	0'25
Antoni Esteve ...	0'25
Josep Badia ...	0'50
Mariano Ballester ...	0'25
Miquel Villagrasa (fill) ...	0'25
Miquel Villagrasa (pare)	1'—
Antoni Civit...	0'50
Joan Pujol ...	1'—
Pere Puigmal ...	0'50
Joan Esteve ...	0'25
Ramon Esteve ...	0'50
Amadeu Cortés...	0'50
Francesc Jordi ...	0'50
Joaquim Patau ...	0'50
Domenec Puig ...	0'50
Joan Nogués ...	0'50
Josep Nies ...	0'25
Vicenç Ibañez ...	0'25
Vicenç Pérez...	0'50
LLISTA NUM. 1,138	
Diversos ...	26'—
LLISTA NUM. 907	
Josep Colom...	1'—
Ramon Vidal ...	1'—
Francesc Martínez ...	1'—
Mercè Anglada ...	1'—

Republicans! Llegiu LA HUMANITAT

·LES LLETRES·

PEL MON DE LES LLETRES

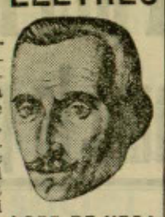
LOPE DE VEGA

LOPE DE VEGA. — Josep Rubinos ha fet un estudi de Lope sota l'aspecte de «Lope de Vega, poeta religioso». Segurament que ma cap centenari no havia suscitat tants comentaris ni tants estudis crítics.

PREMIS. — A l'Argentina ha estat concedit el premi de literatura a Ramon J. Carcano i a Robert Levillier. El primer autor de l'obra «Juan Facundo Quiroga», i el segon per «Nueva crónica de la conquista de Tucumán». Aquests premis són de 10,000 pessetes. Una quantitat que faria posar el crit al cel a la gent del nostre país, si hom intentava una cosa semblant.

FRANÇOIS PORCHE, amb «Portrait psychologique de Tolstoi», ha fet un interessant estudi de la figura del Comte. Encara que més que estudi psicològic és una biografia.

ANDRE MAUROIS. — «Sogiciens et magiciens» és un recull d'estudis breus i excellents sobre els grans autors anglesos. L'autor hi estudia J. B. Shaw, Aldons Huxley, Wells, etc.

J. ORTEGA I GASSET ha parlat al P. E. N. club, de Madrid. «Moltes coses que l'home ha pretès eliminar en aquests anys van a esser descoberts de nou», ha dit el filòsof.

A LA U. R. S. S. — Al teatre «Filiale», de Moscou, representen l'obra de Dostoiewski, «El somni de l'oncle». Recordem que en català en tenim una traducció que espera ésser representada. També és a Moscou, al teatre Meyerhold, que representen l'obra de Dumas (fill), «La dama de les camèlies». Francament, no entenem quins mòbils poden moure els directius d'aquest teatre a representar aquesta obra...

EL PREMI GONCOURT. — L'ha guanyat enguany l'escriptor Joseph Peyré amb la novella «Sang et lumière». Es tracta d'un llibre inspirat en la vida del torero «Cagancho». Ens sembla que ens agradarà!

HORACI. — Avui, dia 8, es celebra el bimillenari de la naixença d'Horaci, el gran poeta llatí.

EL LLIBRE ESPANYOL A LISBOA. — Està a punt de començar una exposició del llibre espanyol a Lisboa sota el patronatge dels caps d'Estat dels respectius països.

EL CHACO. — El Chaco, com a escenari d'una guerra, no es podia evadir de tenir els seus narradors. El periodista argentí R. M. Setano, amb el llibre «Imágenes secretas de la guerra del Chaco», ens explica el que fou la dura batalla equatorial.

ALBERTI. — Un dels poetes més interessants de Castella ha donat a *París* unes conferències que han assolit un èxit rotund.

LOUIS GUILLOUX. — «Le sang noir» és una novella on l'autor relata la vida d'un dia d'una ciutat bretona. René Salou el compara amb el «Voyage au bout de la nuit», de Céline. Es un obra violenta i valenta.

J. JOU

ECOS

A Palamós hi viu un senyor andalús que fa negoci amb suro. Com a bon fill de la terra de Maria Santissima no és pas la sobrietat allò que distingeix. Això fa que la seva muller senti una forta basarda quan surt amb els amics després d'haver sopat.

Dies enrera uns quants d'aquells van invitar-lo. Els costà molt de convènce- la senyora. Però a la fi s'avingué que el seu marit sortís, mitjançant la promesa formal que tornaria lúcid.

El cas fou que, de matinada, el més amic dels amics trucà a la porta. Duia el senyo andalús penjat a l'esquena, un peu a cada muscle i el cap per avall. La mestressa, abans d'obrir cridà, previsora:

—¿Quién es?

—¡Abre, Maria! — *féu el capgirat amatent*—. Ez er tio de la Emurzion Ezcot!...

* * *

L'humorista Alfons Allais, va fer una temporada de repòrter teatral. Una empresa li va trametre una gasetilla, ja redactada, que deia:

—*«L'espiritual comèdia de Tal obté cada dia el mateix èxit. Ahir mateix, hom es va veure en el cas de fer entornar molta gent»...*

Allais, que no tenia temps ni ganes de fer-hi cap comentari, es va limitar a afegir, simplement: «I hom va fer molt mal fet.»

L'endemà l'empresari cercava Allais per tal d'occir-lo.

* * *

No sempre anglesos i americans tenen el mateix gust. Així es va donar el cas que Henry Lytton, actor còmic, idol dels públics britànics fins a punt d'haver-se guanyat el títol de Sir, esplayués tant als americans que un crític eminent va dir d'ell: «Si troben divertit Lytton, cal creure que, pels anglesos, un enterrament és una gatada».

* * *

Un famós pintor —Rigaud— no podia suportar l'encàrrec de retratar dones. —«Si no les afavoreixo—deia—troben que no les he tretes bé. I si ho faig, entenen que no són elles». Una dama un dia li va preguntar:

—On compreu els vostres colors? Són abominables!...

—Perdó, senyora —féu Rigaud—. Tinc entès que vós i jo els comprem a la mateixa botiga.

* * *

—Què em dieu, ara? «La bandera» film gesta del «terç d'estrangers», projectat al toc de diana, i a Asturies?

—Ho heu entès malament. La cinta és francesa; «Diana» és la casa que en té l'exclusiva i no es representa a Astúries, sinó a l'Astòria.

—Ah!...

FILOSOFIA ESPANYOLA
(TRES ENSAYOS)

Ortega i Gasset, o la vida; Turró, o la ciència; Unamuno, o la religió

pròleg de Luis Araquistain
per J. IZQUIERDO ORTEGA

Lluís Ariquistain no és amic de pròlegs. Ho fa constar en aquest que precedeix als tres assaigs d'Izquierdo Ortega. Creu que quan l'obra és bona es presenta per ella mateixa. Ja es cuidarà la crítica d'assenyalar després les seves belleses o les seves veritats. En canvi, si l'obra és dolenta, per més lloances que hom li faci, no serà menys dolenta. «No obstant — escriu, — en aquest llibre de Julià Izquierdo hi ha valors que transcendeixen del seu contingut específic i que no seria just de passar en silenci». Aquests assaigs, per a Lluís Araquistain, tenen valor sobretot perquè són com un símptoma d'un canvi espiritual profund que s'està operant en les noves generacions espanyoles. En front de la generació del 98, de la qual és el més típic representant Unamuno, i en l'òrbita mental de la qual es mou també Ortega i Gasset, encara que cronològicament no pertanyi al nucli central, s'alça una generació novíssima, que per a classificar-la d'alguna manera se la podria anomenar generació de la Segona República, en actitud de crítica i combat en nom de postulats radicalment distints. «La nostra època, de rudes lluites, imposa la inexorable necessitat de transformar el món», diu.

La generació del 98 representa l'egotisme a ultrança, africanament individualista, antisocial, en uns, i decadentment europeu, aristocràtic, en altres. Són els eterns i absoluts insolidaris, ànimes essencialment anàrquiques, per a les quals no hi ha més que el jo i els seus problemes personals. I, com a bons anarquistes intellectuals, «gairebé tots ells acaben tòrics», que simbolitzen l'anarquia orposant-se al servei dels poders hisganitzada i coactiva. Els extrems es toquen.

No coneixen la generositat i l'altruisme. Només es preocupen de la «seva» vida... Si aquests homes combateren la monarquia a les seves acaballes, fou perquè la monarquia els ignorava. Per això mateix han combatut després la República.

Durant trenta anys, aquests homes han estat els mestres de la joventut; però la joventut actual els repudia, previ examen de les seves valors. El signe de la nova generació no és l'individualisme.

La característica de la joventut espanyola, i en major o menor grau, de la joventut de tots els països, és la de reintegrar-se a la societat, no per a viure parasitàriament de les seves cristallitzacions històriques, sinó per a superar-la en una estructura on no siguin possibles les presents injusticies i on tots els béns, des dels econòmics fins als de la cultura, siguin comuns.

Amb la fallida universal de l'individualisme anàrquic i en el fons contrarevolucionari, amb el fracàs del liberalisme, que només assegurava la llibertat d'uns quants homes de presa i dels seus servidors intellectuals, ja no tenen tampoc raó d'ésser els homes, la ideologia dels quals expressava aquest cicle històric. Aquest es el sentit més profund de la reacció vivaç de les noves generacions espanyoles contra la del 98.

Tenen la paraula, ara, els filòsofs catalans, als quals interessa escatir degudament si la figura del nostre filòsof Ramon Turró és ben vista en aquest llibre d'Izquierdo Ortega.

J. S.

SAINTE-BEUVE
al qual ha consagrat Mr. Víctor Giraud un importantíssim llibre «La vie secrète de Sainte-Beuve», el qual és molt discutit a la premsa francesa

com a mestre indiscutible de la biografia, tant en voga a tot el món, té a Santiago de Xile tres editors que vénen les seves obres a preus irrisoris. De la seva última obra «Maria Stuart» ha estat publicada ja l'edició pirata a Xile abans que apareguessin la traducció francesa i la traducció espanyola.

De «La casa de la Troya» passen de cent mil els exemplars que fan el total de les edicions pirates comprovades, els quals, calculats en un terme mig de cinquanta cèntims per exemplar, de drets d'autor, s'han defraudat amb aquest llibre sol als hereus de Pérez Lugín, unes cinquanta mil pessetes.

Aquestes dades són, doncs, suficients per a justificar aquesta campanya i donar-li tot el possible ressò.

A favor dels nostres autors i editors

Cal iniciar una campanya de premsa contra la usurpació de drets d'autor, de traductor i dels guanys dels editors, que realitzen diverses editorials americanes

No és un fet nou el de les «edicions pirates» que, des de començaments de segle, ha estat una de les immoralitats més greus comeses contra els drets legítims dels nostres autors i editors. Els escriptors més famosos de la península que van ésser les primeres víctimes foren Blasco Ibàñez, Palacio Valdés i Alarcon. Fa temps que va ésser donat el primer crit d'alarma i fou iniciada una campanya de Premsa, que no ha tingut, però, la continuïtat que calia.

Ara, però, cal procedir ràpidament i utilitzar tots els mitjans possibles per a la defensa de la propietat intellectual, que es veu més seriosament amenaçada cada dia. Allò que al començament eren només uns tímids assaigs de pirateria, d'ençà de l'any 1930, s'ha convertit en un negoci d'un abast i d'unes proporcions escandaloses. A hores d'ara els nostres escriptors es veuen ja, sistemàticament, despossehts de llurs mitjans de vida i els nostres editors, que cada dia més, aspiren a donar als escriptors la categoria i la retribució que mereixen, veuen amenaçada seriosament llur indústria.

El negoci ilegal de les edicions clandestines té actualment, el seu focus principal a Xile, on és tolerat per una legislació arbitrària i facilitat pel fabulós «dumping» japonès, que proporciona paper a preus baratíssims i també pel fet de la depreciació de la seva moneda que permet una mà d'obra a preus irrisoris.

Com es fa aquest negoci escandalós? Molt senzill: uns comerciants sense cap mena de dignitat professional, ni cap noció d'ètica, s'apropien dels originals i de les traduccions de les obres de més èxit dels autors més famosos i, servint-se de rotatives de diaris, escampen edicions clandestines de tots els llibres escrits en espanyol que hagin tingut més ressò i més èxit de llibreria.

L'abús no s'ha deturat a aquí sinó que han arribat a reproduir col·leccions senceres, volum per volum, sense ni el pudor de modificar-ne el títol. Amb aquest procediment han pogut envair, el seu país i la majoria de repúbliques americanes de llengua espanyola amb aquesta allau d'edicions clandestines que, naturalment, pel seu preu i per les condicions ilegals amb què han estat fetes, anullen totalment el mercat possible dels editors que han hagut de fer edicions a base de pagar tots els drets i de córrer tots els riscos.

«Quin risc corren els editors pirates?» «Amb quin esforç fan el seu comerç?» Amb cap mena de perill ni cap mena d'esforç. Els cal només no tenir escrúpols de cap ordre. El seu negoci és sanejat i segur. Les seves víctimes són, alhora, l'editor i l'autor.

Es un fet que l'editor, digne d'aquest nom, que vol fer honor a la seva professió i servir lleialment els seus lectors, que paga els autors i els traductors de la manera que es mereixen i que valora com cal la seva categoria i el seu treball, ha de seleccionar, assajar, i publicar deu obres perquè una o dues, d'entre les deu, assoleixi algun èxit de venda que li permeti de recobrar la despesa total. L'editor pirata tira al dret. I s'aprofita ilegalment d'allò que correspondria a l'autor i a l'editor, en virtut de l'esforç que han posat, cadascú, en la seva tasca.

Per a dir un exemple podem esmentar que una editorial de Barcelona, especialitzada en literatura i biografia, que ha creat un públic de lectors d'aquest gènere, que ha mantingut un criteri de selecció i que ha estat amatent a incorporar als seus catàlegs les últimes obres d'èxit i els autors de més prestigi, ha vist expoliat, només a Xile, el seu catàleg, amb reproduccions clandestines de més de tres-cents títols.

Quins són aquests noms? Emil Ludwig, Stephan Zweig, André Maurois, O. Aubry, entre altres. Afegirem que una autora de prestigi, Delly, a la qual els editors espanyols han arribat a pagar 8.000 francs per drets exclusius de traducció al castellà i que han pagat de 1.500 a 2.000 francs per una bona traducció dels seus llibres, és a dir, que ha invertit una suma inicial de drets de 10.000 francs per llibre, s'ha vist expoliat per edicions pirates, mal impreses i venudes al preu irrisori de 0'60 pessetes. Cal dir encara que les edicions clandestines de les obres de l'esmentada escriptora, passen del milió d'exemplars.

Encara un altre exemple eloqüent: el de l'escriptor Emil Luwvig, al qual el seu editor, en castellà, ha abonat més de cent mil pessetes i que, a no ésser la circulació dels innombrables volums clandestins, editats a Sud-Amèrica, hauria cobrat el doble d'aquesta quantitat.

L'illustre escriptor espanyol Gregori Marañón ha estat també víctima de les edicions pirates. A part d'ésser abundants les edicions clandestines de les seves obres, se li ha atribuït la paternitat d'un llibre sobre temes sexuals, el qual és un veritable desprestigi per al nostre compatriota.

Tan sols en el catàleg d'una de les editorials xilenes, trobem els noms següents d'autors espanyols: Blasco Ibàñez, amb «Los cuatro jinetes del Apocalipsis» i altres obres; Martínez Sierra, amb «Tu eres la paz» i «Cartas a las mujeres de España»; Joaquim Belda, amb «Manchas de Sangre»; Martínez Zuviria, amb «Flor de Durazno»; Josep Ingenieros, amb «Las fuerzas morales».

En el mateix catàleg hi ha reproduïdes, fins i tot, en edició pirata, tota una col·lecció d'una editorial de Barcelona: «La Novela Rosa», feta a base d'obres d'autors espanyols i de traduccions d'obres estrangeres del gènere. La biografia és actualment una de les especialitzacions de les edicions pirates. Gairebé tot el fons editorial de les cases «Espasa-Calpe», «Editorial Juventud» i «Editorial Apolo», ha estat reproduït íntegrament per diversos editors sud-americans. Només l'escriptor Zweig,

S'acaba de posar a la venda el tercer

Calendari Excursionista de Catalunya

publicat pel
CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

Preu: 3'75 Ptes.

Administració i venda:
LLIBRERIA CATALONIA
Ronda de Sant Pere, 3

·LA MUSICA·

GRAN TEATRE DEL LICEU

«Aida» i «Madame Butterfly»

Malgrat els bons propòsits de l'empresari, senyor Mestres, la presentació de la famosa cantatriu Gina Cigna ha fallat i si bé una inoportuna indisposició li féu perdre el vaixell que havia de portar-nos-la, a la segona «Aida» del diumenge va reincidir, deixant-se'l escapar altra vegada. Segurament que la senyora Gina Cigna ens ha declarat el boicot, com a bons «sancionistes» que som, i ha preferit quedar-se a casa. Això hauria estat una cosa greu si el nostre empresari no s'hagués previngut i no s'hagués vacunat d'aquests possibles mals. Per ací teníem, sortosament, la senyora Campiña, que és una excellent princesa etiòpica i no sabem si té cap parentiu amb el Negus, però sí que es defensà heroicament, com els abissinis saben fer-ho. Comprenem perquè la senyora Gina Cigna no volgué encarregar-se d'aquest paper.

Així Fidela Campiña es féu aplaudir ben justament en les «romances» del primer i segon actes i en el duet del tercer i estigué sempre al seu lloc i, en certs moments, esplèndida. També la senyora Falliani féu una remarcable «Amnèris» i obtingué molts aplaudiments.

El senyor Apolo Granforte féu un «Amonasro» veritablement magistral i el mateix com a cantant que com a artista assolí un triomf indiscutible, especialment en el mutis final del duet del tercer acte, que estigué veritablement imponent. El senyor Santiago Font va fer un magnífic i antipàtic «Ramfis».

Punt i a part hem de fer pel que toca al tenor Galliano Masini. Aquest artista, malgrat la premeditada «rebentada» que li han volgut dedicar certs elements confabulats a les altures, seguint unes ordres de les quals estem assabentats, es comportà el primer dia com un excellent artista que disposa d'una veu extensa i agradable i que posseeix una bona escola de cant. Potser com a actor li trobaríem alguna falla, però això té poca importància. Fou un bon Radamés» i meresqué l'aprovació general dels no «confabulats» en el «Celeste Aida» i en el duet del tercer acte. En la resta no decaigué ni en correcció ni en facultats.

A la segona representació, qui no guardà la correcció deguda fou, precisament, el grup de protestataris que, ultra estar assabentats que l'artista no es trobava en ple domini de les seves facultats, varen desfer-se en imprecacions un xic desentonades, fins i tot ofensives per als crítics musicals. No volem descendir al lloc que ens voldrien fer anar, i sols tenim d'objectar que no és el comentari apassionat de la galeria ni molt menys les campanyes inconscients de certs elements interessats el que ha d'influir en els nostres judicis, la imparcialitat dels quals no permet inmiscuir-nos en aquestes maniobres que alguns porten entre mans.

Malgrat tot, els artistes que intervingueren en la interpretació d'«Aida» foren molt aplaudits, junt amb el mestre Podestà.

Cal remarcar la intervenció excellent de la dansarina senyoreta Carme Salazar en les danses egípcies, com també la justesa dels cors sota la direcció del mestre Ribas i la direcció escènica molt ben cuidada pel senyor Villaviciosa.

* * *

«Madame Butterfly», amb tots els seus defectes, que no són pas pocs, ha assolit desvetllar l'interès dels nostres «dilletanti» i ha proporcionat un ple a vessar com no ho varen assolir ni «La forza del destino» ni «María del Carmen». Es cert que hi havia l'atracció ben acusada de la presentació de l'eminent cantatriu del Teatre Imperial de Tokio, senyora Teiko Kiwa. Aquesta excelsa artista, l'actuació de la qual, ja fa uns quants anys, fou al nostre Gran Teatre un esdeveniment sensacional, ha fet la seva «rentrée» aquesta temporada amb una tasca que referma la seva justificada fama. La veu de la senyora Teiko Kiwa és dúctil i de timbre dolç i agradable. La seva extensió no és potser molt àmplia, però és d'una emissió purissima i perfecta, una veritable filigrana. El segon acte de Teiko Kiwa és, indubtablement, el més perfecte dels que hem conegut de l'obra pucciniana. La llàstima fou que aquesta «Butterflay» ens vingués tan accidentada.

No és possible judicar el tenor Miquel Barrosa, el qual es trobava en un estat lamentable, a tal punt, que degut a l'esforç realitzat al darrer acte, caigué víctima d'un accident, i no pogué actuar en l'escena final del darrer acte.

Continuem creient injustificada l'actitud de certa part del públic i prometem parlar del senyor Barrosa després de la segona representació, quan la seva situació sigui un xic més clara.

El duet del primer acte fou predominant per a la senyora Teiko Kiwa, degut a l'estat del seu company. La senyora Lucci féu una «Suzuky» força remarcable i el senyor Gubiani féu un bon «Sharples». Els senyors Gonzalo, Fernández, Gayolà i Giralt acompliren el seu comès d'una manera encertada i l'orquestra estigué molt ben tractada sota la direcció del mestre Giuseppe Podesta. La direcció escènica, molt bé, a càrrec del senyor Villaviciosa, i els cors, dirigits pel mestre Ribas, molt ben ajustats, tant, que fou precisa la repetició del coral interior a boca closa que tanca el segon acte.

Una altra cosa que en aquesta representació va fallar fou la intervenció de l'infant que representa el fill de «Madame Butterfly». L'infant es negà rodonament a sortir a l'escena al segon acte. Ni les joguines ni els caramels assoliren fer-lo variar, i fou precís prescindir de la seva presència durant tot el segon acte. A l'acte següent, hom va cercar un angelet menys rebec, que la senyora Teiko Kiwa tot seguit es va afillar, per tal de deixar-lo orfe en fer-se «hara-kiri» en assabentar-se que l'ingrat «Pinkerton» l'havia deixada.

Hi hagué molts aplaudiments i els conseqüents murmuris «selvàtics» a les regions més altes del teatre.

Camil OLIVERAS

·LES ARTS·

JACINT OLIVE

Donar una opinió sobre les obres dels nostres artistes amb un criteri personal o d'escola és una tasca relativament fàcil, però hi ha quelcom més, car entenem que la nostra missió no és únicament fer un judici més o menys literari de l'obra de l'artista, sinó també fer estimar aquesta obra acomplint amb això un apostolat del qual n'està ben mancada la nostra terra.

Però creiem que aquest apostolat ha d'ésser sincer per a fer interessar primer i estimar després, no solament dels iniciats, sinó també de la massa indiferent, l'obra d'aquests homes que vivint en un món més enlairat, més poètic, arrosseguen una vida de sacrificis ocults i de lluites per a assolir una perfecció artística.

Jacint Olivé, jove, encara que ja ratlla els 39 anys, és un home d'empenta, un batallador infatigable, que per dissort una malaltia el féu restar fora d'acció durant uns quants anys. Recordem encara l'última exposició de dibuixos exposada a la Sala Gaspar.

Retornat de nou a les seves activitats pictòriques, ens presenta un conjunt de pintures fruit de les seves hores de lleure i diversió, ja que Olivé pinta quan pot i no quan vol. Es l'eterna lluita de l'artista que comença i no té padrins, marcint una joventut en feines que res no tenen a veure amb la seva vocació artística, però la vida és dura i al públic li costa de correspondre amb la seva confiança, donant l'ajut que l'artista necessita, adquirint-li obres.

Del fauvisme d'altres temps, Olivé s'ha passat a un impressionisme més pletòric i concís. Les seves gammes de color grasses i suaus semblen acariciar el paisatge, res d'estridències ni de contrastos, més aviat l'atrauen les belles dilucions de color d'un Van Gogh o alguna època d'en Gimeno, les vides dels quals tenen cert paral·lelisme pels seus sofriments. Explica d'una manera més amable la llum dels suburbis barcelonins, Vallcarca, el Putxet, aquests carrerons amb parets clares, ombrejades per arbres de jardins modestos.

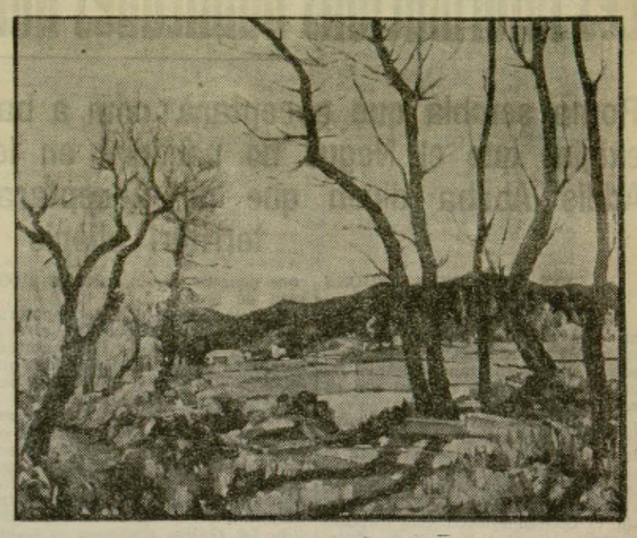
Contrallum, Ripollet, per Jacint Olivé

Hem d'encoratjar Olivé en el nou camí emprès i desitjar-li abnegació i esperança en les hores de prova precursores del triomf.

MATILLA

Matilla és el cas del pintor que, allunyat de tota intriga, ha anat fent via en la seva obra. Avui ens presenta un altre aspecte d'ella, que és la figura. Tots el coneixem com un excellent marinista.

Indubtablement, no és amb aquesta exposició que hem de fer el judici de la seva pintura, perquè hi ha moltes teles remarcables que Matilla ha produït en la seva llarga vida artística que mereixerien estar al nostre Museu.

No se li ha fet la justícia merescuda, ni ha pogut obtenir el fruit que molts d'altres, amb menys mèrits han assolit. Es qüestió de sort. El temps serà el que garbellarà els valors que ara es troben barrejats i confosos, i no dubtem que Matilla surarà.—Rovira.

CLAUSURA DE LES EXPOSICIONS CIVIL I SAINZ DE LA MAZA

Divendres, a la Sala Busquets, serà clausurada la notable exposició d'aquarelles de Mallorca del pintor Josep Civil, la qual exposició ha mantingut viu aquests dies l'interès del públic intelligent i aficonat a l'art subtil de l'aquarella.

També es clausurarà el mateix dia l'exposició de pintures, figures i paisatges del celebre artista Francesc Sainz de la Maza.

EL PINTOR R. CORTES, DE TERRASSA

Dissabte, dia 14, s'inaugurarà, al saló gran de la Sala Busquets, una molt interessant exposició del jove pintor R. Cortés, dels «Amics de les Arts», de Terrassa, el qual és presentat per la susdita entitat com a una futura glòria de l'art de Catalunya.

Exposa vint teles, entre marines, de Cadaqués, i paisatges, de l'alt Vallès.

GUIA D'EXPOSICIONS

SYRA

Diputació, 262 - Tel. 18710 - Art i ornamentació - Objectes per a presents Olga Sacharoff, aquarelles; Carles Blay, joiells; J. Jaén Díaz, escultures. Fins el 13 de desembre.

LA PINACOTECA

Passeig de Gràcia, 34 - Marcs i Gravats - Exposició B. Carles, pintura.— Fins el 13 desembre

La policia ha aconseguit detenir l'autor d'un robatori i el que li comprava el que havia robat

Agents de la brigada d'Investigació Criminal aconseguiren detenir l'autor d'un robatori comès fa uns dies a una casa del carrer de Girona, l'import del qual fou d'unes 8.000 pessetes. El detingut es diu Valentí Iglésies Avelló, conegut per «el Argentino». Fou així mateix detingut Agustí Sàiz, conegut per «Pinocho», que era qui li comprava el producte dels seus robatoris.

Foren trobades totes les joies robades i tornades al seu propietari.

LA MORT DE L'OS

POEMA COREOGRAFIC
de
VENTURA GASSOL

EXHAURIDA LA PRIMERA EDICIO, HOM IMPRIMEIX ACTIVAMENT LA SEGONA

Les Vides de Tiberi i Caius Grac

La Revolució Agrària a Roma

ADAPTACIO I PROLEG
de
MARIAN RUBIO I TUDURI

Apareixerà dijous, dia 12

Una interpretació del 6 d'octubre i una gran lliçó d'història. - Dirigiu les vostres comandes a Llibreria Catalònia, Rda. Sant Pere, 3. - El llibre es vendrà a totes les llibreries i a la Redacció de LA HUMANITAT. - L'autor destina els productes de l'obra a fins benèfics.

No poden mancar a cap llar d'esquerra

En cap llar catalana no ha de mancar LA HUMANITAT

La guerra d'Etiopia es dilucida a Europa

Haurien proposat Hoare i Laval cedir a Itàlia l'Ogaden, Danakil i part del Tigré?

Les informacions publicades han causat sensació a tot arreu i es diu que Eden està en desacord amb la proposta

Roma sembla que acceptarà com a base de discussió, però exigint que el Negus no participi en les negociacions --- A Addis Abeba diuen que no acceptaran cap segregació del territori etiòpic

LES PROPOSTES, SEGONS «L'OEUVRE»

París, 10. — Segons «L'Oeuvre», un dels periòdics millor informats en aquestes qüestions, les bases probables de l'acord franco-britànic, redactades per Hoare i Laval són en essència les següents:

1. La base del projecte consisteix en un canvi de territori entre Itàlia i Abissínia. Abissínia rebra el port d'Assab amb un passadís que unís el port amb Addis Abeba. Si Itàlia es nega a fer aquesta concessió, el Govern britànic està disposat a cedir Abissínia el port de Zeila, a la Somàlia anglesa. S'havia renunciat a aquesta proposició perquè perjudicaria el port francès de Djibiga. No obstant, el senyor Laval no ha fet reserva de cap mena.

2. El territori del Tigré, a excepció de la ciutat sagrada d'Akxum, seria cedit tot a Itàlia.

3. Itàlia rebria la sobirania completa sobre les provincies abissínies d'Ogaden i Danakil.

4. Itàlia rebria un territori de colonització que permetria la instal·lació d'un milió i mig de masovers. Aquest territori estarà limitat al Nord per l'octau grau de latitud, i a l'oest pel grau 36º de longitud britànic i pel Soldà anglo-egipci. i al sud per territori del Kenya

5. Es demanarà al Negus que accepti la tutela de la Societat de Nacions per a la part anhàrica d'Abissínia. Significa aquesta tutela la tramesa de pèrits per a l'administració i entre ells hi haurien italians.

LIBERALS I LABORISTES ANGLESOS CONTRA L'ACORD DE PARIS

Londres, 10. — Es pot dir que tots els partits polítics de la Gran Bretanya exposen aquesta matí, per mitjà dels seus òrgans en la Premsa la seva decidida actitud contrària al projecte de pau redactat a París per sir Samuel Hoare i Pierre Laval. L'oposició és tan intensa que ningú no dubta que es crearà al Gabinet anglès un moment molt difícil, ja que, de no desautoritzar Hoare, haurà de contrariar els desigs dels partits que representen.

Els diaris laboristes i liberals de l'oposició censuren amb duresa el senyor Hoare i declaren que les proposicions de pau que ofereix a Itàlia constitueixen un premi a la seva burla dels Tractats internacionals i sobrepassen tot l'acceptable.

Els diaris afectes a l'actual Govern encara que no amb tant èmfasi, també combaten les concessions que es fan a Itàlia en l'acord Laval-Hoare.

EL GOVERN BRITANIC NO ARRIBA A UN ACORD RESPECTE A LA PROPOSTA

Londres, 10. — A Londres, París, Roma i Ginebra regna gran tensió amb motiu de la presentació al Govern de Roma de les proposicions de pau elaborades pels senyors Hoare i Laval.

Hom sap que en el Consell de Ministres que es va celebrar ahir, a la nit, es va tractar exclusivament d'aquesta qüestió, la qual fou examinada per espai de setanta minuts i es guardà la major reserva arran dels acords adoptats pel Gabinet.

Segons referències recollides als cercles ben informats, hom sap que diversos membres del Govern es mostraren sorpresos davant certes concessions que es fan a Itàlia en el document redactat a París i propugnaren la conveniència de modificar les proposicions de pau abans que aquestes siguin cursades al Govern de Mussolini.

En relació amb aquesta important qüestió es pot dir que s'ha aixecat una ona popular, la qual protesta indignada contra les concessions que es fan a Itàlia en el projecte de pau redactat entre Hoare i Laval.

Aquest matí ha circulat intensament el rumor que en el Consell de Ministres d'ahir, a la nit, el senyor Eden es va mostrar totalment oposat a l'acord de París i arribà fins a presentar la dimissió, que retirà després a instàncies del senyor Baldwin. La notícia d'aquesta suposada actitud del senyor Eden, no ha estat confirmada, però continua circulant intensament als cercles ben informats, en els quals s'afegeix que Eden no és l'únic membre del Gabinet que ha adoptat tan enèrgica posició.

REPLICA ANGLESA A L'ALARMA QUE HAN PRODUIT LES PROPOSTES

Londres, 10. — S'ha publicat una nota d'inspiració oficiosa en la qual es declara que no hi ha motiu d'alarma davant la publicació, de font particular de les suposades proposicions de pau fetes a Itàlia. Es posa de relleu el següent:

Primer: Que les proposicions no han estat publicades encara oficialment, i

Segon: Que l'acord de pau solament entrarà en vigor si és acceptat per les tres parts interessades: Itàlia, Abissínia i la Societat de Nacions.

OFICIALMENT ES DIU QUE ETIOPIA NO ACCEPTARA FER CAP CESSIO TERRITORIAL

Addis Abeba, 10. - Un portantveu oficial ha manifestat:

«Abissínia no acceptarà cap proposició de pau que suposi el desmembrament del territori nacional a favor de l'agressor. Abissínia no pot accedir al lliurament de part del seu territori a l'invasor, perquè aleshores el balanç de la guerra per a la nostra pàtria seria esferoïdor. Hauria perdut una gran part del seu territori i la hisenda nacional es trobaria en fallida per les quantioses despeses que ens ha ocasionat l'agressió italiana».

A ROMA, PER MES QUE FACIN EL DESENTES, SATISFETS DE LA PROPOSTA

Roma, 10. — En contra de les primeres notícies circulades aquí el diumenge i dilluns, s'adverteix avui clarament que Itàlia, encara que les regateixi, en el fons accepta molt satisfeta les condicions de pau elaborades a París, les quals, entre altres avantatges, suposen l'ajornament del projectat embargament del petroli.

El to de la premsa italiana, en referir-se Anglaterra, ha experimentat un canvi radicalíssim i ha cessat en absolut els vituperis, fins l'extrem que alguns periòdics fins s'inserei-xen comentaris elogiosos per a Anglaterra.

Es pot dit que a tot Itàlia ha produït enorme satisfacció la proposta de pau redactada per Hoare i Laval, i que des d'aquest moment s'espera amb absoluta tranquil·litat el desenvolupament dels esdeveniments i la proximitat de la data del 12 de l'actual mes, en què es reuneix a Ginebra el Comitè dels 18.

ALS CERCLES GINEBRINS CONSIDEREN LA PROPOSTA UN ATROPELL

Ginebra, 10.—Als cercles ginebrins ha causat enorme sorpresa la notícia relativa a les concessions que es fan a Itàlia en el projecte de pau elaborat a París, i s'arriba a dir que tals concessions signifiquen una cruel lliçó per a les nacions poc poderoses.

Als cercles ginebrins hom creu que l'Emperador d'Abissínia es negarà a acceptar tals condicions de pau, que li prenen quatre províncies.

Es tem que el Negus prefereixi continuar lluitant per la independència de la seva pàtria abans que consentir el lliurament a l'invasor d'una part considerable del seu país, el qual, a més quedaria en fallida per les despeses que l'agressió d'Itàlia li ha proporcionarà en haver d'adquirir una enorme quantitat de material bèl·lic, de transport, sanitari, etc., etc.

SEMBLA QUE EL COMITE DELS 18 NO ES REUNIRA DEMA

Ginebra, 18. — El Comitè dels 18 s'havia de reunir el dia 12 del mes que som, però es dóna a entendre que, si les negociacions de pau amb Itàlia comencen efectivament, serà retardada considerablement la determinació del bloqueig per a l'embargament del petroli.

Es creença general als cercles ginebrins que les negociacions franco-britàniques del diumenge han resultat d'un abast i transcendència superiors als càlculs. Alguns arriben a qualificar-les d'excepcionals i afegeixen que en l'ordre pràctic rebassen el límit de totes les negociacions precedents portades a terme entre França i Anglaterra des de l'acabament de la guerra, almenys des del conflicte en què fou estructurat el pla Daes.

EDEN A GINEBRA

Londres, 10. — Demà sortirà en direcció a Ginebra el ministre, Mr. Anthony Eden, que actuarà com a cap de la delegació anglesa a la reunió que el Comitè dels 18 celebrarà el dijous proper i a la qual, com ja és sabut, s'estudiarà l'aplicació de l'embargament del petroli a Itàlia.

L'OPINIO NORDAMERICANA CONTRA L'ACORD

Nova Yorè, 10. — Els comentaris que fa la premsa nordamericana al projecte franco-britànic per a la solució pacífica del conflicte italo-abissini paiesen que els Estats Units es mostren obertament hostils a que la guerra sigui resolta a costa de premiar l'agressor i castigar l'agredit amb la pèrdua de part del seu territori.

La majoria dels comentaristes remarquen que, de dur-se a la pràctica el pla franco-britànic, Mussolini hauria aconseguit un triomf els mes elementals postulats de la Societat de Nacions en sortirien molt mal parats.

BALDWIN DIU, AL PARLAMENT ANGLES, QUE L'ACORD HA ESTAT APROVAT PEL COMITE DE COORDINACIO DE GINEBRA, I QUE LES INDISCRECIONS DE LA PREMSA DE PARIS HAN FET DELICADA LA SITUACIO

Londres, 10. — El cap de l'oposició laborista, Major Attle ha preguntat aquesta tarda al Premier Mr. Baldwin, a la Cambra dels Comuns, si abans d'adoptar-se cap acció, la Cambra seria informada de la naturalesa de les proposicions Hoare-Laval per a la solució del conflicte italo-abissini.

El Premier en contestació ha manifestat que la Cambra sap que el Comitè de Coordinació de Ginebra havia aprovat les negociacions que els Governs de França i Anglaterra portaven a cap per a l'arranjament de l'esmentat conflicte. Les bases per a la dita solució havien d'ésser sotmeses per al seu estudi a les parts interessades. Afegeix que Sir Hoare, al seu pas per París, havia tingut unes converses amb Mr. Laval el dissabte i diumenge darrers, i que entre ells s'havien discutit algunes proposicions.

Diu després que les bases no han estat encara sotmeses als Governs d'Itàlia i Abissínia i seria prematur fer cap declaració sobre elles.

El senyor Baldwin ha estat preguntat novament de si les informacions aparegudes a la premsa sobre les proposicions de París són substancialment correctes, i el Premier ha contestat: «Jo no he examinat les informacions de la premsa. Les filtracions de la premsa de París han fet molt delicada la situació i molt difícil, a més. Se m'ha dit per alguns que han estudiat el text original de les proposicions i les informacions de premsa, que aquestes difereixen considerablement d'aquell en qüestions substancials.»

Novament s'insta el Premier, perquè en vista que la premsa de París ha publicat quelcom sobre les proposicions, doni a conèixer a la Cambra la realitat del seu contingut, i el Premier ha contestat que tota discussió sobre l'afer a la Cambra, abans que les proposicions siguin estudiades per les parts interessades, no faria res de bo però sí molt de dolent.

Segueix dient Baldwin: «Jo he emprat tot el matí en consultes sobre les notícies que van venint amb relació a l'afer, i no estic molt segur que la finalitat que es persegueix hagi estat assolida.»

Afegeix que faria una declaració a la Cambra tan aviat com fos possible.

Tant el laborista Major Tttlee, com el líder liberal Sir Archibald Sinclair, així com altres diputats, han continuat fent altres preguntes, i el Premier ha contestat que les proposicions són simplement bases de discussió i que era condició necessària, com el Govern ha declarat sempre, que aquella fos aprovada per la S. de N., Itàlia i Abissínia.

A ROMA DIUEN QUE PODRIEN ACCEPTAR LA PROPOSTA, QUE ENCARA NO CONEIXEN, COM A BASE DE DISCUSSIO, SI EL NEGUS NO PARTICIPES EN LES NEGOCIACIONS

Roma, 10. — Aquesta tarda s'ha declarat oficialment que fins aquell moment no havien estat rebudes les proposicions franco-britàniques ni s'havia acordat cap visita diplomàtica. per al seu lliurament.

No obstant, es manté una actitud d'extraordinària reserva als cercles oficials sobre les possibilitats de solució que puguin oferir les proposicions, així com de les «indiscrecioons» de la premsa francesa.

La premsa de la tarda no publica cap comentari sobre les repetides proposicions; però es creu que el punt de vista oficial és que les proposicions sols poden ésser preses en consideració formal si disposen que el Negus no ha de prendre part en les eventuals negociacions. Aquesta actitud correspon a l'argument italià que el conflicte és purament colonial, i que, per tant, ha d'ésser resolt solament per les grans potències.

Les informacions que l'Emperador d'Abissínia està determinat a rebutjar la seva participació en tota negociació si les propostes s'assemblen a les publicades a la premsa, han estat rebudes amb gran interès als cercles polítics, on es declara que la veritable actitud d'Anglaterra serà ara coneguda per l'actitud que adopti respecte Abissínia, si aquesta rebutja les propostes, la qual cosa constituiria una sorpresa. Anglaterra, d'acord amb França, ha de mostrar-se disposada a exercir la suficient pressió prop del Negus o es trobarà a la conclusió que la negativa d'Abissínia a l'acceptació es coneixia per anticipació. En el darrer cas, Itàlia hauria de considerar tot intent de mediació, com una maniobra política, darrera de la qual poden imaginar-se diversos motius tàctics; però no cap desig veritable de solucionar el conflicte.

ETIOPIA SEMBLA QUE CEDIRIA PART D'OGADEN, PERO NO DEL TIGRE

Addis Abeba, 10. — En aquesta capital es discuteix que actualment sembla improbable que Etiopia pensi tan sols en la cessió d'un sol pam de terreny de la provincia del Tigré.

Es creu més fàcil que Itàlia aconseguis una cessió a l'Ogaden, tot i que l'exèrcit d'ocupació hagi avançat molt poc sobre aquest front, que es creu que hi hauria grans divergències de criteri sobre el lloc on s'haurien d'establir les fronteres.

A GINEBRA CONSIDEREN QUE NI LA S. DE N. NI ETIOPIA ACCEPTARAN LA FORMULA DE PROPOSTA

Ginebra, 10. — En els cercles gi- que el projecte pacífic elaborat per Hoare i Laval a París no té cap probabilitat de prosperar, perquè serà rebutjat per Abissínia i també per la S. de N.

Es remarca que en aquest projecte es fan concessions a Itàlia molt més considerables, que les proposades en l'informe del famós Comitè dels Cinc i, amb tot, foren rebutjades per Rússia, Romania i altres potències que les consideraren excessives.

Es interessant recordar que, en el curs de les entrevistes dels tècnics Mr. Fletcher i De Saint Quintin, es va assegurar que la Gran Bretanya no es trobaria en condicions d'acceptar una delimitació d'Etiopia, que permetés la unió de les colònies italianes d'Eritrea i Somàlia i, malgrat tot, sembla que aquesta unió es realitzaria si prosperés el projecte de París, puix que preveu aquesta cessió a Itàlia de la provincia etiòpica de Danakil al nord i de l'Ogaden, al sud.

EL GOVERN ANGLES FA RESERVES?

Londres, 10. — En relació amb els acords adoptats en l'important Consell de Ministres celebrat aquest matí, es creu saber que s'ha decidit comunicar per via diplomàtica ordinària algunes reserves sobre determinats punts del projecte de pau Hoare-Laval.

Es declara que tant en el Consell d'ahir com en el d'avui, el Govern anglès ha reconegut que, en el projecte elaborat a París, hi ha certs aspectes que exigeixen una modificació.

En els cercles oficials la reserva és absoluta sobre aquest punt i es neguen a dir si el Govern ha acceptat la proposició Hoare-Laval, encara que fos en principi.

EL MINISTRE FRANCES DONA UNA NOTA OFICIOSA PREVENINT L'OPINIO PUBLICA

París, 10. — Davant dels comentaris que insereix avui un gran sector de la Premsa internacional, en relació amb el suposat acord entre Hoare i Laval per a la solució del conflicte italo-abissini, el ministeri francès de Negocis Estrangers ha publicat una nota oficial en la qual declara que les informacions fetes públiques prop dels termes de l'esmentat projecte, són fantasies puix que el projecte es manté totalment en secret.

La nota afegeix que l'opinió pública s'ha de posar en guàrdia davant d'aquestes informacions que només poden aconseguir agreujar la qüestió.

A PARIS NO SON TAN OPTIMISTES PERQUE CREUEN QUE MR. EDEN NO ESTA D'ACORD

París, 10. — Ha disminuït considerablement l'optimisme que regnava ahir, després de l'acord Hoare-Laval, sobre les bases de negociació per a l'arranjament del conflicte italo-abissínia.

Les notícies que es reben de Roma indiquen que Mussolini acceptarà les proposicions, com a base de negociació, sobre les quals intentaria encara obtenir alguna altra concessió més. No obstant, les noves que arriben de Londres informen que existeix grans diferències de criteri en el Govern anglés. Una de les majors dificultats que existeix és que Mr. Eden insisteix que abans que el Govern anglès accepti com a bones les proposicions de París, aquestes haurien d'ésser aprovades per la Societat de Nacions i pel Negus. En opinió dels cercles francesos, tot això fa disminuir considerablement les probabilitats d'èxit, ja que no es creu que el Negus consenteixi en concessions territorials tan importants.

Es suposa també que hi hauria gran oposició a Ginebra per part de les petites nacions i que la Societat de Nacions no aprovaria el pla de París si aquest és rebutjat pel Negus.

AVUI EL GOVERN ANGLES TORNARA A EXAMINAR EL TEXT

Londres, 10. — Demà tornarà a reunir-se el Gabinet anglès i continuarà l'estudi de les proposicions de París.

LAVAL I EDEN ES POSSIBLE QUE CONFERENCIIN DURANT EL VIATGE

París, 10. — El senyor Laval sortirà amb direcció a Ginebra. Notícies de Londres indiquen que Mr. Eden efectuarà també demà el viatge a la capital suïssa. Si ambdós ministres coincideixen al tren, tindran una oportunitat per a efectuar un canvi d'opinions sobre els assumptes de palpitant actualitat, abans de la reunió del Comitè dels 18 de Ginebra, que tindrà lloc el dijous.

LA INQUIETUD INTERNACIONAL

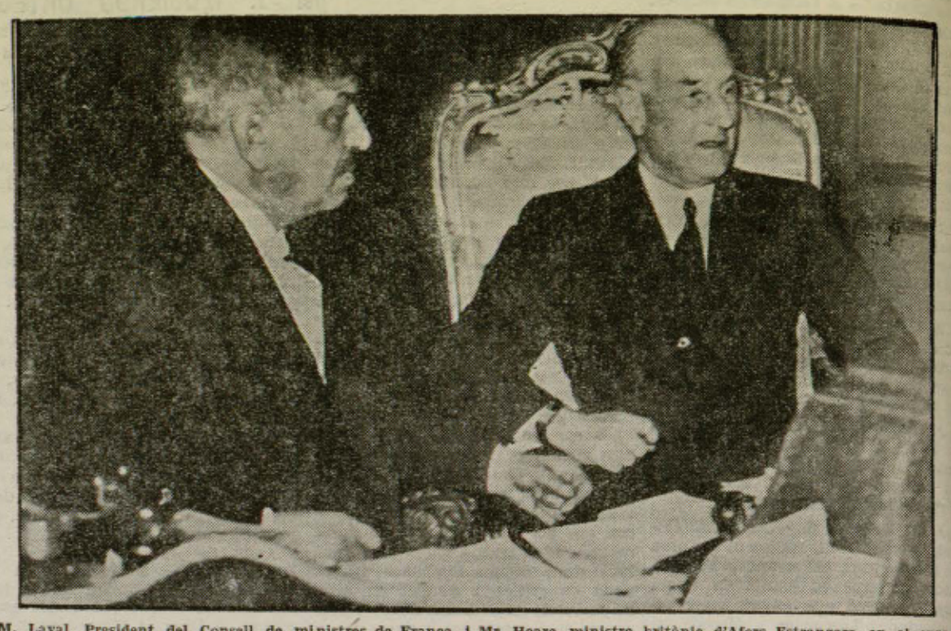

M. Laval, President del Consell de ministres de França, i Mr. Hoare, ministre britànic d'Afers Estrangers, en el curs de la famosa entrevista en la qual les dues grans potències han estudiat i acordat un pla conjunt per arbitrar una solució al conflicte italo-etiòpic. El pla franco-britànic, dissortadament, ha vingut a augmentar la perillosa tensió internacional

(Express Foto.)

Calma als fronts de guerra

UNA NOTA OFICIAL ITALIANA

Asmara, 10 (oficial).—Mentre les nostres tropes efectuaven un servei d'exploració a la zona del Tzembella, a les vores del riu Takazze, foren objecte d'un atac per part d'algunes partides etiops, les quals obriren un nodrit foc des de llurs posicions ocultes a la malesa. Els nostres respongueren amb descàrregues de mosquetó i després atacaren l'enemic a la baioneta. Els abissinis, sorpresos per l'embranzida dels nostres indígenes, es donaren a la fuga i abandonaren quinze morts sobre el terreny.

EL RAS DESTA, AL SUD, HA CAUSAT UNA FORTA DERROTA ALS ITALIANS

Londres, 10. — L'Agència Reuter ha rebut una informació del seu corresponsal a Addis Abeba en la qual comunica que dies enrera es lliurà una acarnissada batalla al front Sud entre les tropes del misteriós Ras Desta i un fort contingent de tropes somalís al servei d'Itàlia comandades per oficials i classes italianes.

L'encontre es produí a l'extrem Oest del front meridional, al Nord de Dolo.

Segons les referències arribades a Addis Abeba, els abissinis obtingueren una gran victòria i es varen apoderar de dos tancs italians.

La batalla va durar tot el dia, i en ella trobaren la mort 850 abissinis i 700 italians. Els italians ocasionaren moltes baixes als etiops en iniciar-se la lluita, per haver fet ús impunement dels tancs. Les baixes italianes foren degudes a la forta persecució dels etiops.

EL CORRESPONSAL DE «THE TIMES» RELATA EL TERCER BOMBARDEIG DE DESSIE

Londres, 10. — En relació amb el tercer bombardeig aeri de Dessie el corresponsal particular del «Times» transmet a aquest periòdic la següent informació:

«Els desperfectes ocasionats a la ciutat per aquest últim bombardeig, portat a cap per quatre avions italians, els quals deixaren caure 32 bombes, han estat de poca importància. Com sigui que els habitants es van refugiar a les muntanyes, segons les indicacions de l'emperador, les baixes foren poques, ja que el bombardeig afectà en realitat a una ciutat deserta.

El comportament dels etiops demostra que havien après de llur anterior sagnant experiència i no tornaren a registrar-se les escenes de manca de disciplina que es donaren durant els dos bombardeigs anteriors.

Amb tot, els avions italians bombardejaren la ciutat de Dessie, i no solament l'emplaçament de les tropes, com diuen els comunicats italians. A prop de la missió catòlica i de l'hospital caigueren bombes incendiàries.

COMUNICAT OFICIAL ITALIA SOBRE LA GUERRA

Roma, 10.—Al Ministeri de Premsa i Propaganda han facilitat el comunicat de guerra número 67, el qual diu així:

«El mariscal Badoglio comunica: Al front d'Eritrea les nostres divisions han trobat forts contingents armats abissinis a prop del riu Takazze el mateix que al sector Sud d'Adi Encato. Atacàrem l'adversari a l'arma blanca i els obligàrem a batre's en retirada, i deixaren abandonats quinze morts. Per la nostra part, caigueren dos suboficials indígenes i cinc askaris.

La invasió de Xina pels japonesos

Peiping, 10. — Les anunciades manifestacions dels estudiants patriotes han revestit gran importància.

Dos mil estudiants xinesos s'han manifestat violentament i han distribuït pels carrers enorme quantitat de fulls de propaganda panxinesa en els quals es denuncia l'imperialisme japonès i s'insisteix en la necessitat d'oposar a aquest la més viva resistència.

Mig miler d'estudiants, entre els quals predominava l'element femení, s'han dirigit a la caserna general de Ho-Ying-Xing donant crits de «Mort als xinesos traïdors com Ho-Ying-Xing».

La policia pogué evitar que mig miler d'estudiants d'altres universitats entressin a Peiping per la qual cosa es tancaren les portes de la ciutat. Alguns soldats japonesos pretengueren prestar ajut a la policia en la seva lluita amb els estudiants antiautonomistes, però hom els pogué convèncer per tal que tornessin a llurs casernes.

UN MANIFEST DELS ESTUDIANTS XINESOS CONTRA EL JAPO

Nanquin, 10. — Augmenta l'agitació nacionalista davant els projectes japonesos al Nord de Xina. Cent vuitanta quatre universitaris han signat un manifest en el qual es condemna enèrgicament el moviment autonomista de la Xina septentrional i s'incita el Govern de Nanquin a no abandonar el més mínim la sobirania de Xina en aquell territori.

UN NOU VAIXELL-ILLA PER A LES LINIES AERIES TRANSATLANTIQUES ALEMANYES

Berlín, 10. — S'anuncia que a les drassanes de Kiel s'està construint ràpidament un tercer vaixell-illa, el qual, igual que el «Westphalen» i el «Schwabenland» servirà de punt de parada, a l'Atlàntic meridional, per als hidroavions alemanys que efectuen el servei regular aeri entre la costa africana i la brasilera.

El nou vaixell desplaçarà 5.000 tones i reserirà un perfecte utillatge per al desenrotllament de la seva missió, com ...on potents motors Diesel, grans dipòsits de combustible i lubrificants, magatzem de peces de recanvis, etc.

En la construcció del nou vaixell-illa s'aprofitaran totes les experiències recollides fins ara la utilització dels dos vaixells en servei, a l'Atlàntic sud.

Hitler i l'Església catòlica

Berlín, 10. — Han estat detinguts els vicaris generals catòlics de Passau i Regensburg, acusats d'ésser còmplices del doctor Bennasch en la seva recopilació de dades prop de la present situació de l'Església catòlica a Alemanya

S'acusa el doctor Bannasch d'haver inclós en el seu arxiu unes circulars d'origen confidencial distribuïdes en certs llocs del país a certes persones, i es persegueix a aquest vicari amb la finalitat de descobrir la manera en què els esmentats documents han arribat a poder seu.

El cardenal arquebisbe de Breslau ha protestat davant el Canceller-President Adolf Hitler i davant el ministre de Cultes senyor Kerrl, per la detenció del doctor Bannasch.

LA CONFERENCIA NAVAL

HA ESTAT NOMENAT UN COMITE DEL QUAL FORMEN PART TOTS ELS DELEGATS

Londres, 10 — Aquest matí s'ha reunit a Clarence House de Westminster la Conferència Naval en comitè, que comprèn a tots els delegats.

Es probable que es nomeni un subcomitè per a estudiar en tot el seu detall diversos aspectes dels problemes sotmesos a resolució de la Conferència.

EL COMITE CELEBRA LA PRIMERA REUNIO

Londres 10. Avui ha tingut lloc la primera reunió del Comitè de la Conferència Naval a Clarence House

Després d'un estudi sobre qüestions de procediment, s'ha continuat el debat sobre qüestions generals, iniciat en la sessió d'obertura d'ahir.

Els delegats del Regne Unit han fet declaracions sobre les limitacions navals qualitatives i quantitatives esmentades en l'apartat 4 del Tractat de Londres, que es refereix a l'empleu dels submarins.

Han parlat sobre aquest assumpte els delegats de Nordamèrica, Japó, Itàlia i França.

A continuació el Comitè posa a debat la qüestió de la limitació quantitativa.

El Comitè aixeca la sessió fins demà a la tarda. En la Conferència s'ha acordat que no hi hagi sessions durant les festes de Nadal, a partir del 21 de desembre fins el dia 2 de gener

LA POTENCIALITAT NAVAL DELS PAISOS QUE INTERVENEN EN LA CONFERENCIA, AMB L'EXCEPCIO D'ITALIA

París, 10. — El Ministeri de Marina, amb objecte de rectificar les dades errònies aparegudes a la premsa francesa, referents a la potencialitat naval dels principals paisos ha publicat les següents xifres sobre el tonatge actual dels diversos vaixells afegint els vaixells en construcció:

Anglaterra: 1.362.526 tones.
Estats Units: 1.371.510.
Japó: 830.709.
França: 709.076.
Alemanya: 254.949.
Rússia: 189.314.

Les xifres corresponents a la marina de guerra italiana no han estat publicades.

A UN COMERCIANT LI SON CONFISCATS CINQUANTA VUIT QUILOS D'OR

Gènova, 10. — El director d'una de les més importants empreses importadores de carbó de Gènova, ha estat condemnat a tres anys d'exili, acusat de transaccions ilegals amb moneda estrangera.

Les investigacions han posat de manifest que l'acusat, anomenat Matteucci, havia pagat grans quantitats de carbó importat, emprant per aquest pagament dipòsits que tenia a l'estranger i a més, havia comprat moneda estrangera il·lícitament a Itàlia per a trametre-la a l'estranger. Els escorcolls practicats en el seu despatx han donat per resultat el descobriment de tres sacs dintre dels quals havia 55 quilos d'or, a més de tres llengots d'un quilo de pes, cada un. Les autoritats han confiscat l'or, condemnant, a més, Matteucci a una penyora que s'eleva al valor de l'or confiscat.

En els pròxims dies compareixeran davant dels tribunals italians altres 15 especuladors de monedes estrangeres.

DESPRES DEL BOMBARDEIG DE DESSIE

Una curiosa foto del Negus Halle Selassie, presa al quarter general de Dessie poques hores després del primer bombardeig italià. El Negus observa la situació dels avions enemics amb els seus grans binocles de campanya

(Foto Keystone.)

El diari de la nit: ULTIMA HORA

EL TRAMIT DE LES CONSULTES

Han causat impressió les notes d'Ossorio i Unamuno i la carta de Jiménez Asua

Entre altres punts, Ossorio Gallardo propugna per la "restauració lleial de l'Estatut" i subratlla 12 vegades la necessitat de prestigi social i ètic en el nou Govern

(Ve de la Pàg. 1.)

cia de la República, d'assistir a evacuar personalment la seva consulta, exposa que la seva opinió quedarà perfectament reflectida en la que exposi el cap de la minoria de «Izquierda Republicana».

BARCIA: GOVERN REPUBLICA QUE RESTABLEIXI LES GARANTIES

Amb escassos intervals de temps han anat arribant al Palau Nacional, després del senyor Barcia, el senyor Calderón (Abili), i els senyors Del Río i Iranzo.

El senyor Bàrcia ha estat quinze minuts a la Cambra presidencial i en sortir ha dit als periodistes:

«He exposat, en representació del partit, el que crec un moment delicadissim i la impossibilitat d'una solució que impliqui la utilització de l'instrument parlamentari actual, i ne repetit el que reiteradament vaig sostenir i confirma la nota del President dimissionari. Davant la impossibilitat de fer tasca de cap mena en el Parlament actual, insisteixo que s'ha de formar un Govern autènticament republica que restableixi integrament el règim constitucional, la legalitat republicana respecte als drets sindicals i d'Associacions, per tal d'arribar a una legalitat plena en l'activitat de la classe treballadora. Ha de preocupar-se tambe de la constitució d'un òrgan adequat per a resoldre els greus problemes que hi ha plantejats en l'ordre social, econòmic i financer. Tot això, a més de tenir en compte la situació exterior, que no ignorem, però que tampoc no sobrevalorem.»

A. CALDERON: CONTINUACIO DE LES CORTS I...

El senyor Abilio Calderon, en sortir de la cambra presidencial, ha lliurat als periodistes la següent nota:

«He manifestat a S. E. que considero precis en aquests moments la continuació de la vida d'aquestes Corts, almenys fins a aconseguir la normalitat en el règim econòmic, pressupostos i lleis fiscals i l'aprovació de la substantiva d'Obres Públiques i de diverses altres de gran importància que estan en l'ordre del dia del Congrés, procurant un Govern de les distintes opinions per a la reforma electoral i arribant després a posar a discussió, en el moment oportú, la reforma constitucional. Unes eleccions en ambient passional podrien conduir el país a mals irremeiables. Ha de constituir-se un Govern fort que ofereixi a l'opinió pública definitiva sensació d'estabilitat, condició precisa i indispensable per a governar amb el major prestigi necessari sempre, molt més en les actuals circumstàncies exteriors i interiors. La composició de la Cambra exigeix la unió de distints sectors coincidents en un programa i al front del Govern ha d'haver-hi el que pugui reunir majors concursos per a desenrotllar la tasca parlamentària que deixem expressada.»

CIRILO DEL RIO: UN GOVERN AMPLE I SI NO, DISSOLUCIO

El senyor Cirilo del Río ha lliurat la següent nota:

«He manifestat a S. E. que, en opinió meva, les actuals Corts, tant per manca de la necessaria cohesió entre els grups que han integrat la majoria com per la descomposició interna d'algun d'ells, les considero esgotades i incapaces ja de servir com a instrument adequat en una etapa normal de govern. No obstant això, i davant la necessitat immediata de regular la vida pressupostària del país i portar a terme la reforma de la Llei Electoral, li he aconsellat que intenti la formació d'un Govern de la major amplitud parlamentaria possible que amb neutralitat política realitzi principalment aquelles dues finalitats, i si això no pot aconseguir-se, crec arribat el moment de la dissolució de les Corts actuals.»

IRANZO: FER PRESSUPOSTOS I DISSOLUCIO

El senyor Iranzo ha dit als periodistes:

—La vida d'aquestes Corts està completament esgotada i procedeix formar un Govern que realitzi una labor pressupostària abans de dissoldre les Corts i una vegada realitzada aquesta tasca, anar a la convocatòria de noves eleccions.

PORTELA VALLADARES: ESGOTADES LES CORTS, CAL UN GOVERN FORT

Madrid, 10. — En sortir de la Cambra presidencial, el senyor Portela Valladares ha dit als periodistes:

—Al meu jui la crisi es presenta en un moment de gravetat i preocupació, per moltes raons entre les quals figura, mirant dintre d'Espanya, que les Corts actuals que han consumit set ministeris, no semblen les més a proposit per a resoldre els greus problemes del país, especialment el problema de Govern que necessita autoritat, linia recta i desprocupacions de secundàries apetències, si ha de realitzar una obra fecunda. Per això, sense ànim de censura, sinó atenint-me a la realitat dels fets, crec que seria un perill l'intentar nous Governs amb la base parlamentària del bloc. En tres mesos el panorama de confiança i de bon Govern que oferia Espanya ha canviat totalment, i es reflecteix en tots els sectors del país. Una interinitat més agreujaria la situació que avui es veu i es toca. Un Govern fort, amb qualitat per a governar en el ple sentit de la paraula i que arribat el cas pogués dissoldre les Corts i presidir les eleccions amb independència, dignitat i respecte per al sufragi, no cal dir que per a tots els partits que estan dintre de la República.

A. HURTADO: UN GOVERN QUE DISSOLGUES LES CORTS

Tres quarts d'hora ha durat l'entrevista del President de la República amb el senyor Hurtado. En acabar ha facilitat als periodistes una nota que diu:

«Està demostrat que amb les actuals Corts solament es pot intentar un Govern de partits, i com que no n'hi ha cap que tingui la majoria del bloc format, puix que algun d'ells s'ha esquerdat seriosament, em sembla impossible que les actuals Corts siguin instrument de Govern en els moments actuals. El mal és que s'han revelat impotents per a formar una força conservadora, la falta de la qual és la cosa mes greu de la política espanyola, ja que aquesta mena de forces han actuat sempre com la F. A. I. de la dreta.

Caldria intentar una política de treva fora de l'actual Parlament, que la fa impossible i, per tant, constituir un Govern que pogués dissoldre-les i restablir la normalitat constitucional i presidir la consulta electoral amb les màximes garanties d'imparcialitat i una política sincera de pacificació en nom de l'interès nacional. Però són els representants dels partits del règim els que han d'informar el Cap de l'Estat sobre la possibilitat d'aquest propòsit, car no n'hi ha prou que sigui lògic sinó que ha d'ésser realitzable.»

MARAÑON: AMB LES CORTS ACTUALS I UN GOVERN CAP A L'ESQUERRA

El doctor Marañon, en acabar la seva entrevista amb el Cap de l'Estat, ha dit:

—Davant de S. E. he exposat la meva opinió, o sigui, que si la bona voluntat, el patriotisme dels caps de grup dóna un mínim de garanties per tal de retardar la dissolució de les Corts, i permeten uns mesos de tasca parlamentària dedicada als interessos administratius i socials del país, això serà el més convenient per a tots en les futures eleccions. La passió actual, inevitable per coses que no suposen res fonamental a l'interes d'Espanya, donaria ara mateix al nou Parlament una servitud a allò circumstancial que el faria tan poc eficaç com l'actual. El rumb de la política nacional i internacional permet esperar que bastarà poc temps per tal que tothom pugui orientar-se millor i sobre bases mes cordials i permanents. Si el Govern que ara es formés s'estengués cap als grups d'esquerra més afins a l'actual majoria, això seria un pas important per a la pau futura.»

UNAMUNO TELEFONA DES DE SALAMANCA

El senyor Herrero, a les dues de la tarda ha dit als periodistes que el senyor Unamuno havia evacuat la seva consulta telefònicament des de Salamanca i que allí facilitaria una nota als periodistes.

LES CONSULTES DE LA TARDA

Madrid, 10. — Acabades les consultes, el cap del gabinet de premsa de la Presidència de la República ha manifestat als periodistes que a les quatre es reprendrien les consultes, bo i començant per la dels senyors Angel Ossorio y Gallardo, Felip Sànchez Román, Adolf González Posada i acabant amb la del senyor Manuel Pedregal.

SANCHEZ ROMAN: DISSOLUCIO I GOVERN REPUBLICA

A les ..nc de la tarda ha arribat a Palau el senyor González Posada.

Minuts abans havia sortit de la Cambra presidencial el senyor Sànchez Roman el qual ha dit als informadors:

—He recordat a S. E. el mateix que li vaig dir en la crisi passada. això és: dissolució del Parlament, govern netament republicà i canvi de política. Heus ací, en línies generals, el que he dit a S. E.

—Creieu que aquesta tarda vindrà l'encarregat de formar Govern?

—Em sembla que sí.

PEDREGAL: ACONSELLA LA CONTINUACIO DEL BLOC

A les 4'00 ha sortit el senyor Pedregal, el ual ha dit als periodistes:

—Molt poc, senyors. El meu consell es redueix a això:

Continuació de les Corts i, per tant, govern de l'actual coalició, per a:

Primer. Reforma de la llei Electoral, puix que amb l'actual no es pot esperar millora en la representació nacional.

Segon. Ordenació de la Hisenda en el sentit proposat pel Govern anterior, però subordinant-ne l'abast als límits que imposa la necessitat del grup constant d'una majoria. Podria realitzar-se una obra poc espectacular, però molt útil al país.

Tercer. Restabliment ple de les garanties constitucionals, però usant amb l'energia deguda tots els mitjans normals del Poder públic que encara no han estat posades a prova per ésser més coneguda la suspensió.

Quart. Acord de reforma constitucional, limitada a aquells punts en què existeixi gairebé unanimitat.

ACABEN LES CONSULTES

A continuació facilita als periodistes la s..ent nota, el cap del Gabinet de Premsa:

—«En menys de vint-i-quatre hores han acabat totes les consultes. Es possible que hi hagi ampliació a diversos fins i la solució no es farà esperar molt.»

En vista d'això, els periodistes romangueren a la porta del Palau.

Ossorio: Govern republicà, restabliment de garanties i Estatut i....

A les 4'20 ha sortit de Palau el senyor Angel Ossorio i Gallardo, que ha facilitat als periodistes la següent nota:

«He de repetir a S. E. el dictamen que vaig tenir l'honor de lliurar-li en la crisi del mes de setembre. El reproduexo literalment:

«Govern de persones francament republicanes, amb prestigi social i ètic, suficientment allunyades de les passions de dreta i d'esquerra, per a escometre el programa següent:

Fer front a les necessitats de la política internacional, procurant la pau i sense desviar-se mai del sentit polític de la nostra Constitució.

Reposar les autoritats i Corporacions legitimament elegides pel poble; restablir les garanties constitucionals, si bé mantenint els Tribunals d'Urgència i deixar els comandaments en mans inequívocament republicanes; continuar la política d'economies del senyor Chapaprieta i la de defensa de l'ordre públic del senyor Portela; iniciar una política social, no socialista, que ràpidament adverteixi a les classes treballadores la possibilitat d'assolir justícia sense acudir als procediments revolucionaris; restaurar legalment l'Estatut de Catalunya; liquidar amb màxima diligència els processos originats tant per la revolució d'octubre, com per les extralimitacions de la seva repressió.

I presidir unes eleccions generals amb absoluta imparcialitat per a les idees i amb enèrgica repressió per a les malifetes.»

Unicament he d'afegir que la frase allusiva al prestigi social i ètic del Govern ha d'entendre's dotze vegades subratllada.

Madrid, 10 de desembre del 1935. —Angel Ossorio.»

UNAMUNO: DISSOLUCIO I UN GOVERN DE GARANTIA ELECTORAL

A les 12'45 ha evacuat la seva consulta amb el President de la República el Sr. Miguel de Unamuno. Una hora més tard ha rebut els periodistes, als quals ha dit:

—Tenia prevista la visita. Per tal d'evitar falses interpretacions, els tinc preparada la nota que he enviat al President de la República.

La nota diu així:

«Tal com he pogut seguir des d'aquí el lamentable desenrotllament de l'actual política governamental des de l'anterior crisi en què vaig ésser consultat, he vingut a concloure que per a arribar a allò que vulguem, sigui convivència d'esperits, o que la ja entaulada guerra civil sigui de veritat civil, civilitzada, incruenta, legal i de joc net, es precisa, indscutiblement, acabar amb tot règim d'excepció i alarma, enrobustir les garanties constitucionals, la llibertat de premsa i de paraula, els ajuntaments suspesos, i convocar, al més aviat possible, eleccions generals. La qual cosa porta en si la immediata dissolució d'aquestes Corts més que gastades ja desinflades, i lliurar el control de les properes eleccions a un Govern que, en merèixer per la seva imparcialitat la confiança de tots els partits, cap d'aquests no hagi de sentir-se obligat a l'abstenció electoral, govern de persones de mentalitat sana i moral, sensata, que no representin partits, encara que puguin figurar en alguns d'ells, i menys cabdills, i sense atendre això de la proporcionalitat, i no que a canvi d'ofegar la revolució hom la provoqui, en lloc d'endegar-la amb judici madur, ni passat ni verd, ni pueril ni senil. Les eleccions diran després allò que vol el poble, el qual és amb elles i està aprenent d'estimar quelcom. Refusar-lo seria agreujar més encara el ja greu mal que pateix Espanya, i amb ella la República, que és fatalitat de la nostra història que no tingui descans possible previ, per curt que sigui.»

Facilitada la nota, el senyor de Unamuno s'ha negat a fer més manifestacions.

Els socialistes no van a Palau

«Estimem com un repte al país el lliurament del Poder als enemics de la República»

...diuen en una nota

Des de les onze del matí fins a tres quarts d'una de la tarda ha estat reunida al Congrés la minoria socialista. El senyor Jiménez de Asúa, que ha presidit la reunió, ha manifestat als periodistes:

—Per les raons que s'exposen en la carta enviada al senyor secretari de S. E. el President de la República, la minoria no acut a la consulta, i d'aquesta carta, després de la una, us en serà facilitada una còpia. Però no significa això que la minoria hagi canviat de criteri, sinó que, pel contrari, manté el que sempre ha tingut amb l'opinió pública. Es a dir, que d'ençà que les actuals Corts, producte del suborn i de la coacció, demostraren la seva incompatibilitat amb el país i la seva incapacitat per a consolidar la República democràtica i el seu lliurament descarat a les castes feudals de la monarquia, la minoria parlamentària socialista ve propugnant la seva dissolució. Així, mentre el seu consell ha estat desolt, s'han anat acumulant fets confirmatius de les raons que l'assisteixen. Els últims i recents que han motivat l'última crisi parcial i la total d'ara, són de tal naturalesa, que un elemental instint de decòrum aconsella liquidar per a sempre una situació política en la qual totes les forces del bloc governamental apareixen inequívocament repudiades pel país, desitjós de veure's alliberat de tant d'oprobi.

La minoria socialista reafirma el seu criteri de normalització constitucional, de Govern autènticament republicà, de dissolució d'aquestes Corts reaccionàries i de consulta immediata al cos electoral, i estima com un repte al país, en aquesta gravíssima crisi, el possible lliurament del Poder als enemics de la República.

Hom us donarà una còpia de la carta a la una —ha acabat dient—, perquè aquesta era l'hora en què s'havia citat el representant de la minoria i volem guardar les formes i consideracions obligades.

Els socialistes justifiquen amb una carta la no assistència a Palau

Madrid, 10.—A la una de la tarda ha arribat al Palau Nacional, en representació de la minoria socialista, el senyor Edmundo Lorenzo, que era portador d'un sobre que ha lliurat a la Secretaria general de la Presidència de la República.

La carta que la minoria socialista ha enviat al secretari general de la Presidència de la República, per mitjà del senyor Edmundo Lorenzo, diu així:

«Madrid, 10 de diciembre de 1935. Excmo. Sr. D. Rafael Sànchez Guerra, secretario general de la Presidencia de la República.—Mi distinguido amigo: He dado cuenta a la minoría socialista de la indicación que por conducto de usted nos ha hecho S. E. el Sr. Presidente de la República para darle a conocer en consulta la opinión del grupo parlamentario, sobre la solución que procede a la crisis ministerial planteada y la minoría acaba de adoptar el siguiente acuerdo:

»En la nota que con motivo de la crisis ministerial de septiembre último publicó S. E. el Sr. Presidente de la República para manifestar su deseo de formar entonces un Gobierno de concentración amplia, consignó que, a su juicio, están dentro del régimen «desde la minoría vasco-navarra y el Sr. Calderón por un lado, a los socialistas que sin renunciar a su ideario hayan vuelto a su actividad conforme a los métodos y cauces de las normas constitucionales», y siendo el Partido Socialista Obrero Español una entidad indivisible, esta minoría, que le representa, declina la invitación que se le ha hecho para evitar a S. E. el escrúpulo de recibir al representante de elementos políticos que el Jefe del Estado considera fuera del régimen.

Lo que me apresuro a comunicar a V. con el ruego personal de que se me excuse por no concurrir a Palacio, ofreciendo el testimonio de mi consideración. Su afmo. amigo, seguro servidor, q. b. s. m., (firmado), Luis Jiménez de Asúa.»

OFICINES PER A RECTIFICACIO DEL CENS

Esquerra Republicana de Catalunya

DISTRICTE II

Oficines per a la rectificació del cens electoral i inclusió de nous votants

Agrupació Valencianista d'Esquerra

(Aldana, 5, entresol. Olympia)

Cada dia, de 4 a 9 de la nit

Centre d'Esquerra Republicana

(Tapioles, 27)

Centre d'E. R. del Port

(carretera de Port, 409)

Cases Barates Francesc Ferrer

(Carrer, 12, núm. 385)

Centre Catalanista d'Esquerra

(Rambla Catalunya, 6, pral.)

Hores: de 10 a 1 i de 4 a 9

—o—

CENTRE REPUBLICA DEL POBLET

Oficines per a la rectificació del cens, València, núm. 458

—o—

ESQUERRA REPUBLICANA

Oficines:

Carrer de Sants, número 114

Hores:

De les 3 de la tarda a les 12

—o—

UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA

Oficines obertes per a inclusió i rectificació del cens electoral: Portaferrissa 7 i 9 (Sala Moreno), Via Laietana, 6 (soterranis del Bar NICE), Angels López de Ayala, 9 (Hostafrancs), Secció de la U. S. C. Clot, València, 573. Secció U. S. C. Horta, plaça d'Eivissa, 3

—o—

OFICINA ELECTORAL DEL DTE. PRIMER

El Casal d'Esquerra Republicana del Districte Primer, Avinyó 29, pral., posa a coneixement de tots els socis i simpatitzants que té obertes al seu local les oficines de rectificació del Cens Electoral

Hores de consulta: De les cinc de la tarda a les onze de la nit

S'encarrega a Chapaprieta formar un Govern amb el Bloc actual i no accepta

Madrid, 10. — Acaba d'arribar al Palau Nacional el senyor Chapaprieta.

S'ha limitat a manifestar als periodistes que acudia cridat per S. E. el President.

* * *

Madrid, 10 (5'45 tarda, urgent). — A la sortida de Palau, el senyor Chapaprieta, que, com es sap, havia estat cridat per S. E. el President de la República, ha manifestat als nombrosos periodistes que esperaven a la porta del Palau d'Orient, que el President li havia conferit novament l'encàrrec de formar Govern, en condicions polítiques aproximades a les de la contextura de les Corts actuals, o sigui amb la continuació del Bloc governamental.

El senyor Chapaprieta ha manifestat que, tot i sentint-se molt honorat per la confiança dispensada, havia declinat l'encàrrec per considerar que subsistien els mateixos motius que han estat causa de la crisi.

¿DESPRES DE CHAPAPRIETA MARTINEZ DE VELASCO?

Madrid, 10. — A les 6'10 de la tarda el senyor Martínez de Velasco ha arribat al Palau Nacional. En ésser interrogat pels periodistes ha dit:

— Jo no sé res. He vingut cridat per S. E. Segueixo ha entrat a la cambra presidencial.

Hom creu que el senyor Martínez de Velasco rebrà l'encàrrec de formar Govern.

SESSIO DE CORTS RAPIDA I TRANQUIL.LA

Madrid, 10. — A les quatre en punt de la tarda s'obre la sessió del Congrés. Presideix el senyor Alba. Als escons pocs diputats. El secretari senyor Taboada llegeix una comunicació que diu que el Govern està en crisi. Seguidament s'aixeca la sessió.

ELS CEDISTES, REUNITS

Madrid, 10. — Al Ministeri de la Guerra s'han reunit amb el senyor Gil Robles, els senyors Lucia, Salmón, Jiménez Fernàndez i altres significats diputats. Han acordat normes de conducta a seguir tan aviat com es conegui l'encàrrec de formar Govern.

L'ENCARREC HA ESTAT FET A MARTINEZ DE VELASCO A BASE DE LES CORTS ACTUALS

Madrid, 10. — A les set menys 20 de la tarda sortí el senyor Martínez de Velasco de la Cambra Presidencial i digué als periodistes:

—He estat encarregat de formar Govern, i jo he demanat al President de la República algun temps per tal de reflexionar. Ara marxo a casa meva i després començaré les gestions per tal de formar aquest Govern que se m'ha encarregat.

També digué el senyor Martínez de Velasco que a les nou de la nit rebria a la seva casa els informadors per tal de donar-los compte de les seves gestions.

Hom li preguntà sobre els termes de l'encàrrec i el senyor Martínez de Velasco manifestà:

—Ha estat un encàrrec sense cap límit i a base d'aquestes Corts.

MARTINEZ DE VELASCO VOL REFLEXIONAR

Madrid, 10. — A un quart de vuit arribà al Congrés el senyor Martínez de Velasco, el qual digué als periodistes que anava a visitar el president de la Cambra.

—Heu fet alguna gestió?

—Cap. Ja sabeu que jo sóc «impartibus». M'he pres fins demà per a reflexionar. Parlaré amb el senyor Alba i després amb el ministre de la Guerra.

LA MINORIA SOCIALISTA ES REUNEIX

Madrid, 10. — A un quart de vuit de la nit quedà reunida la minoria socialista en una de les seccions del Congrés.

A un quart de nou del vespre, acabà la reunió i el senyor Lamoneda digué que havien celebrat un nou canvi d'impressions i que demà a les dotze es tornarien a reunir.

S'HAVIA FET L'ENCARREC A SANTIAGO ALBA?

Madrid, 10. — El cap del Gabinet de Premsa de la Presidència de la República, manifestà als periodistes que abans d'arribar el senyor Martínez de Velasco a Palacio, el senyor Alcalà Zamora celebrà una conferència telefònica amb el senyor Alba.

Sembla que aquesta conferència fou per a encarregar-li de formar Govern, la qual cosa el senyor Alba declinà.

CHAPAPRIETA ACCEPTARIA UNA CARTERA AMB CERTES CONDICIONS

Madrid, 10. — Des del Congrés, el senyor Martínez de Velasco es traslladà al Ministeri de Finances i en sortir, digué:

—He vingut a canviar impressions amb el senyor Chapaprieta. Hem parlat tan afectuosament, com correspon a la nostra calorosa amistat, perquè no ha estat solament un deure de cortesia, sinó d'afecte.

—I d'oferiment polític? —se li preguntà.

—D'oferiment polític —respongué dubtant— no n'hi hagué de cap mena. Jo sé que si la salut del senyor president ho permet i Espanya el necessités, collaboraria.

El gest del senyor Martínez de Velasco, era contradictori en gran manera i en dirigir-se al Ministeri de la Guerra per a entrevistar-se amb el cap de la C. E. D. A., els periodistes parlaren uns moments amb el senyor Chapaprieta, el qual a les nombroses preguntes dels reporters, respongué:

—Hem canviat impressions com era natural. Jo crec que formarà Govern, la qual cosa jo no podria, però ell sí. Jo no podria perquè la Cambra hauria d'aprovar-me els projectes i pressupostos, i indiscutiblement no seré ministre ni ocuparé cap càrrec, sinó se'm donen seguretats de fer-ho.

CABALES I COMENTARIS

Madrid, 10. — Al Parlament imperava la desorientació sobre la possible solució de la crisi. Es creu que subsistiran les actuals Corts i que el Govern que es formi viurà al Parlament amb el bloc.

També es parlava de la suspensió dels efectes de la Llei de Restriccions, i es deia que quan un ministre té al Parlament un autorització, pot fer ús d'ella o no, però si la utilitza i executa com ha ocorregut amb la Llei de Restriccions, es pot suspendre la seva aplicació sense comptar amb les Corts. Sobre aquest punt han girat les apreciacions i alguns comentaris assegurawen que precisament l'actitud de la Comissió de Pressupostos s'ha inspirat en aquest criteri, perquè la seva acció remisa en l'emissió de dictàmen, era perquè no volia que la Llei s'apliqués solament als funcionaris. D'ací es deduïa que potser es susciti algun debat en les primeres sessions del Parlament quan es plantegi aquest cas.

NOMES ACCEPTANT-ME INTEGRAMENT ELS CONCEPTES I'E LA MEVA NOTA TORNARE A ESSER MINISTRE — DIU CHAPAPRIETA

Madrid, 10. — L'entrevista del senyor Martínez de Velasco amb el senyor Chapaprieta, al Ministeri de Finances, ha durat un quart. El president dimissionari ha acompanyat fins a la porta de l'ascensor el cap agrari.

El senyor Martínez de Velasco ha dit als periodistes:

— He vingut a canviar impressions amb el senyor President, i ho hem fet tan afectuosament com correspon a la nostra bona amistat. He vingut a complir un deure de cortesia i a saludar-lo. D'oferta política no n'hi ha hagut cap, si bé jo ja sé que si li ho permetés el seu estat de salut el senyor Chapaprieta no deixaria de prestar-me el seu concurs, cas que les circumstàncies del país ho fessin indispensable.

Un cop hagué abandonat el Ministeri de Finances el senyor Martínez de Velasco, els informadors s'han entrevistat amb el senyor Chapaprieta, el qual els ha manifestat:

— Solament hem tingut un canvi d'impressions.

Contestant altres preguntes, el senyor Chapaprieta ha dit que no li havia ofert cap cartera. Es clar, no s'ha d'oblidar que no seré president ni ministre mentre no siguin acceptats íntegrament els conceptes continguts en la nota oficiosa que vaig redactar ahir.

— Però vós gaudiu de bona salut?

— ¿Per què em féu aquesta pregunta?

— Perquè el senyor Martínez de Velasco diu que acceptaríeu la collaboració personal si la vostra salut us ho permetés.

— Ja!, ja! — ha exclamat el president dimissionari.

— ¿Creieu que el senyor Martínez de Velasco aconseguirà formar Govern?

— Jo crec que sí.

MARTINEZ DE VELASCO COMPTA AMB L'AJUT DE LA C. E. D. A.

Madrid, 10. — El senyor Martínez de Velasco des del Ministeri de Finances s'ha dirigit cap al de Guerra, on s'ha entrevistat amb el senyor Gil Robles. Acabada l'entrevista, que ha durat mitja hora, ambdós junts han sortit a l'antedespatx.

Els periodistes han preguntat al senyor Martínez de Velasco quina impressió els podia donar. El senyor Martínez de Velasco, dirigint-se al senyor Gil Robles ha dit:

— El senyor Gil Robles és qui us la pot donar.

El cap de la C. E. D. A., accedint a aquesta invitació, ha dit:

— Naturalment, «don José» ha tingut la gentilesa de venir a veure'm per tal de canviar impressions hem arribat a un acord, com era d'esperar. Naturalment, compta amb l'ajut de la C. E. D. A. Però, ara bé: com que la majoria no es compon solament de nosaltres hem de comptar amb els altres grups que la integren. El propòsit del senyor Martínez de Velasco, amb el qual coincideixo en absolut, és que el Govern que es formi cal que vaig com més aviat millor a les Corts.

Després els periodistes han demanat al senyor Gil Robles una ampliació de la referència, i el ministre de la Guerra ha contestat que el que els la podia donar era el senyor Martínez de Velasco.

— Sou optimista?

— Ho sóc per naturalesa.

¿S'entrevistarà ara el senyor Martínez de Velasco amb el senyor Lerroux?

— Això jo no ho sé.

— Es que en fer aquesta pregunta — han dit el periodistes — el que volem és obtenir una orientació amb referència al partit radical

— Jo — ha contestat el senyor Gil Robles — no us puc donar més referències que les que es refereixen a la C. E. D. A.

Els periodistes han insistit, tot dient que la seva pregunta es referia a la suposada escissió del partit radical.

— No tinc la més lleu noticia d'això, perquè per a mi és molt fonamental no entrar en els problemes interiors dels altres partits.

ELS ACTES DE LES ESQUERRES

CONFERENCIA DE JOAN B. SOLER I BRU

Demà, dijous, dia 12, a les deu de la nit, donarà una conferència, al local d'Actuació Valencianista d'Esquerra, Aldana, 5, entresol, el diputat al Parlament de Catalunya

JOAN B. SOLER I BRU,

sobre el tema

POLITICA DE PREVISIO

A l'acte, que serà públic, queden invitats tots els Centres d'Esquerra i simpatitzants

*

JAUME SERRA HUNTER

Demà, dijous, dia 12, donarà una conferència, a les deu de la nit, al Casal Gracienc Nacionalista Republicà d'Esquerra, Hostelló, 289

Tema:

QUE S'HA FET I QUE CAL FER PER LA CULTURA DEL POBLE

PUERTO DE SANTA MARIA — CARTAGENA

Excursió organitzada per LA HUMANITAT amb la cooperació tècnica de "Viatges Catalònia"

1er. dia, 27 de desembre: Sortida al matí de BARCELONA cap a TARRAGONA i CASTELLO (dinar). A la tarda, continuació del viatge cap a VALENCIA i ALACANT. Sopar i nit a l'hotel. Quilòmetres 521

2on. dia, 28 de desembre: Esmorzar i sortida al matí d'ALACANT fins a CARTAGENA (dinar). A la tarda, continuació del viatge fins a GRANADA. Sopar i nit a l'hotel. Quilòmetres 458

3er. dia, 29 de desembre: Matí lliure a GRANADA. Esmorzar i dinar a l'hotel. A la tarda, continuació fins a SEVILLA. Sopar i nit a l'hotel. Quilòmetres. 233

4art dia, 30 de desembre: SEVILLA. Esmorzar a l'hotel. Sortida cap a PUERTO DE SANTA MARIA (138 quilòmetres). Dinar. A la tarda, retorn a SEVILLA (138 quilòmetres). Sopar i nit a l'hotel. Quilòmetres 276

5è. dia, 31 de desembre: Esmorzar i sortida cap a CORDOBA (dinar). A la tarda, continuació cap a LINARES, VALDEPEÑAS, MADRIDEJOS i MADRID. Sopar i nit a l'hotel. Quilòmetres 546

6è. dia, primer de gener: Esmorzar i sortida cap a GUADALAJARA i SARAGOSSA (dinar). A la tarda, continuació del viatge fins a BARCELONA. Quilòmetres 628

Preu: 290' Ptes.

INSCRIPCIONS:

LA HUMANITAT, «Viatges Catalònia» (Rambla Estudis 31). Autocars Acero (Casanova 34).

Ja teniu diari de la nit: ULTIMA HORA

EL CONTE DE MAI ACABAR...

Es considera segur el fracàs de Martínez de Velasco...

...a desgrat de les bones paraules de Gil Robles i Alba i dels bons desigs de la minoria radical

—¿No n'heu parlat d'aquesta entrevista?

— No.

— ¿Però consultarà amb el senyor Lerroux?

— Això depèn del senyor Martínez de Velasco, el qual m'ha anunciat el seu propòsit de conferenciar amb els altres caps de grups majoritaris.

— Es que nom diu — han insistit els periodistes — que la minoria radical, tal com està consituïda, desapareix.

— D'això repeteixo que no en sé res.

MARTINEZ DE VELASCO NO PODRA ASSEGURAR RES FINS AQUEST MATI

Madri, 10. — A un quart de deu de la nit foren rebuts els periodistes pel cap del partit agrari al seu domicili.

Li demanaren una orientació per a l'organització dels treballs de la nit, i el senyor Martínez de Velasco assegurà que aquesta nit no passaria res, ja que romandria a casa seva, de la qual no sortiria fins demà pel matí.

—¿I si algú us cridés per telèfon?

—Amb aquest cas, hauré de contestar. I si qui em demana és el senyor president de la República em posaria immediatament a la seva disposició. Crec que no hi haurà res de tot això, i puc afirmar que no sortiré de casa.

Els informadors polítics li digueren que si insistien en aquesta pregunta era degut a recordar que en l'altra crisi també digué que no sortiria de casa i a mitja nit es presentà al domicili del cap de l'Estat.

El senyor Martínez de Velasco digué que aquest cas no passaria ara.

—Es que desitjariem — digué un altre periodista — que ens donéssiu una seguretat, perquè no ens agradaria gens que demà aparegués algun periòdic i digués que havíeu declinat l'encàrrec, o, pel contrari, que acceptàveu i que anàveu a formar nou Govern.

—Jo l'únic que us puc dir que demà tots els periòdics portaran la mateixa informació, ja que no hi haurà res de nou.

Afegí que havia de veure els senyors Lerroux i Melquíades Alvarez i que ho farà demà al matí. Jo sortiré de casa meva a les deu o bé a dos quarts d'onze i em dirigiré a veure el senyor Alvarez, i després faré el mateix amb el senyor Alexandre. Ja sabeu que m'he pres unes hores per a reflexionar i a aquestes hores no hi ha res en definitiva encara. D'ací a demà us asseguro que no succeirà res, ja que necessito reflexionar.

Un periodista li digué si, com que aquesta nit no anava a realitzar cap gestió, la visita que demà faria al President de la República seria motiu per a avançar que acceptava l'encàrrec de formar Govern.

—Repeteixo que, per ara, no hi ha res i que me'm vaig a reflexionar.

Els periodistes li digueren després que el senyor Gil Robles els havia indicat que podia facilitar-los algunes orientacions en les gestions a realitzar, i contestà que la seva entrevista amb el senyor Gil Robles havia quedat exactament reflectida en la conversa que el cap de la Ceda havia tingut en la seva conversa amb els informadors. M'ha ofert l'ajut de la Ceda per a presentar-se amb tota rapidesa a aquestes Corts.

Penseu entrevistar-vos amb el senyor Cambó?

—Es clar, m'oblidava de dir-vos-ho. Ho faré demà en el cas que es decideixi l'encàrrec de formar Govern. El meu pla per a demà és el següent: Sortiré prop de les deu, anire directament al domicili del senyor President de la República per a donar-li compte de la resposta definitiva, concreta sobre l'oferiment de formar Govern. Si accepto aquest, faré les gestions oportunes i visitaré en primer lloc els senyors Alvarez i Lerroux i després el senyor Cambó. Podeu estar segurs que tinc el decidit propòsit de no realitzar ni practicar cap gestió durant aquesta nit.

SERA POSSIBLE FORMAR UN GOVERN MAJORITARI?

Madrid, 10. — S'ha parlat en el Parlament per alguns diputats de la formació d'un govern majoritari. Un Govern majoritari és el que compta amb la meitat més un dels vots de la Cambra. La Cambra es composa de 473 diputats, però com que hi ha 34 vacants, el nombre total de diputats és de 439, i la meitat més un són 221.

Actualment la Cambra es composa de la següent manera: Populars agraris, 113; radicals, 72; socialistes, 50; agraris, 28; regionalistes, 24; Unió Republicana, 20; Tradicionalistes, 20; Renovació Espanyola, 14; Grup d'independents de D. Abilio Calderon, 14; republicans conservadors, 12; Izquierda Republicana, 10; Regionalistes bascos, 10; Republicans liberals demòcrates, 10; Republicans independents, 10; Independents, 3; Nacionalistes espanyols, 1; Comunistes 1; Liberals monàrquics, 1; i sense classificar, 6.

—Es pot formar un Govern majoritari? Si els radicals no estan dividits, és indubtable. Entre els radicals, cedistes, agraris, liberals demòcrates i regionalistes, sumen 247 i en sobren, per tant, 26. En altre cas, no hi ha possibilitat d'un Govern majoritari.

LES CORTS HAURAN DE ROMANDRE OBERTES D'ACORD AMB LA CONSTITUCIO

Madrid, 10. — Com sigui que tots els comentaris respecte a la formació de Govern giren en torn a la possibilitat de la continuació de les Corts, hem procurat assabentar-nos degudament.

Per tal d'esvanir dubtes i interpretacions, podem assegurar, segons ens manifesta una alta personalitat política a última hora de la nit, que les Corts han de romandre obertes forçosament. Molts diputats ignoren i també algun ministre, que en el mes de juliol de l'any 1934, davant de dubtes sorgits sobre aquest problema, el president de les Corts va ordenar a la secretaria tècnica del Parlament, un informe sobre el particular. Com hom sap, la secretaria tècnica està composta per eminents lletrats, que, interpretant la Constitució, donaren un informe amplíssim, el qual hem pogut conèixer íntegrament aquesta nit, i segons el qual el Poder executiu no pot en cap moment suspendre les tasques parlamentàries, sinó d'acord amb els preceptes constitucionals, i com sigui que la Constitució en els seus articles pertinents, en aquest cas defineix de una manera clara i terminant que en aquest període de Corts solament poden estar suspeses durant quinze dies, a això s'han d'atenir els encarregats de formar govern.

La doctrina és impecable, i únicament la Cambra és la que pot suspendre les etapes parlamentàries definitivament, i mai el poder executiu.

Preguntat el senyor Alba referent al criteri que podria adoptar la Cambra en aquest sentit, respongué que ell no havia polsat l'opinió ni demanat criteri, i que per tant res no es podia afirmar en dit sentit. Ara bé, afegí, la doctrina és innegablement constitucional i convé que es sàpiga per a desfer tota mena d'equívoc i falses interpretacions.

L'informe de la Secretaria tècnica es donarà a conèixer demà a la nit.

EL FINAL DE LA CRISI ES INSOSPITAT — DIU UNA PERSONALITAT POLITICA

Madrid, 10. — Alguns informadors polítics s'han entrevistat, a darrera hora de la nit, amb una determinada personalitat, han pogut saber que el destacat diputat agrari senyor Romero Radigales, per encàrrec del senyor Martínez de Velasco, havia acudit al domicili d'alguns caps polítics amb determinada gestió que li ha confiat el seu cap polític.

En efecte, arran d'aquestes conferències, hem pogut observar que un dels consultats pel senyor Romero Radigales mostrava força satisfacció, i interrogat ens ha manifestat que la crisi serà molt laboriosa, i que possiblement quedarà resolta el dijous a la nit o el divendres al matí, i que el final serà insospitat.

Com que li hem dit, perquè és notícia coneguda, que la reunió celebrada inopinadament per la minoria socialista, era deguda al fet que el senyor Sànchez Román havia avisat que seria encarregat de formar Govern el senyor Portela Valladares, el cap polític aludit ens ha contestat:

— No en féu cas. Repeteixo que el final de la crisi és insospitat i que jo segueixo essent optimista.

IMPRESSIO D'ULTIMA HORA

Madrid, 11 (1'30 m.) — La impressió a primera hora de la matinada és que la solució de la crisi depèn que el senyor Gil Robles mantingui en el dia d'avui la col·laboració al Govern que pensi formar el senyor Martínez de Velasco. No es pot aventurar cap pronòstic, impedint concretar res. Es segur que el senyor Martínez de Velasco continuarà les seves gestions duant el matí, però s'assegura que declinarà al migdia.

Compro

pells de conill, tan en bot com en pell planxada per a pelleteria. Guineus i fouines en gran escala. La fàbrica que més bé paga aquestes pells

Antoni Roura, Verntallat, 29, Gràcia. Telèfon 80848

«A B C» ACONSELLA LA CEDA QUE NO GOVERNI...

Madrid, 10. — «A.B.C.», després d'exposar la situació actual del bloc, diu que el Govern que es constitueixi tindrà com a única missió la d'arribar a la meta de la dissolució de les Corts, suïcidi amb el qual hom rematarà el desballestament de tants afanys i la dilapidació de tants entusiasmes com s'acumularen en les mal aprofitades eleccions del novembre del 1933.

Respecte a la composició del nou Govern, és de presumir, diu, que sigui semblant a la dels anteriors. Considera que entranya un gravíssim problema donar el Poder a la Ceda. Governant la Ceda, sense cooperació, comprometria el seu esdevenidor i amb ell el de moltes coses que a aquest esdevenidor estan lligades i a les quals perjudicaria el seu fracàs, com les han perjudicat les ben intencionades falles en què la Ceda ha caigut. Solament amb una ferma decisió, amb el propòsit increbantable i esforçat d'arribar allí on sigui precís per a salvar Espanya i amb Espanya les essències espanyoles, amb ànim de complir el designi i de seguir la ruta que en el seu generós i simpàtic entusiasme marquen els nuclis de la JAP. En demanar tot el Poder per al cap podria resultar profitós que la Ceda assumís totalment el Poder. Però si no han d'ésser aquests el camí i el to, si hom ha de seguir governant feblement i amb sordina, amb aquella temença que ha malaguanyat l'esforç magnífic que l'Exèrcit i les forces defensores de l'ordre empraren per a vèncer la rebellia antipatriòtica i antisocial d'octubre, bé farà la Ceda en no escometre una empresa que exigeix una empenta i una energia incompatibles amb aquesta prudència de la carn que ve exercitant com a màxima virtut característica, oblidant els anatemes de l'Evangeli.

Per últim, diu que seria oposat a tota lògica constitucional que el Poder fos lliurat a qui a penes compta a la Cambra amb més representació que la pròpia i personal.»

TOS

BRONQUITIS GRIP

ES GUAREIXEN RADICALMENT AMB XAROP FAMEL

L'ESCISSIO AL PARTIT RADICAL ES UN FET

Segons Pérez Madrigal, només falta als escissionistes trobar el seu cap visible

La notícia - diu - és absolutament certa

Madrid, 10. — El senyor Pérez Madrigal en conversar amb els periodistes al Congrés digué aquesta tarda que tot el que es ve rumorejant respecte al partit radical, és absolutament cert. El que ocorre —afegí— és que els escissionistes no troben el cap visible que els dirigeixi.

AFIRMACIONS NEGATIVES. — EN TOT CAS SERIEN 45 ELS DIPUTATS QUE ES SEPARARIEN DEL PARTIT

Madrid, 10. — Aquesta tarda al Congrés es parlà dels rumors d'escissió del partit radical. En un grup de diputats del qual formaven part un radical, es parlava d'això i s'ensenyava una llista que circulava pel Congrés de diputats ortodoxos i heterodoxos. Es diguó que hi havia un nombrós grup integrat per uns 45 diputats, que no conformes amb els últims esdeveniments, pensen recabar la seva llibertat d'acció per tal d'agrupar-se possiblement entorn del senyor Alba. Queda un altre grup de 25 radicals fidels al senyor Lerroux i un altre grup més reduït que quedaria com a independent, amb vistes, segons s'afirma, a sumar-se després a algun dels partits del bloc.

El senyor Rey Mora, desmentí en absolut que s'estiguin celebrant reunions aquests dies entre alguns diputats, no conformes amb el criteri del cap del partit.

Com que un periodista l'advertí que ell havia vist sortir diversos membres de la minoria radical de casa del senyor Hidalgo, digué:

—El fet que uns quants companys de minoria es reuneixen a casa d'un senyor diputat radical, no vol dir que es vagin a prendre decisions extremes.

Preguntat després el senyor Guerra del Río sobre si s'havia celebrat alguna reunió de diputats al domicili del senyor Lerroux, ho desmentí i digué que alguns diputats radicals, entre ells ell, han visitat el seu cap aquest matí, però sense altre objecte que el d'una visita de pura cortesia.

Per últim altres diputats radicals desmentiren que es pensés a reorganitzar el partit i celebrar aquesta nit un àpat per tal de decidir sobre aquest particular.

El diputat senyor Villanueva negà rodonament que s'anés a l'escissió. Els que tal cosa asseguraven, els que sembla que capitanejaven la idea, han estat els primers a anar a oferir-se al senyor Lerroux incondicionalment tal com era d'esperar. A més aquest recompte que es fa d'uns 50 diputats fou fet d'una manera tan poc seriosa, que denotava per la seva mateixa factura la no consistncia que hauria de tenir. Es basava no en el propòsit decidit de separar-se del senyor Lerroux, sinó com una expressió del seu propi sentir, una contrarietat, i els que aleshores una mica precipitadament propalaren i volgueren donar cos a una idea d'escissió, acollien aquelles manifestacions de contrarietat com una adhesió als seus propòsits, i com un nombre més que sumaven l'escissió. Per altra part si algú aixequés al partit radic bandera d'escissió no assoliria agrupar més que deu o dotze diputats, i aquests serien els que no compten amb la seva acta segura, per la qual cosa la seva separació no representaria res en les futures Corts.

El senyor Jalon, parlant d'aquest assumpte, deia:

—Aquesta separació ja l'havia prevista feia diversos mesos i amb tota claredat vaig plantejar el problema del sanejament del partit en una reunió celebre de la minoria, convocada a conseqüència de la denúncia de Strauss.

ELS DOS GRUPS SERVIRIEN ELS INTERESSOS DEL BLOC

Madrid, 10. — L'última impressió sobre el problema dels radicals, que han pogut recollir els periodistes, és que en el cas que s'arribés a la ruptura de la unió radical, es formarien dos partits i els dos es considerarien adscrits a la política del bloc i obligats a servir amb els seus vots al Parlament el Govern bloquista que es formés.

L'ESCISSIO SERA CONEGUDA QUAN S'HAGI RESOLT LA CRISI

Madrid, 10. — El periòdic «Ya» parlant de l'àpat anunciat per a aquesta nit dels radicals dissidents, diu que aquesta tarda s'ha desistit de l'àpat i l'han ajornat, perquè ni ha hagut alguns que no consideraven oportú, quan es tramita la crisi, realizar aquest acte, i han acordat ajornar-lo fins el moment en qu hi hagi Govern.

¿ES PRETEN TREURE IMPORTANCIA A L'ESCISSIO?

Madrid, 10. — En la secretaria particular del senyor Alexandre Lerroux ens han manifestat aquesta nit un íntim del cap radical que s'ha fantasiejat molt arran de la pretesa dissensió registrada al dit partit. La personalitat de referència ha manifestat que els disconformes amb la política seguida fins ara pel partit radical són únicament en nombre de vuit o deu, i afegí que el senyor Alba havia ratificat la seva lealtat i disciplina al senyor Alexandre Lerroux. Acabà dient que molts dels esmentats dissidents han negat rotundament que hagin adoptat tal actitud.

LA LLISTA PROBABLE DELS QUE PENSEN SEPARAR-SE DE LERROUX

Madrid, 10. — S'ha continuat comentant el plet que sembla té plantejat la minoria radical i es citen com a disconformes amb la política seguida fins ara pel partit, no en el que es refereix al bloc, sinó a altres gestions, als senyors Alba, Alcalà Espinosa, Alfaro, Alvarez Mendizàbal, Armasa, Arrazola, Bardají, Barquero, Becerra, Blanc, Carrascal, Montero, Carrasco, Cazorla, Casara, Escribano, Gaspar Lausín, Hidalgo, Lambies, López Varela, Llorenç Pardo, Marichal, Moraita, Ochando, de Pablo Blanco, Palau, Pareja Yebenes, Pasqual Cordero, Peire, Rebollar, Rey Mora, Rico Yebenes, Roig Ibañez, Salgado, Salina, Samper, Sanz Blanco, Sierra Rustarazo, Sierra Martínez, Tuñon de Lara i Vega de la Iglesia.

Es consideren com indecisos els senyors Echeguren, Martínez Moya, Canet, Cantos, (pare i fill).

Per llur significació política no es sap de quin costat s'inclinaran els senyors Fontaiña, Burgos Díaz, Chabret, Morello, del Pozo i Martinon.

Es consideren com a lleials el senyors Gradillas, Sigfrid Blasco, Cardona, Guerra del Río, Iglesias, Jiménez Molinero, Orozco, Pérez de Rosas, Pérez García, Pérez Madrigal, Prieto Ribas, Puig, Ramos, Cerviño, Salazar Alonso, Carreres, Rocha, Vaquero, Vélez i Villanueva.

El senyor Pérez de Rosas té el propòsit de convocar el pròxim diumenge a Jaen una assemblea del partit en la qual es fixarà quina ha d'ésser concretament la seva actitud.

Els senyor Villanueva, Orozco, Prieto Ribas, Pérez García i algun altre, estan indecisos.

Un grup nombrós de diputats radicals formen un partit nou i ajudaran el Bloc

Madrid, 10. — Es va concretant la posició que van a adoptar un gran nombre de diputats radicals. El senyor Didac Hidalgo ha confirmat els rumors que circularen a última hora d'ahir sobre reunions al seu domicili. Ha dit que efectivament ha celebrat reunions al seu domicili, amb gran nombre de diputats, entre altres, els senyors Alcalà Espinosa, Alfaro, Rey Mora, Pareja Yebenes, Sierra Ruetarazo, Alvarez Mendizabal, Vega de la Iglesia i altres.

Els periodistes volgueren treuremés declaracions al senyor Hidalgo el qual s'ha mostrat en extrem reservat referent a l'objecte de les reunions que vénen celebrant. Els diputats que assistiren a aquestes reunions han manifestat que no podien dir res, perquè la delicada situació que travessa en aquests moments el partit aconsella no parlar.

Un dels diputats manifestà que aquesta nit, potser demà, podrien donar compte dels resultats de les reunions que vénen celebrant.

Anit arribà a Madrid el senyor Samper i els senyors Hidalgo i Pareja Yebenes que són els que dirigeixen allò que s'intenta portar a cap en el partit radical, el visitaren i li donaren compte de tot el tractat fins el moment. Li indicaren que comptaven amb l'adhesió de 43 diputats del grup.

Per aquesta nit està convocat un àpat al qual assistiran els elements que, segons totes les probabilitats se separaran del partit. Es calcula el nombre d'aquests entre 40 o 50.

S'havia dit que el senyor Alba dirigiria aquest nucli, però per ara no hi ha res d'això ja que tenen el decidit propòsit de formar un directori i no de tenir un cap.

Els diputats que formen aquest grup pertanyen a Segòvia, Càceres, Badajoz, Granada, Cuenca, Huelva, Màlaga, Almeria, Jaen, València, Castelló Pontevedra, Lugo, Orense, Albacete, Tarragona, Guadalajara, Múrcia, Tenerife i Saragossa.

Sembla que un dels primers acords que han adoptat és el de recolzar el Bloc.

Avui es reunirà la Diputació permanent

Per tal de prorrogar l'estat d'alarma a Madrid, Barcelona i Astúries

Madrid, 10. — Demà serà convocada la Diputació permanent de les Corts, per tal de prorrogar els estats d'alarma a Madrid, Barcelona i Astúries. Els seus components estan citats per a demà, per si no hi hagués nombre suficient i s'hagués de ajornar definitivament la reunió per al dia 12, tota vegada que el dia 13 es compleix el termini de vigència d'aquests estats d'excepció.

TAMBE ES PARLARA DE LA POSSIBILITAT DE TANCAR LES CORTS

Madrid, 10. — Demà es reunirà la Diputació Permanent de les Corts per a emetre dictamen sobre la possibilitat de suspensió de les Corts.

Uns pistolers feriren, al Passeig de Gràcia, una nena i un transeünt

Durant tot el matí d'ahir circularen per la nostra ciutat tota mena de versions referents a uns trets que s'havien sentit cap allà a les nou.

El repòrter hi acudí i pogué recollir, encara, molts dades de l'ocorregut. La nostra informació, però no era és possible publicar i ens hem de limitar a inserir la

NOTA OFICIOSA DE LA POLICIA

Diu així:

Aquest matí ha ocorregut un lamentable fet pels voltants del Baixador del Passeig de Gràcia, a conseqüència del qual han resultat dues persones ferides, encara que, afortunadament, no de gravetat.

La versió del que ha ocorregut és la següent:

Sobre les nou d'aquest matí, enfront de l'edifici de la Societat Anònima Cros, del Passeig de Gràcia, numero 50 s'ha produit un fet del qual concretament solament es pot dir que ha estat una descàrrega feta amb pistoles metralladores, a conseqüència de la qual ha resultat ferit en una mà i en una cuixa un vianant anomenat Narcís Bardají.

Els autors dels dispars varen marxar Passeig de Gràcia amunt, fins el carrer de València on pujaren a l'automòbil 2.840 G, marca Essex, matrícula que s'ha comprovat que era falsa, puix que a sota en portava una altra: la 8.833 SE.

El cotxe ha marxat pel carrer de València en direcció al de Claris, on ha topat amb una camioneta i ha quedat inutilitzat. Aleshores els seus ocupants han descendit d'ell i han marxat pel mateix carrer de Claris fins al d'Aragó. En arribar en aquest han estat vistos per una parella de Seguretat que havia acudit en sentir les veus d'alarma.

Entre els guàrdies i els malfactors s'ha creuat un tiroteig i els pistolers han tornat a fugir, passant per davant de l'estafeta de Correus. Han baixat les escales del Baixador, com si anessin a prendre el tren.

Registrats minuciosament els vagons que hi havia en aquell lloc, no s'ha trobat rastre dels fugitius.

A més del transeünt Narcís Bardají, ha resultat també ferida per un dispar la nena Francesca Lourdes Elai, la qual després de curada a la Casa de Socors de la Ronda de Sant Pere, ha passat al seu domicili. L'altre ferit també ha estat trasladat a la seva casa del poble de Cubelles.

Dintre del cotxe abandonat hom hi ha trobat un regular nombre de carregadors de pistola metralladora, més de 250 cartutxos i uns berenars embolicats amb paper, consistents en truites, llesques de pa i fuet.

Una important reunió política a Igualada

El diumenge, passat, el matí, va reunir-se a la capitalitat del districte la Comarcal d'Igualada d'Esquerra Republicana de Catalunya. Presidí la reunió el senyor Pi Sunyer en representació de la Comissió Executiva del Partit, i assistiren el senyor Sellès, de la Federació de Barcelona-Circumscripció i el diputat senyor Riera. Circumstàncies alienes a la seva voluntat impediren d'assistir-hi al diputat del districte senyor Aragay, el qual s'adherí expresament a l'acte.

Totes les poblacions de la comarca estigueren representades a la reunió, demostradora de la puixança que en ella tenen els ideals d'Esquerra i la força mantinguda intacte, del Partit. Després d'unes paraules d'explicació sobre orientacions polítiques i d'un llarg canvi d'impressions sobre els problemes més importants del moment, s'exposaren encertades iniciatives per a fer encara més completa l'organització del Partit. La reunió deixà veure que la gran majoria d'Igualada i la seva comarca estan decididament al costat d'Esquerra Republicana de Catalunya.

La protesta pel decret que retorna als jesuïtes els Grups Escolars

La Federació d'Alumnes i ex-alumnes dels Grups Escolars, davant del Decret aparegut a la «Gaceta» el dia 7 del corrent, en tornar a la Companyia de Jesús el que avui formen els Grups Escolars de Sarrià, Casp i Provença manifesta a l'opinió pública:

«Que l'aplicació d'aquest Decret afectarà milers d'alumnes, infants i adults de les classes diürnes i nocturnes que restaran sense escola al cap de quatre anys d'haver estat patrimoni de la nostra ciutat, per la qual cosa, adreça el crit d'alerta a tots els pares dels alumnes assistents als esmentats Grups, i als adultes de les classes de nit, per a fer palesa la nostra disconformitat amb l'esmentat decret en tots els terrenys de l'activitat.

No podem consentir que els drets de la ciutat, damunt dels Grups esmentats, quedin esmicolats, plantejant d'aquesta manera un greu problema al ja existent de l'Instrucció Pública, tant de temps arreconat, en segon lloc, per part de tots els governants que s'han vingut succeint fins a l'adveniment del nou règim.

Cal que tots els afectats, pel Decret aludit, promoguin una forta campanya en totes les esferes on sigui possible, una vibració en favor d'uns alumnes que es veuran privats de l'escola i d'uns professors que es queden sense poder exercir, la tasca que en tant d'altruisme han vingut portant a terme, amb completa satisfacció dels alumnes de les classes de dia i de nit.

Els alumnes dels altres Grups Escolars, estan estretament solidaritzats, amb llurs companys, amenaçats pel decret motiu de totes aquestes protestes i manifesten que els ajudaran en tota campanya que hom emprengui per tal d'aconseguir l'anullació dels perniciosos efectes que ocasionaran a la Cultura popular l'aplicació de l'esmentat Decret.

Esperem que la premsa, la gran masa ciutadana i totes les entitats culturals es donaran compte de la transcendència del moment i aportaran el seu normal ajut a la noble causa de defensar la cultura del poble.»

La causa contra Gonzàlez Peña

La sala primera de l'Audiència de Ciudad Real es declara incompetent

Ciudad Real, 10. — La secció primera d'aquesta Audiència ha resolt declarar-se incompetent en la causa que s'instrueix pel delicte d'excitació a la rebellió contra Ramon Gonzàlez Peña tres diputats socialistes de la localitat, d'acord amb el recurs interposat pel defensor que estimava que era diputat en el moment d'esdevenir els fets.

La causa passarà a la Sala segona del Suprem.

A Ramon Gonzàlez Peña se li demanen 10 anys i un dia de presó. El fiscal d'aquesta Audiència entaularà recurs de cassació.

Ultima Hora

DAVANT LA PROPOSTA FRANCO - BRITANICA

Abissínia no s'avindrà a entaular negociacions de pau, mentre quedi un sol soldat italià al seu territori

Addis Abeba, 10. — Un portantveu oficial ha manifestat aquesta tarda el següent: «Es molt poc probable que Abissínia no s'avingi a entaular negociacions de pau mentre quedi un sol soldat italià en el seu territori.

La informació segons la qual s'inclou en les proposicions de pau la cessió a Itàlia del territori de l'Ogaden, l'acollim els abissinis amb veritable gràcia, donat el cas que els italians gairebé no han conseguit avançar en aquesta província meridional des que s'iniciaren les hostilitats, no obstant disposar de gran quantitat de tancs i avions i tractar-se d'un territori completament pla.»

La declaració que precedeix ha causat gran sensació als cercles estrangers d'Addis Abeba.

«Unión Radio» sancionada pel ministre de Governació

Madrid, 11 (1'30 m.) — El ministre de la Governació ha facilitat aquesta matinada la següent nota:

«Por haber dado publicidad Unión Radio de Madrid a cierta noticia sin pasarla a la censura, he dispuesto la suspensión de los emisiones de esta entidad durante el día de hoy.»

A continuació s'ha lamentat que en un periòdic del matí s'hagués publicat un comentari a certa fotografia en la qual apareix l'actor Valeriá León entre els senyors Salazar Alonso i Gil Robles, el qual comentari acaba amb unes frases de pèssim gust en l'ordre social i injurioses en el legal, per al senyor Gil Robles. Ha afegit que no podia adoptar mesures contra el periòdic perquè l'escrit havia estat autoritzat per la censura, però que en virtut d'això i sense perjudici de la sanció que el senyor Gil Robles exerciti, s'ha vist obligat a decretar el cessi d'empleu i sou del funcionari que autoritzà la publicació.

—Es llàstima —ha afegit— que la passió política no sàpiga tancar-se en els termes de cortesia que són indispensables a la vida social.

L'AFER DEL SUPOSAT ESPIA INTERNACIONAL

Ahir estigué a Prefectura el comandant Capdevila, jutge instructor de la causa per suposat espionatge o contraban d'armes contra el súbdit suec Sten Braathera.

El motiu de l'estada en aquell centre oficial fou el de reconèixer els documents que hi havia a la maleta propietat del detingut.

L'esmentada diligència durà prop de dues hores.

ANUNCIS OFICIALS

COMPANYIA HISPANO-AMERICANA D'ELECTRICITAT, S. A

El Consell d'Administració celebrat en aquesta data, en virtut de l'autorització atorgada per la Junta General Extraordinària del primer de desembre del 1923, ratificada per la de l'11 de desembre del 1924, ha acordat repartir als accionistes d'aquesta Companyia la quantitat de 20 pesos moneda nacional argentina a les accions sèries A B i C i 4 pesos moneda nacional argentina a les accions sèries D i E a compte del dividend corresponent a l'exercici 1935.

El dividend es pagarà a partir del dia 20 de desembre del 1935, contra presentació del cupó núm. 29, a les Oficines de la Companyia a Buenos Aires Balcarce, 184.

A Espanya es pagarà, als Bancs indicats, la seva equivalència en Pessetes, calculada sobre la base del canvi del Peso per a xecs sobre Buenos Aires en el dia de la presentació del cupó.

Els Bancs estrangers, que també s'indiquen, pagaran els cupons a opció dels posseïdors estrangers en un xec sobre Buenos Aires o en altres divises sobre la base del canvi del Peso a Borsa per als xecs sobre Buenos Aires en el dia de la presentació dels cupons.

Els Bancs encarregats del pagament del dividend són els següents:

A MADRID:
Banco Español de Crédito.
Banco Urquijo.
Banco de Vizcaya.
A BARCELONA:
S. A. Arnús Garí.
A BILBAO:
Banco de Vizcaya.
A BRUSSELLES:
Banque de Bruxelles.
Cassel et Cie.
A ANVERS:
Banque de Bruxelles, S. A., Siège d'Anvers ancienrement Banque Centrale Anversoise.
A BERLIN I ALTRES PLACES ALEMANYES:
Deutsche Bank und Disconto Gesellschaft.
A LUXEMBURG:
Banque Internationale à Luxembourg.
A FRANKFURT s/M.:
Deutsche Bank und Disconto Gesellschaft, Filiale Frankfurt.
A ZURIC I ALTRES PLACES SUISSES:
Crédit Suisse.
A AMSTERDAM:
Mendelssohn & Co. Amsterdam,
Nederlandsche Handel Maatschappij N. V.
Handel Maatschappij H. Albert de Bary & Co. N. V.
A LONDRES:
Midland Bank Ltd.
Barclays Bank Ltd.
J. Henry Schroeder & Co.
A NOVA YORK:
Guaranty Trust Co.
A BUENOS AIRES:
Oficines de la Companyia.

Madrid, 9 desembre 1935.

El secretari del Consell d'Administració
MIQUEL VIDAL GUARDIOLA

Llegiu avui i cada dia LA HUMANITAT, el vostre diari

·ELS ESPORTS·

El Calendari del Campionat de Lliga de Catalunya

Calendari oficial del campionat de Lliga de Catalunya que començarà a disputar-se el vinent dia 15; prendran part en aquesta competició els vuit equips de la Primera Categoria B, més els quatre classificats de la Segona Categoria preferent.

15 de desembre
C. D. Europa-Calella S. C.
Santboià F. C.-C. S. Manresa.
Granollers S. C.-Terrassa F. C.
U. S. Sant Andreu-U. S. de Sants.
Vic F. C.-F. C. Martinenc.
U. A. d'Horta-Gràcia S. C.

22 de desembre
Calella S. C.-U. A. d'Horta.
C. S. Manresa-C. D. Europa.
Terrassa F. C.-Santboià, F. C.
Granollers S. C.-U. S. de Sants.
F. C. Martinenc-U. S. Sant Andreu.
Gràcia S. C.-Vic F. C.

29 de desembre
C. D. Europa-U. A. d'Horta.
C. S. Manresa-Terrassa F. C.
Santboia F. C.-U. S. de Sants.
F. C. Martinenc-Granollers S. C.
U. S. Sant Andreu-Gràcia S. C.
Vic F. C.-Calella S. C.

5 de gener
U. A. d'Horta-Vic F. C.
Terrassa F. C.-C. D. Europa.
U. E. de Sants-C. S. Manresa.
F. C. Martinenc-Santboia F. C.
Gràcia S. C.-Granollers S. C.
Calella S. C.-U. S. Sant Andreu.

12 de gener
Terrassa F. C.-U. S. de Sants.
C. S. Manresa-F. C. Martinenc.
Santboià F. C.-Gràcia S. C.
Granollers S. C.-Calella S. C.
U. S. Sant Andreu-U. A. d'Horta.
C. D. Europa-Vic F. C.

19 de març
Vic F. C.-U. S. de Sant Andreu.
U. S. de Sants-C. D. Europa.
F. C. Martinenc-Terrassa F. C.
Gràcia S. C.-C. S Manresa
Calella S. C.-Santboià F. C.
U. A. d'Horta-Granollers S. C.

26 de gener
C. D. Europa-U. S. Sant Andreu.
U. S. de Sants-F. C. Martinenc.
Terrassa F. C.-Gràcia S. C.
C. S. Manresa-Calella S. C.
Santboià F. C.-U. A. d'Horta.
Granollers S. F.-Vic F. C.

2 de febrer
U. S. Sant Andreu-Granollers S. C.
F. C. Martinenc-C. D. Europa.
Gràcia S. C.-U. S. de Sants.
Calella S. C.-Terrassa F. C.
U. A. d'Horta-C. S. Manresa.
Vic F. C.-Santboià F. C.

9 de febrer
C. C. Europa-Granollers S. C.
F. C. Martinenc-Gràcia S. C.
U. S. de Sants-Calella S. C.
Terrassa F. C.-U. A. d'Horta.
C. S. Manersa-Vic F. C.
Santboià F. C.-U. S. Sant Andreu.

16 de febrer
Granollers S. C.-Santboià F. C.
C. D. Europa-Gràcia S. C.
Calella S. C.-F. C. Martinenc.
U. A. d'Horta-U. S. Sants.
Vic F. C.-Terrassa F. C.
U. S. Sant Andreu-C. S. Manresa.

23 de febrer
Gràcia S. C.-Calella S. C.
F. C. Martinenc-U. A. d'Horta.
U. S. de Sants-U. S. de Sant Andreu.
C. S. Manresa-Granollers S. C.
Santboià F. C.-C. D.Europa.

La segona volta es jugarà els dies 1, 8, 15, 22, 29 de març; 5, 12, 19 i 25 d'abril, i 3 i 10 de maig del 1936.

El Gran Premi Penya Rhin, Copa Barcelona

Es projecta celebrar-lo el dia 7 en un circuit nou i urbà

La Junta Directiva den «Penya Rhin», realitza ja treballs preparatrius del seu pròxim Gran Premi Automobilístic Copa Barcelona que, com ja és sabut, té fixada la data del 7 de juny al Calendari Internacional.

«Penya Rhin» aspira que, seguint la trajectòria ascensional marcada des de la seva creació, la dita manifestació automobilista en la vinent edició sigui un esdeveniment que, per la seva importància, cridi poderosament l'atenció de la recta d'Espanya i de l'estranger, i complir així, la finalitat d'atracció turística que ha d'acompanyar lògicament, el seu relleu y la seva sifinificació internacional, la qual cosa pot venir facilitada pel fet que la data fixada s'escau ésser veina de les dates d'altres grans festivals que segons sembla projecten els organismes oficials per a una época que pot ésser estimada com la millor de l'any.

Una delegació de «Penya Rhin», ha visitat al Conseller delegat de Turisme de l'actual Ajuntament, senyor Calderó i, més recentment, al Conseller d'Obres Públiques de la Generalitat, senyor Vallès i Pujals, per tal d'exposar a ambdues autoritats diversos propòsits relacionats amb el Gran Premi Copa Barcelona (un dels quals podria afectar a la renovació de circuit i canviar, si fos estimat necessari, el de Montjuïc per un altre més dilatat, també dintre la ciutat i que permetés veure passar els cotxes participants en un llarg trajecte a velocitats superiors els 200 quilometres per hora) i es complagué a escoltar de llurs llavis els millors alentaments i en veure compartits els desigs de què la ja tradicional cursa barcelonina assoleixi una categoria extraordinària en tots els ordres, similar a la dels Grans Premis que, en nombre reduït, comprèn el Calendari Internacional.

La visita a la Conselleria d'obres Públiques de la Generalitat permeté, també a la delegació de Penya Rhin, examinar el nou imagnífic pla de carreteres explicat amb detenció per l'enginyer senyor Muñoz, la realització del qual dotaria a Catalunya d'una xarxa molt acomplerta de carreteres en tots els sentits que permetria la comunicació directa i ràpida de tots els indrets de la regió, facilitant i intensificant el tràfec automòbil, àdhuc amb uns braçals de carreteres molt omples i de traçat ràpidíssim que complirien la funció d'autovies.

La delegació de «Penya Rin», sortí molt satisfeta de la visita ant per l'atenció que fou reservada a les seves suggerències respecte al Gran Premi Automobilistic del 7 de juny vinent, com pel que es refereix a la gran milora que representaria per a Catalunya, la realització de l'esmentat pla de carreteres.

EXCURSIONISME

Preparant la temporada d'hivern

Ens comunica el Club Alpí Núria que en vista de la gran quantitat de neu caiguda durant els darrers dies a la Vall de Núria i de l'excellent estat de la neu, ha decidit de començar els entrenaments per als seus corredors, sota la direcció del professor oficial del Club senyor Hans Teichner. Dits entrenaments tindran lloc a la Vall de Núria tots els diumenges de 9 a 11 del matí.

Es prega a tots els interessats se serveixin passar per la secretaria del Club per a formalitzar la inscripció i lliurar-los la corresponent contrasenya, sense la qual no podran prendre part als entrenaments.

El Campionat d'Europa dels welters

Eder vencé Hilari Martínez

Berlín, 9. — Tal com estava anunciat, aquesta nit s'ha celebrat en aquesta capital un matx de boxa, en el qual es posava en joc el títol de campió d'Europa dels pesos welter.

L'expectació que havia despertat l'encontre era molt gran, i per això no te res d'estrany que totes les localitats fossin ocupades . que s'hagin pagat per algunes preus molt elevats.

Tant el campió, Gustau Eder com el seu contrincant l'espanyol Hilari Martínez, han posat en la lluita un gran interès car en alguns moments del matx es feren aplaudir amb entusiasme. El combat, que estava concertat a quinze represes, ha acabat amb la victòria per punts, de l'alemany, Gustau Eder.

DISSABTE A L'IRIS PARK

L'equip de Castella serà acarat al de Catalunya

El públic aficionat a les reunions amateurs tindrà ocasió el vinent dissabte de presenciar-ne una de les més interessants que en l'actualitat poden organitzar-se i de la qual se'n cuidarà la Federació Espanyola de Boxa.

Ahir vàrem detallar la composició dels campions de Castella, de la qual destaca, en primer lloc el pes welter Antoni Zúñiga, campió d'Espanya, el qual pot ésser considerat com el més qualificat aficionat espanyol.

El seu estil, la rapidesa i contundència de la seva pegada han de produir sensació entre el públic que assisteixi a la reunió.

Gascon, el pes lleuger de Castella, serà un duríssim adversari per al campió de Catalunya, Portillo.

El pes mig Trashorras, d'estampa excellent i estil eficaç, també causarà sensació. El gegant Fabià Vicenç del Valle, campió de Castella pes pesat, que, segons sembla, s'ha preparat a consciència a l'objecte de presentar-se en forma, vindrà disposat a confirmar la bona impressió que causà al públic català quan en el mes d'abril darrer va vèncer per abandonament el professional Olangua.

L'equip català estarà format per: pes mosca Céspedes; gall, Lorente; ploma, Llobera; lleuger, Portillo; welter, Gonzalez; mig, Costa; mig fort, Ballvé, i fort, Peñate.

AQUESTA NIT AL NOU MON

Alcalà-Morales, Pinedo-Matamoros i Barbens-Martínez de Alagón, formen el programa de la reunió

La vetllada d'aquesta nit al Nou Mon podria ésser la consagració definitiva del futur as Pinedo, que tan ràpidament ve collocant-se com a primera estrella, posseïdor d'un respectable cop que li ha permès vèncer per k. o. a boxadors de reconeguda vàlua, a més de tenir una boxa espectacular. El basc Pinedo ser àcarat aquesta nit a Matamoros, home d'experiència, que darrerament a Santander féu matx nul amb el xallenger al campionat d'Espanya, Nistal.

En el darrer combat de la reunió, Barbens, que tan bon combat lliurà amb el moro Ali, serà acarat a Martínez de Alagon.

Lenglet fa matx nul amb Loughram

París, 10. — En la reunió de boxa celebrada al Palau dels Esports, l'ex-campió de França del pes fort Lenglet, féu matx nul en deu represes, amb l'ex-campió del món dels migs pesats Tommy Loughram.

En la mateixa reunió, el gegant romanès George Mitu, i San-Sanga feren una exhibició de dos represes, que no convencé el públic, llevat de la lògica admiració que produí l'extraordinària estatura del romanès.

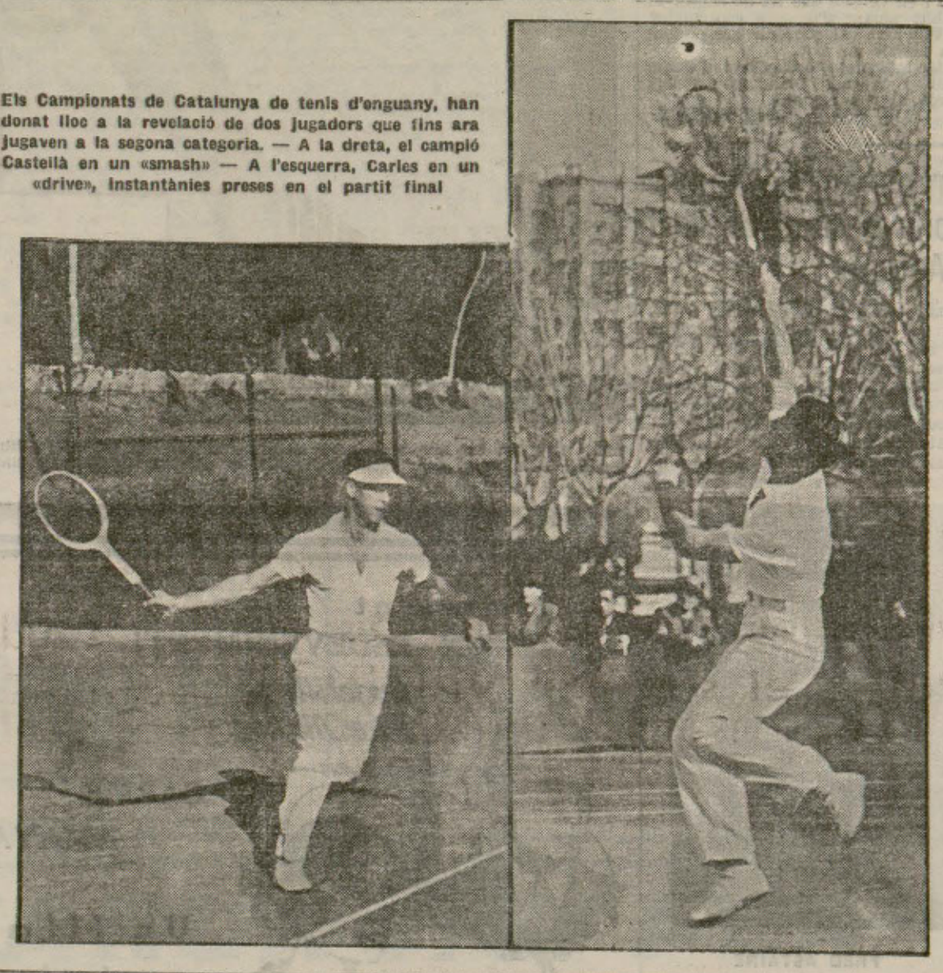

Els Campionats de Catalunya de tenis d'enguany, han donat lloc a la revelació de dos jugadors que fins ara jugaven a la segona categoria. — A la dreta, el campió Castellà en un «smash» — A l'esquerra, Carles en un «drive», instantànies preses en el partit final

HOTEL DE VENDES, S. A.
PELAI, 8
Presenta la més extensa col·lecció de
CAPELLS DE SENYORA
Alta qualitat i fantasia a preus de veritable ocasió.
No deixeu de visitar aquesta nova secció

LLUITA

La vetllada de demà, al Nou Món

Entre els aficionats a la lluita ha despertat una gran expectació l'anunci de la vetllada de greco-romana que el lluita Club Nelson organitza per a demà dijous a la nit a la popular sala del Nou Món.

ATLETISME

E ll Campionat d'Empleats d'Assegurances

La secció esportiva de l'Associació General d'Empleats d'Assegurances, seguint la tasca de propaganda iniciada per aquesta entitat, la passada temporada, amb el primer trofeu A. C. E. A. portarà a terme el vinent diumenge dia 15, a les 9'30 del matí, el primer campionat social dels empleats d'assegurances a les pistes de l'Estadi.

Es molt important el nombre d'inscripcions rebudes, entre les quals destaca algun conegut atleta que actuarà en aquesta interessant competició.

La inscripció quedarà tancada el divendres, dia 13, i el repartiment dels dorsals s'efectuarà el dissabte, de 7 a 9 de la vetlla. L'atleta que no retiri el corresponent dorsal es considerarà eliminat del concurs.

Tots els empleats d'assegurances que vulguin actuar en aquest campionat poden enviar la seva inscripció a l'estatge de l'entitat (Portaferrissa, 30, pral.).

RUGBY

Oxford i Cambridge, empaten

Londres, 10. — En el famós terreny de Twickenham, s'ha jugat aquesta tarda el matx anual de futbol rugby entre els equips representants de les universitats d'Oxford i Cambridge que ha acabat amb un empat a zero.

La defensa d'Oxford ha fet un magnific partit mentre que la seva línia d'atac ha resultat completament ineficaç.

Aquesta es la primera vegada des de l'any 1890 que el matx anual Oxford-Cambridge de rugby acaba amb un empat.

DAS & ROCA
CAMISERS
VESTITS LLANA «DR. RASUKEL» I «LA PASTORA»
PORTAFERRISSA 24 i 26
FONTANELLA 16

· COMERÇ I FINANCES ·

LA BORSA

*

Impressió

En els deutes de l'Estat s'hi intensifica més l'encalmament, puix que es fan poques operacions i les cotitzacions queicom irregulars.

Les obligacions municipals es pot dir que es limitaren a repetir els canvis anteriors, malgrat tot, és en el sector on es nota més sostenim ent.

Va decréixer bastant el negoci en el sector d'obligacions ferroviàries i mostraren queicom de fluixedat la cotització d'aquestes.

Les obligacions industrials, potser degut al poc negoci també palesaren fluixedat.

* * *

En els rotllos de fi de mes, poc negoci, però amb quelcom més de sostenim ent que en la sessió anterior.

La paralització que hi ha en els rotllos de fi de mes, gairebé es pot dir que és incomprensible davant de la crisi, pot ésser deguda a alguna intervenció més o menys encoberta.

Borsi del matí

Nord, 40'10, 40'50 i 40'30; Alacant, 34'50, 34'60 i 34'50; Andalús, 7'35; Ford, 278'00 i 277'50; Hulleres, 49'25; Colonial, 38'50; Explosius, 127'25; Algües, 192'00; Tramvies O., 28'25 i 28'50; Transversal, 18'75, i Rif, 64'65.

Borsa de la tarda

Nord, 40'25, 40'50 i 40'45; Alacant, 34'50 i 34'65; Andalús, 7'25; Rif, 64'85; Ford, 278'00 i 279'50; Petrolets, 6'10 i 6'00; Algües, 191'75 i 192'15; Colonial, 23'50 i 38'65; Tramvies P., 52'00; Tramvies O., 29'00, 29'25 i 29'00, i Explosius, 127'50.

Borsa oficial

Chade, 432'00, paritat; Chade D., 85'40, paritat; Chade E., 86'00, paritat; Filipines, 395'00, operacions, i Rif, 65'00.

CANVI DE MONEDES

Lliures	36'15	36'25
Francs	48'35	48'45
Dòlars	7'33	7'35
Marcs	2'945	2'965
Suissos	238'50	238'75
Belgues	124'00	124'50
Florins	4'98	5'00
Escuts	32'60	33'00
Corones checes	30'60	30'80
Cor. sueques	1'86	1'88
Cor. noruegues	1'81	1'83
Cor. daneses	1'61	1'63
Extra-oficial		
Lires	59'10	59'30

FONDS PÚBLICS	Ant.	Avui	
Deute de l'Estat			
Interior 4 % A	79 75	80 —	
» B	80 —	80 —	
» C	80 —	80 —	
» D	[illegible]	[illegible]	
» E	[illegible]	[illegible]	
» F	[illegible]	79 50	
» G	[illegible]	[illegible]	
Perp. Ext. 4 %	[illegible]	96 75	
» » B	[illegible]	[illegible]	
» » C	[illegible]	[illegible]	
» » D	[illegible]	95 2.	
» » E	[illegible]	97 50	
» » F	[illegible]	[illegible]	
» » G	[illegible]	95 —	
Amortit. 4 % A 1909	[illegible]	91 50	
» B	[illegible]	91 5.	
» C	[illegible]	[illegible]	
Amortit. 5 % A 1900	[illegible]	[illegible]	
» B	[illegible]	[illegible]	
» C	[illegible]	[illegible]	
» D	[illegible]	[illegible]	
» E	[illegible]	[illegible]	
Amortit. 5 % A 1917	[illegible]	[illegible]	
» B	[illegible]	[illegible]	
» C	[illegible]	[illegible]	
» D	[illegible]	[illegible]	
» E	[illegible]	[illegible]	
» F	[illegible]	[illegible]	
Amortit. 5 % A 1926	[illegible]	103 —	
» B	[illegible]	[illegible]	
» C	[illegible]	[illegible]	
» D	[illegible]	[illegible]	
» E	[illegible]	[illegible]	
» F	[illegible]	[illegible]	
Amort. 4 1/2 % A 1928	[illegible]	[illegible]	
» B	[illegible]	[illegible]	
» C	[illegible]	[illegible]	
Amortit. 5 % A 1927 amb B	[illegible]	103 50	
» imposició C	[illegible]	[illegible]	
» D	[illegible]	[illegible]	
» E	[illegible]	[illegible]	
» F	[illegible]	[illegible]	
Amortit. 5 % A 1928	[illegible]	98	
» B	[illegible]	83 50	
» C	[illegible]	[illegible]	
Amortit. 5 % A 1928	[illegible]	[illegible]	
» B	[illegible]	[illegible]	
» C	[illegible]	[illegible]	
Amortit. 5 % A 1929	[illegible]	98 50	
» B	[illegible]	103 —	
» C	[illegible]	[illegible]	
» D	[illegible]	103 —	
» E	[illegible]	[illegible]	
» F	[illegible]	[illegible]	
Bons del Tresoreria A	[illegible]	[illegible]	
Bons del Tresoreria B	[illegible]	[illegible]	
Deute Ferroviari D % A	[illegible]	102 50	
Deute Ferroviari D % B	[illegible]	102 50	
Deute Ferroviari D % C	[illegible]	[illegible]	
Deute Ferry. 4 1/2 % A	[illegible]	[illegible]	
Deute Ferry. 4 1/2 % B	[illegible]	[illegible]	
Deute Ferry. 4 1/2 % C	[illegible]	[illegible]	
Generalitat			
Tes. Generalitat 4 %	102 50	102 50	

	Ant.	Avui	
Ajuntaments			
Badalona 5 %	[illegible]	[illegible]	
Barcelona semestre	[illegible]	[illegible]	
» 1906 A	[illegible]	[illegible]	
» 1906 B	[illegible]	[illegible]	89 75
» 1906 C	[illegible]	[illegible]	
» 1907 D	[illegible]	[illegible]	
» 1910 D	[illegible]	[illegible]	
» 1912 B amort.	[illegible]	[illegible]	
» 1912 E	[illegible]	[illegible]	
» 1912 F	[illegible]	[illegible]	64 —
» 1913 B amort.	[illegible]	[illegible]	
» 1916 B	[illegible]	[illegible]	
» 1917 B	[illegible]	[illegible]	89 —
» 1918 B	[illegible]	[illegible]	
» 1919 B	[illegible]	[illegible]	
» 1920 B	[illegible]	[illegible]	89 —
» 1921 B	[illegible]	[illegible]	89 75
» 1921 6 % de	[illegible]	[illegible]	
» 1925 6 %	[illegible]	[illegible]	
» 1926 6 %	[illegible]	[illegible]	88 50
» 1929 6 %	[illegible]	[illegible]	
» 1922 Expos.	[illegible]	[illegible]	90 85
» 1925 Banus	[illegible]	[illegible]	
» 1926 Banus	[illegible]	[illegible]	
» 1928 P. Fre	[illegible]	[illegible]	
» 1928 D %	[illegible]	[illegible]	75 7.
» 1934 6 %	[illegible]	[illegible]	94 —
» Eixample 1905	[illegible]	[illegible]	
» Eixample 1911	[illegible]	[illegible]	
» Eixample 1912	[illegible]	[illegible]	90 —
» Bons Reforma	[illegible]	[illegible]	
Cadiz 6 1/2 % 1929	[illegible]	[illegible]	
Malaga 6 % 1923	[illegible]	[illegible]	
Malaga 6 % 1925	[illegible]	[illegible]	65 —
Sevilla Exposició 6 %	[illegible]	[illegible]	
Valencia 5 %	82 —	81 85	
Antigues Obligacions			
Barcelona 4 milions	[illegible]	[illegible]	
» 6 milions	[illegible]	[illegible]	
» serie B	[illegible]	[illegible]	
» serie C	[illegible]	[illegible]	
» 6 % 1926	[illegible]	[illegible]	
» 6 % 1930	[illegible]	[illegible]	
» Provincials	[illegible]	[illegible]	100 7.
Mancomunitat 1913	[illegible]	[illegible]	100 50
Mancomunitat 1920	[illegible]	[illegible]	
Caixa Crédit Com.	[illegible]	[illegible]	
Juntes d'Obres Públiques			
Port Barcelona 1908	[illegible]	[illegible]	
» Barcelona diverses	[illegible]	[illegible]	
» de Cadiz	[illegible]	[illegible]	
» de Gijon Musel	[illegible]	[illegible]	
» de Sevilla s. D	[illegible]	[illegible]	
» » s. E	[illegible]	100 —	
» » s. F	[illegible]	[illegible]	
» de Tarragona	[illegible]	95 —	
Valors que es cotitzen com efectes públics			
Banc Hip. d'Esp. 4 %	94 35		
» » » D %	[illegible]		
» » » E %	[illegible]	102 —	
» » » F %	[illegible]	112 —	
» » » D 1/2 %	[illegible]		
» Crédit Local 5 %	[illegible]		
» » » 5 1/2 %	[illegible]	99 —	
» » Interprv 5 %	[illegible]	[illegible]	
» » Interprv 6 %	[illegible]	104 —	
Crédit Local 5 % 1929	[illegible]		
Bons Expos. Internac.	[illegible]		
Local 5 % amt per lots	[illegible]		

	Ant.	Avui	
Valors amb garantia de l'Estat			
Caixa d'Estalvis 5 %	99 25		
Hidrogràfics Ebre 6 %	102 —		
Deutes i Obligacions			
Deutes Argentines	[illegible]		
Emprest Argentí 6 % A	102 75	102 —	
» » B	[illegible]		
» » C	102 50		
Empr. Austriac 6 % A	[illegible]		
Empr. Austriac 6 % B	[illegible]		
Empr. Austriac 6 % C	[illegible]		
Gov. Hung. Marroc 5 %	[illegible]	96 85	
Emprest Maizen 6 % A	[illegible]		
» » B	[illegible]		
» » C	107 —		
Ced. 2 % Costa Rica	50 50		
Ferrocarrils			
Nord Espanya 1.er s. A	55 —		
» » 2.er s. B	[illegible]	50 75	
» » 3.er s. C	[illegible]		
» » 4.er s. D	[illegible]		
» » 5.er s. E	[illegible]		
esp. Pamplona 3 %	[illegible]	51 25	
Prior. Barcelona 4 %	[illegible]		
Segovia a Medina	[illegible]		
Asturies 1.a hipoteca	[illegible]	50 5.	
» 2.a hipoteca	[illegible]		
» 3.a hipoteca	[illegible]		
Lleida a Reus 3 %	[illegible]		
Vilanova a Segovia	[illegible]	57 7.	
Especials Almansa	[illegible]		
Almansa a Valencia 6 %	[illegible]	50 50	
Alduts Sant Joan 3 %	[illegible]		
Alsasua i Sant Joan	[illegible]	65 50	
Jaca a França	[illegible]		
Nord especials 5 %	[illegible]		
Id. Valencianes 5 1/2 %	[illegible]	58 5.	
Alar a Santander	[illegible]		
Alacant 1.a hipoteca	[illegible]	52 5.	
» 3.a »	75		
» A 5 %	[illegible]	69 —	
» B 6 1/2 %	[illegible]	69 —	
» C 6 %	[illegible]	54 —	
» D 6 %	[illegible]		
» E 6 1/2 %	[illegible]		
» F 5 %	[illegible]	72 25	
» G 5 %	[illegible]		
» H 5 1/2 %	[illegible]	77 75	
» I 5 %	[illegible]		
» J 5 %	[illegible]		
França 1904	[illegible]	85 3.	
França 1878	84 —	84 —	
Directes	45 —		
Reus a Roda	52 50		
Córdova 3 %	46 50		
Badajoz 5 %	52 50		
Andalusos 1.a variable	[illegible]		
» 1.a 3 %	[illegible]		
» 2.a variable	[illegible]		
» 2.a 3 %	[illegible]		
» 1907, 3 %	[illegible]		
» amortitzables	[illegible]		
» 1918 5 %	[illegible]		
» 1920 6 %	[illegible]		
F. C. de Catalunya 5 %	[illegible]		
» » 6 %	[illegible]		
» Central d'Aragó %	[illegible]		
F. C. Oest Espanya 3 %	41 —		
F. C. Cremallera 6 %	[illegible]		
F. C. Secundaria	35 —		
Gran Metro 1922 6 %	93 —	93 —	
Gran Metro 1925 6 %	92 —		

	Ant.	Avui	
Medina a Salamanca	44 —		
Metropolità Tram. 6 %	82 —	81 —	
Urgel A B C D E F	56 50		
Urgel G i H prior.	[illegible]		
F. C. Sarria 6 %	98 —	98 —	
Tànger a Fez 6 %	107 75		
Aigües i Canals			
Gas i Electricitat			
Algües de Huelva 6 %	54 —	54 —	
Algües Valencia 6 %	102 50		
Barcelonesa Elect. 1912	[illegible]		
Barcelonesa Elect. 1918	[illegible]		
Barcelonesa Elect. 1923	[illegible]		
Canal d'Urgell	[illegible]		
Catalana Gas D	96 —	96 —	
Catalana Gas E	96 —	96 —	
Catalana Gas F	96 —	96 —	
Catalana Gas G 6 %	[illegible]		
Catalana Gas H 6 %	[illegible]	105 75	
Catalana Gas Bons	[illegible]	102 25	
Hisp. Amer. d'Elec. 6 %	[illegible]		
Hisp. Amer. d'Elec. 6 1/2	[illegible]	100 2.	
Hisp. Amer. d'Elec. Ords.	[illegible]		
Regants Ebre. Bons	72 25		
Coop. Fluid. Elec. 6 %	[illegible]		
Coop. Manresana Elec.	[illegible]		
Energ. Elec. Catal. 5 %	[illegible]	99 —	
Energ. Elec. Catal. 6 %	[illegible]		
Energ. Elec. Cat. 6 % 01	[illegible]		
Energ. Elec. C. 6 % 1928	[illegible]		
Energ. Elec. C. 6 % 1932	[illegible]		
Elec. Elec. C. Bons 1918	[illegible]		
Elec. Elec. C. Bons 1924	[illegible]	101 —	
Electrica Cifra 6 %	[illegible]		
Electrica Tenerife 6 %	[illegible]		
Elec. i Gas Lebon 6 %	101 75		
Algües Barcelona 3 %	[illegible]	79 50	
Algües Barcelona 4 %	[illegible]		
Algües Barcelona 5 %	[illegible]	100 —	
Algües Barcelona 6 % C	[illegible]		
Algües Barcelona 6 % D	104 50	104 50	
General Regadiu 6 %	[illegible]		
Llum i Força Llevant	102 50	101 25	
Manresana Elec. 6 %	[illegible]		
Prod. Forces Motr. 6 %	[illegible]	52 —	
Pid. For. M. Bons 7 %	50 —	54 —	
Pro. For. M. 6 % 1928	54 —	52 —	
Can. i Regants Ebre	94 —		
Bons Regadiu Llevant	107 —		
Regadius Llevant 5 %	88 7.	88 7.	
Sevillana d'Elec. 1 ser.	105 —		
Sevillana d'Elec. 8 ser.	102 —		
Sevillana d'Elec. 9 ser.	105 —		
Unió Elect. Catalunya	108 —	108 —	
Tramvies			
Gral. Tramvies 4 %	[illegible]		
Gral. Tramvies 5 %	[illegible]		
Eixample i Gràcia 4 %	[illegible]		
Tramv. St. Andreu	[illegible]		
Tramv. Barcelona 1925	[illegible]		
Tramv. Barcelona 1930	[illegible]		
Tramvies Sevilla 5 %	[illegible]		
Tramvies Granada 6 %	[illegible]		
Navilieres			
Transatlantica 4 %	[illegible]		
Transatlant. 5 % 1920	[illegible]		
Transatlant. 6 % 1922	[illegible]		
Trans. 6 1/2 % esp. 1923	[illegible]		
Trans. 6 1/2 % cns. 1929	[illegible]		
Transatlant. 5 % 1928	[illegible]	99 25	
Transatlant. 5 % 1928	[illegible]	94 50	
Bons Transmedit. 6 %	[illegible]		
U. Naval Llevant 6 %	92 25	92 25	

	Ant.	Avui	
Obligacions Industrials			
Aplicacions Elec. 6 %	[illegible]		
Asland 6 % preferent	[illegible]	101 —	
Asland 5 % 1916	[illegible]		
Asland 7 %	[illegible]		
Asland 6 % Villalueng	[illegible]		
Asland 6 % Cordova	[illegible]	97 50	
Auxil. Obra «Sansons»	[illegible]		
Coup. Auxil. de F. C.	[illegible]		
Barcelona Belga 4 1/2 %	[illegible]		
Colonia Güell 6 %	[illegible]		
Joint Pavimento 6 %	[illegible]	40 —	
Joint Ferrov. 5 1/2 %	[illegible]		
Gas. S. A. 6 %	[illegible]	106 25	
Electro Met. Ebre 6 %	[illegible]		
El Hidalgo 5 %	[illegible]		
Gas i Obres Ced. 6 %	[illegible]		
Energ. Hid. Aragon 6 %	[illegible]		
Esp. Carburs Met. 6 %	[illegible]		
Construccions Elec. 6 %	[illegible]		
Cooperativa i Espluga 6 %	[illegible]		
Fib. i Fil. Arnus-Garr.	[illegible]		
Fom. d'Obres 4 1/2 %	[illegible]		
Fom. d'Obres 5 %	[illegible]		
Fom. d'Obres 6 % 1923	[illegible]		
Fom. d'Obres 6 % 1928	[illegible]		
Fom. d'Obres Bons 6 %	[illegible]		
Fom. d'Obres Ced. 6 %	[illegible]		
Magatzems «El Siglo»	[illegible]		
Motor Hid. 7 %	[illegible]		
Guinea Española 1924	[illegible]		
Guinea Española 1926	[illegible]	99 25	
Guinea Española 1932	[illegible]		
Madrid-Paris 6 %	[illegible]		
Manufactures de Suro	[illegible]		
Minas Terres Mat. 6 %	[illegible]	89 —	
Metropolitana de Cons.	[illegible]	85 25	
Mun. Petassa Suria 7 %	[illegible]		
Productes Ebre 1928	[illegible]		
Sert S. A. 6 %	[illegible]		
Telefonica 5 1/2 %	[illegible]	106	
Teneria Moderna 7 %	[illegible]	80 —	
Unió Cotonera 6 %	[illegible]		
Unió Salinera d'Es 6 %	[illegible]		
Valen. Millores Urbanes	[illegible]	87 —	
Accions Industrials			
F. C. Grans rendents	[illegible]		
Funicular Montjuic	[illegible]		
Tramv. Barc. pref. 7 %	[illegible]		
Tramv. Barc. pref. 6 %	[illegible]		
Tramv. Elec. Granada	[illegible]		
Algües Valencia pref.	[illegible]		
Catalana Gas s. D	[illegible]		
Catalana Gas s. E	[illegible]		
Catalana Gas s. F 6 %	[illegible]	104 75	104 7.
Hisp. Amer. Elec. A28	[illegible]		
Hisp. Amer. Elec. s. D	[illegible]		
Hisp. Amer. Elec. s. E	[illegible]		
Algües del Llobregat	[illegible]	116 50	116 5.
Elec. Gas Lebon s. B	[illegible]		
F. Transmediterranea	[illegible]	158 —	
Banc d'Espanya	[illegible]		
Banc Ext. d'Espanya	[illegible]		
Ciment «Asland» ord.	[illegible]		
Ciment «Asland» pref.	[illegible]		
Ciment «Sansons» ord.	[illegible]		
C. «Sansons» pref. 7 %	[illegible]		
Obra S. A.	[illegible]	188 —	
Const. Ferroviaria	[illegible]		
Cubertes i Teulades	[illegible]		
Espanya Industrial	[illegible]		
Jabons Metalins	[illegible]		
Foment d'Obres	[illegible]		

	Ant.	Avui	
Tabacs Filipines	399 —		
Hispano Suiza	[illegible]		
Hotel Ritz 6 %	[illegible]		
Industries Agrícoles	[illegible]		
Maquinaria Terrestre	[illegible]		
Monopoli Petrolis	156 —	154 —	
Salines Catalana pte.	[illegible]		
Telefonica 7 % pref.	[illegible]		
Telefonica ordinàries	182 75	188 50	
Unió Salinera Espanya	[illegible]		

Mercat de Llotja

PREUS — FARINES		
Aragó	59	62
Castella (corrent)	60	61
Id. (extra)	66	68
Força	80	90
Local corrent	00	71 50
Idem extra	80	87
Tegió	00	68

Preus en ptes els 100 quilos.

SLATS		
Aragó	50	
Castella	50	
Extremadura (corrent)	50	
Idem (cruitxer)	50	
Manchia	50	
Navarra	50	
Tenerife		
Urgell	50	

Preus en ptes els 100 quilos.

ARROSSOS		
Bomba	115	120
Idem Calasparra	125	130
Del-tic O	92	98
Fibret	95	00
Granja	70	72
Selecta	60	67
Trencat	49	50
Farina d'arròs	52	58

MONGETES		
Castella (corrent)	90	95
Idem (selecta)	100	110
Estrangeres	00	100
Mallorca	74	75
Prat	88	90
Valencia	74	76

GIGRONS		
Andalusa	90	100
»	70	80
»	70	75
»	62	64
»	57	58
»	55	56
Marroc		
Mexicans	100	100
Palous	60	62
Blanc	180	188

Preus en ptes els 100 quilos.

PREUS — DESPULLES		
Segones	22	26
Terceres	21	22
Quartes	20	21
Núm. 3	25	27
Núm. 4	25	26

Preus en ptes els 60 quilos.

Menuts primo	18	19
Segonet	17	18
Segó	14	15

URQUINAONA

DIVENDRES ESTRENA

d'un film d'assumpte 100 per 100 cinematogràfic

i l'espléndid exemplar de la raça Sant Bernard, BUCK

ESPLENDIDS PANORAMES - ACCIÓ - EMOCIÓ COMICITAT - LA FEBRE DE L'OR - LA GRANDESA DE LA LLEI DE LA SELVA

Distribuit per ARTISTES ASSOCIATS

EL CINEMA

LES ESTRENES

MUNDOS PRIVADOS

Director: Gregory La Cava. — Interprets: Claudette Colbert, Charles Boyer, Joel McCrea, Helen Wilson, Joan Bennet. — Producció: Paramount.

Malgrat la seva originalitat, el tema d'aquest film resultaria en mans de la majoria de directors una cosa absolutament freda i insulsa. Es un tema senzill, sense gaires complicacions ni situacions efectistes capaces per si soles de produir una emoció gaire intensa. Pero el qui s'ha encarregat de narrar-lo es Gregory La Cava. I la cosa canvia completament d'aspecte. Gregory La Cava seguint les passes de Frank Capra i de Lubitsch obte nous atractius de la mateixa senzillesa argumental. El mes bonic d'ell es aquesta regularitat, aquesta diguem-ne facilitat de descripció. Aquesta gràcia, aquest to airós que imprimeix al seu relat.

La major part de les situacions del film, mercès a un detallisme ple de suggerències adquireixen un relleu extraordinari i amb ell un interès evident. A més, els personatges que sobre aquest argument es mouen tenen un to magnific de humanitat.

Claudette Colbert, al nostre entendre l'actriu de mès encisadora espontaneitat, mes natural, assumeix el primer paper femení de l'obra, jugant al seu costat amb gran encert també, si bé en un pla inferior, Joan Bennet i Helen Wilson.

Charles Boyer, l'actor francès, sobri, benplantat i baronivol donà tambe una actuació magnifica.

Es tracta, en fi, d'una pellicula que hom veu amb gust.

EL LOBO HUMANO

Interprets: Henry Hull i Warner Oland. — Producció: Universal.

Es innegable que el tema de la pellicula que ens ocupa te totes les inversemblances. Es tracta d'un film de por, d'un film creat expressament per aquest public, evidentment nombros aficionat a les fortes emocions, sense atinar a llur origen.

Vist des d'aquest aspecte, la pellicula acompleix perfectament el seu comes. Facilita moments certament impressionants, emocions d'una cruesa indescriptible, situacions gairebe repellents. El director del film, utilitzant elements senzillament cinematografics, procura una narració força interessant i té prou cura de crear una atmosfera adient i de proporcionar-nos la majoria d'imatges a través d'una fotografia ombrivola que subratlla l'emoció dels moments.

Cal oblidar absolutament la puerilitat de molts moments, ja que hem de saber tenir en compte sempre el gènere del film amb el qual ens les havem i examinar-lo exclusivament sota l'aspecte de realització i en l'efecte que ha de causar al públic amant d'aquests espectacles.

Vist aixi, cal convenir que el film ha assolit un èxit.

La interpretació excellent d'Henry Hull i Warner Oland contribueix força al bon resultat.

Josep SAGRE

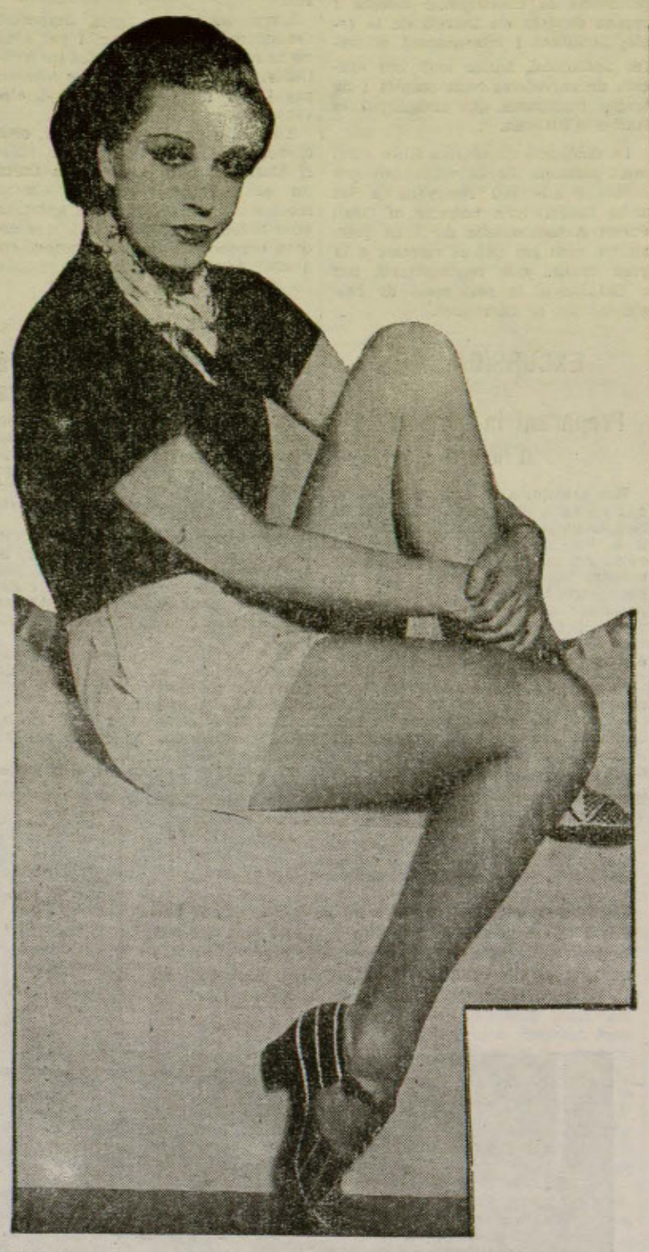

LILI DAMITA tal com la veurem en «Los millones de Brewster», film British Dominions, amb Jack Buchanan de primera figura masculina

L'EXPLICACIO D'UNA INCOMPRENSIBLE TRAGEDIA

Joan Bennet, la dameta jove del film Paramount «Mons privats», es morí tres vegades en una setmana, o sigui en set dies, heus aci l'explicació d'aquesta incomprensible tragedia.

Joan havia estat destinada per a un dels papers dramatics en la comedia d'assumpte psicologic del productor Walter Wanger, «Mons privats», molt abans que l'adaptació cinematografica estigues acabada.

El director del film, Gregory La Cava telefona Joan per a anunciar-li que a fi d'accentuar la força del drama, els escriptors havien decidit que havia de morir, en comptes de seguir vivint per a assolir la felicitat que mereixia per esposa model.

Joan contestà que li semblava bé, especialment si amb allò augmentaven les oportunitats de dramatitzar el personatge a ella encarregat.

Al dia següent el director tornà a cridar-la per dir-li que a la fi havien resolt deixar-la amb vida, per ésser del tot innecessari que morís per a donar mes valor a l'assumpte.

Però mes tard, i sense eufemismes li tornaren a dir que anava a quedar sense vida perque aixi ho havien pensat hores despres.

Amb el fi d'evitar-se mès sorpreses, Joan Bennett acaba estabilint un programa d'investigació. Cada matí la seva secretaria preguntava a l'estudi si «Miss Bennett estava viva o morta en el guió».

Finalment l'argument sorti de les mans dels escriptors destinant a Miss Bennett un desenllaç feliç, ja que permetien que continués viva.

Com ja sap el lector, es tractava del drama psicològic «Mons privats», cinta d'intrincades situacions que feu anar de cap el personal de la Paramount. Les idees del caràcter psicològic que l'argument pretén reproduir a la pantalla, s'havien considerat com a massa abstractes per al cinema.

Per això els encarregats de preparar l'adaptació cinematografica passaren hores i dies d'incertesa sobre si havien de deixar o no amb vida l'encisadora Joan. Aquesta diu que es considera feliç per haver-li dedicat diverses vides, ensems que esta molt satisfeta i agraida perque al final hom la ha permès sortir bona i incolume de l'empresa.

En «Mons privats» el repartiment s'encapçala amb Claudette Colbert i Charles Boyer, habilment secundats per Joan Bennett, Joel McCrea i Helen Vinson.

MARYLAND

PLAZA URQUINAONA 5. TELEF. 27910

AVUI, NIT ESTRENA

UN FILM QUE ENS REFLECTEIX FIDELMENT L'AMBIENT VIENES DE LA POST-GUERRA

VIDES IMPROVISADES. FORTUNES QUE S'ENFONSEN I ENTORN D'ELLES LA MES SENTIMENTAL HISTORIA D'AMOR

Primer premi d'interpretació d'Europa

Una joia artistica

La Fox Film es complau a presentar al public una veritable joia artistica en «La nau de Satanàs», la producció dirigida per Harry Lachman i produida sota la supervisió de Sol M. Wurtzel, que s'ha estrenat a Urquinaona.

Spencer Tracy, Claire Trevor, H. B. Warnham, Alan Dinehart, Rita Cansino, en fi, tots els actors que apareixen en aquesta pellicula, i que son molts, han realitzat una labor tan convincent com meritoria.

Els tons son superbs, la direcció es impecable i l'argument es sensacional en extrem. No falta, amb tot, en aquesta producció, la comicitat, el subtil humorisme, la romança, l'abnegat afecte dels pares i la seva desesperació en adonar-se que els seus plans fracassen; tot combinat amb tal destresa, que l'obra encanta des del començament al final.

L'obra, al mateix temps, conte una formidable lliçó moral i ens enseya que els somnis de gloria i l'egoisme que ens fan trepitjar el proisme per assolir tresors i poder, no conduïxen sino a la ruina moral i material.

«La nau de Satanàs» es, per tant, una obra que podem recomanar sense por de defraudar les exigencies dels mes exigents cineistes.

Pastrat, el famós ballari espanyol, fa unes interessants declaracions parlant de l'art de Fred Astaire

Ben reconeguda és la fama que disfruta Pastrat a casa nostra. Sabut es tambe que se'l jutja com el millor ballari que en l'actualitat hi ha a Espanya. Pastrat es un tecnic formidable de la dansa. Un home que coneix el ritme i que el mante sempre seguint els nous ballables frivols que surten i ocupen el lloc preferent de la moda musical. Pastrat s'adapta a tot i no personalitza. Ho crea amb un excellent bon criteri a la seva manera.

El nostre conegut compatriota és un dels homes dedicats a aquest art frivol que menys manifestacions publicitaries ha fet al voltant de la seva personalitat. Ha conquerit la fama d'una manera senzilla i «Pastrat es el primer a reconeixer en Fred Astaire el millor ballari del món».

De Fred Astaire se n'ha parlat molt i no se n'ha discutit menys. S'han escrit grans quartilles i tots els que entenen o creuen entendre el seu art excepcional han jutjat Fred Astaire com un dels primers ballarins. Pastrat amb la seva experiència coreogràfica, repeteix que Fred Astaire és el ballari únic.

Aixi comprenem i reconeixem d'una manera total la seva experimentació quan ens convencem davant les espontanies manifestacions de Pastrat.

FRED ASTAIRE

...Fred Astaire és el ballari únic ningu no pot interpretar com ell el sentiment modern de la dansa. La seva agilitat i elegancia son excepcionals. La seva plastica en els moviments es quelcom no vist fins avui.

...Fred Astaire no es solament el ballari frivol, pot ballar qualsevol cosa, i interpretar quant tingui relació amb la dansa. La seva tecnica es perfecta.

...Jo crec que quants ballarins s'entesten a imitar els seus moviments i copien els ballables que ell ens presenta en les seves ultimes pellicules, no fa altra cosa que posar-se en ridicul. Be que adaptem els corrents dels balls moderns, les melodies que ens importa el cinema i la tendencia de les seves danses, pero mai no hem d'imitar Fred Astaire, no hem de copiar els seus passos perque cap altre dels ballarins del mon no podria fer el que ell fa. Insisteixo que és el ballari únic i que quants pretenen imitar-lo es col·loquen en la més lamentable evidencia.

...El secret avui dels ballarins com en tot és la personalització. Els seus ballables per a intentar donar-los un relieu interessant hem d'adaptar-los a nosaltres mateixos, mai no pretendre fer el que fa Fred Astaire, mai no dibuixar aquestes figures complicades que els seus peus lleugers dibuixen sobre el parquet. Fred Astaire és un home que té als peus una vibració, un secret que ningú no posseeix.

...Fred Astaire és a més un excellent actor que reuneix la naturalitat de la interpretació amb la gràcia de la dansa. El vaig veure actuar a París en la pellicula «Roberta» i puc dir realment que Fred Astaire es supera ell mateix en aquesta obra. La seva dansa és una rapsòdia de peus fàcils. «Roberta» apart l'extraordinària presentació, té l'atractiu d'oferir al públic aquest Fred Astaire, indiscutible rei de la dansa, i ho repeteixo una vegada mès: el jutjo el «millor ballari del mòn».

Aixi ha dit el nostre bon amic Pastrat, en relatar-nos la seva assistencia a l'exhibició de «Roberta», a París. Les seves entusiastes manifestacions mereixen l'atenció de tot el públic lector. Pastrat és la primera figura del ball frivol espanyol. La seva opinió és molt estimable. Els seus judicis de la dansa és el millor elogi que podia merexer Fred Astaire, el mès desinteressat elogi.

«Roberta» l'emperadriu de les musicals que s'estrenara próximament presenta aquesta figura excepcional. Esperem l'estrena de «Roberta» i una vegada mès donarem la raó a les manifestacions llançades pel conegut Pastrat.

Fantasio

Pròximament

Una comèdia alegre, dinàmica, divertida, que us farà riure constantment

CINEMA CATALUNYA

2.ª setmana d'èxit que augmenta

Segons l'argument de Francesc Gargallo, autor de "SOR ANGELICA"

Pròximament

UN ESDEVENIMENT!

amb CARME AMAYA

LA HIJA DE JUAN SIMÓN

Un film artístic nacional

Producción Filmófono nº 2

CAPITOL

TOTS ELS DIES GRAN EXIT

Salvatge! Tètric: Terriblement emocionant!

I també:

ASI SE ESCRIBE LA HISTORIA

divertidíssima comèdia per ZASU PITTS

Sessió contínua de 4 a 12'30

Hores de projecció de "El lobo humano", a les 5'15, 8 i 11'10

Isabel Moreno i Ramon de Sentmenat en una escena de la pellicula «El secreto de Ana Maria», segona producció de la sèrie ORO Nacional de Seleccions Capitolio

EL PROXIM DIVENDRES AL COLISEUM, PRESENTACIO DE «EL SECRETO DE ANA MARIA»

El proper divendres, dia 13, a les onze del matí, será presentada en assssió privada, al Coliseum, la segona producció «Oro Nacional», editada per «Selecciones Capitolio», «El Secreto de Ana Maria».

L'expectació desvetllada per a coneixer aquest film ha augmentat cada dia, fins el pun que el senyor Saturni Huguet ha preparat aquesta sessió per tal de satisfer la curiositat i el natural interès del nostre mon cinematografic.

Als senyors empresaris que invo-

UNA DAMA I DOS GALANTS

Claudette Colbert, Joel McCrea i Charles Boyer, protagonistes de la pellicula Paramount, «Mundos privados» que s'exhibeix al Coliseum

D'esquerra a dreta: Hilda Moreno, Fernando Cortés i Ramon de Sentmenat en «Incertidumbre», film espanyol, del qual tenim les millors referències

Totes les causes justes troben ressò en LA HUMANITAT

AJUNTAMENT

*

ESTABLIMENTS ON ES CANVIARAN ELS BONS

Els bons de carn, pa i arròs, que seran lliurats per la Secció de Beneficència, amb càrrec a la quantitat que per a despeses de representació ha cedit l'alcalde senyor Jaumar de Bofarull, i els que aviat es donaran per l'Ajuntament, amb motiu de les pròximes festes de Nadal; d'acord amb els representants dels gremis respectius, podran fer-se efectius als mercats i en tots els establiments en els quals s'expendeixin aquells articles.

ADJUDICACIO D'OBRES

Es fa públic que durant un termini de vuit dies, que finirà a la tres de la tarda del dia 19 d'aquest mes, en el Negociat Municipal d'Higiene i Sanitat, a les hores de treball, s'admetran plecs tancats per a l'adjudicació d'unes obres a la Casa de Maternologia, amb un pressupost d'expedient de les susdites obres.

Al dit efecte, durant els esmentats dies i hores, estarà exposat al públic de 7.450 pessetes.

El Tribunal d'Urgència absolgué uns individus acusats de reunió clandestina

Ramon Riera Camps, Eusebi Alas Borguño, Wenceslau Colomer, Manuel Feliu Calliscol, Josep Llong i Cot, Marian Roman Ferrer, Joan Grau Ferràs, Jaume Girabau Esteve, Josep Llavaneres Serra i Joan Torné Torres comparegueren davant el Tribunal d'Urgencia processats pel suposat delicte de reunió clandestina i tinença de fulls clandestins. Foren sorpresos per la policia el dia primer de novembre al bosc de Can Feu de Sabadell.

Declarà com a únic testimoni el guardia Tomàs Manrique, el qual digué que, efectivament, els trobà reunits al lloc esmentat, però negà que se'ls ocupessin fulls clandestins.

La pena demanada pel fiscal fou de dos mesos de presó per a cada un dels detinguts.

El Tribunal, d'acord amb la petició de la defensa, absolgué lliurement els processats.

La mar i l'aire

*

VAIXELLS ENTRATS

De Newcastle i escales, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell anglès «Castelar»; de Palermo i Sant nordamericà «Executive»; d'Anvers, Feliu amb càrrega general, el vaixell Casablanca i Ceuta, amb càrrega general, el vaixell estonià «Hilda»; de Palma, amb correu, mercaderies i 90 passatgers, el motor postal espanyol «Ciudad de Barcelona»; de Braila, Galatz i escales, via Marsella, amb passatge i càrrega general, el vaixell romanès «Alba Julia»; de Trieste i escales via, Marsella, amb càrrega general i de ránsit, el vaixell italià «Silvia Tripcovich»; d'Hamburg i escales, via València, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell alemany «Broock»; d'Oslo i escales, amb càrrega general el motor noruec «Trianon».

VELA. — D'Almeria, amb sal, el pailebot «Cala Fornells»; de Palamós, en llast, el pailebot «Cala Llamp»; de Palma, amb càrrega general, el pailebot «Cala Contesa»; de Ciutadella, amb efectes, el pailebot «Carmen Picó».

D'ESBARJO. — De Cette i Sant Feliu amb el seu equip l'iot d'esgarjo anglès «Yoama».

ENTRASS AL PORT DE VALLCARCA. — De Gandia en llast, el pailebot «Josefina Subirats»; de Ceuta i Algecires amb sacs buits el vaixell «Landfort».

DISTANCIA NAVEGADA DELS VAIXELLS SORTITS AHIR

Fóra d'horitzó es troben els vaixells espanyols «Maruja y Aurora», en llast, cap a Gijón; l'«Ampurdàn», amb passatge i càrrega general, cap a Roses i escales; el correu «Ciudad de Barcelona», amb passatge i càrrega general, cap a Palma; el nordamericà «Executive», amb càrrega general i de trànsit, cap a Nova York, Filadèlfia i escales, via Tarragona; el pesquer italià «Breda», amb el seu equip, cap a la mar; l'estonià «Hilda», amb càrrega general i de trànsit, cap a Tarragona; el danès «Karen», en llast, cap a València; el noruec «Gubrun», amb fusta, de trànsit, cap a Marsella; el noruec «Svein Jarl», amb càrrega general i de trànsit, cap a Gènoba i escales; l'islandès «Katla», amb bacallà, de trànsit, cap a Nàpols.

VELA. — La balandra «Isla», amb càrrega general, cap a Tortosa.

SORTITS DEL PORT DE VALLCARCA. — El pailebot «Josefina Subirats», amb ciment, cap a Vinaroç; i el vaixell «Londfort», amb ciment, cap a Motril i escales.

AERODROM DE L'AERONAUTICA NAVAL

Procedent de Madrid, a les 11'35, arribà l'avió postal espanyol «Douglas», amb correu, mercaderies i 12 passatgers.

Procedent de Stutagrt amb escales a Ginebra i Marsella, a les 14'05, arribà l'avió postal alemany «Junkers», amb correu, mercaderies i quatre passatgers.

Procedent de Marsella, a les 16'28, arribà l'avió postal espanyol «Fokker 5», amb correu, mercaderies i passatgers.

Sortí, a les 8'10, l'avió postal alemany «Junkers», cap a Stutgart amb escales a Marsella i Ginebra, amb correu, mercaderies i cinc passatgers.

Sortí, a les 12, l'avió postal espanyol «Douglas 21», cap a Madrid, amb correu, mercaderies i deu passatgers.

BASE AERONAVAL

Sortí, a les 7, l'hidroavió postal italià «Savoia I-Alte», cap a Roma, amb escales a Marsella i Gènova, amb correu mercaderies i set passatgers.

AERODROM DE L'AIR-FRANCE

Procedent de Tolosa, a les 8'15, arribà l'avió postal francès amb correu, mercaderies i dos passatgers.

Procedent de Marsella, a les 8'49, arribà l'avió postal francès, amb correu, mercaderies i un passatgers.

Procedent de Casablanca, amb escales a Rabat, Tànger i Alacant, a les 12'40, arribà l'avió postal francès, amb correu, mercaderies i un passatgers.

Sortí, a les 13'10 l'avió postal francès cap a Tolosa, amb correu, mercaderies i un passatger.

Sortí a les 13, l'avió postal francès cap a Marsella, amb correu, mercaderies i passatgers.

Sortí, a les 8'55, l'avió postal francès cap a Casablanca, amb escales a Alacant Tànger i Rabat, amb correu, mercaderies i tres passatgers.

CORREU D'AMERICA DEL SUD

L'avió rapid francès de la Companyia Air-France, que sortí de Buenos Aires el dia 8, amb destí a Europa, ha efectuat el salt de l'Atlàntic amb el trimotor «Centaure». Avui, ha sortit de Dakar a les 6-10, i la seva arribada és esperada a la nostra ciutat avui dia 11 al migdia.

UN BON REGAL PER A

qualsevol festa és una CAIXA DE XAMPANY. Disposem de caixetes amb 6 ampolles al preu de 9, 12, 15 i 18 ptes. Obsequiem amb 1 Pta. de Rifa de Nadal per caixa. Es porten a domicili. F. Fernández, Carretera Bordeta, 57. Telèfon 35243

SENYOR ADMINISTRADOR DE

la humanitat

Serviu-vos anotar la meva subscripció a LA HUMANITAT

Nom ...

a comptar des de ...

Domicili ...

Població ...

(Signatura o segell del subscriptor)

Excursions i viatges
NO OBLIDEU
Autocars i autoòmnibus
Ramon Acero
L'organització mes formidable d'autocars de gran luxe. — Preus reduits — Servei impecable.
Casanoves, núm. 34 - Telèfon 34702

CASA SUBIROS
ENCENEDORS
VENDA I CLINICA
Hospital, 42-T. 13651

Llegiu LA HUMANITAT

VILA
Agent artístic i representant de les millors orquestres de Barcelona, per a Reis, Cap d'Any i festes majors.
Demaneu informes i pressupostos sense compromís a
LLUIS VILA
Vergara, 1, 2.n, 1.ª
Telèfon 21357

AUTOMOBILISTES
Accessoris per a autos a millors preus que ningú. Visiteu
CASA SOLE
Diputació, 139 - T. 36364
A la presentació d'aquest anunci es farà un 10 % de descompte

APARELLS FOTOGRAFICS
PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES
PEL-LICULES - PATHE BABY - MAQUINES
FONOGRAFS DE TOTES MENES - DISCOS etc.
RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA
JOIES - BRILLANTS
TOT de VERITABLE OCASIO
COMPRA, VENDA i CANVI
CASA BAGUES
Carrer de Sant Pau, 6 (prop Ramblas) Tel 14237
BARCELONA

CLINICA GALLEGO -- VIES URINARIES
Carrer Nou de la Rambla, 18 PELL · SANG VENERI · PROSTATA MATRIU IMPOTENCIA DIATERMIA Director: Dr. Riu Porta
Consulta. 11 a 1, 4'30 a 9. F. 10 a 1

COMPAÑIA TRASMEDITERRANEA
MADRID: Passeig de la Castellana, 14 — BARCELONA: Via Laietana, 2
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA CADIZ - CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes a les 12. Efectuaran el servei les motonaus «CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (llevat els diumenges), de Barcelona i Palma, a les 21 hores per les motonaus «CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»
SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA BARCELONA - MAO I BARCELONA - EIVISSA
LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA NORD D'AFRICA I CANARIES — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA — Sortides setmanals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO) — Sortides el dia 17 de cada mes amb escales a València Càdiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Isabel de Fernando Poo, Bata, Kogo i Rio Benito pels vaixells «DOMINE» i «FERNANDO POO»
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA VILLA ALHUCEMAS - CEUTA I VICE-VERSA
Sortides de Barcelona cada diumenge a les 8 hores: d'Alacant, els dilluns; d'Oran, els dimarts; d'Oran cap a Alacant, els dimarts i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres

Regalem 5.000 boniques nines
darrera novetat, als lectors d'aquest diari, Betty, Miguelito i Mimi, amb pedestal, tallades en fusta esmaltada de 14 x 7 ctmes. Les regalem a tothom que ens doni una adreça d'una família que tingui algun nen, per tal de poder adreçar-los propaganda. Si en voleu una, marqueu amb una X la del vostre gust, talleu aquest anunci i en un paper poseu la vostra adreça i la d'un conegut que tingui algun nen, dintre d'un sobre obert franquejat amb 2 ó cinc céntims, envieu-lo a l'Institut de la Marqueteria i Pintura Artística, Provença, 188. - Barcelona.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

MERCAT D'OCASIONS
COMPRA/VENDA/CANVI
DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIURE I DE COSIR, MALETES, DISCOS, etc.
TOT D'OCASIO
CORTS CATALANES, 414
Telèfon 30422 BARCELONA

Camiseria - Corbateria
Ferrer Batlles
36, BOQUERIA, 38
Camises ADAM i RAGLAN (patentada)
Géneres de punt, mitges FERRO (de garantia)
Preus baratíssims

Ybarra y Cª, S. en C.
Linies regulars de grans vapors per als destins que es detallen
SERVEI RAPID SETMANAL ENTRE BARCELONA I BILBAO
Sortides cada DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Malaga, Sevilla, Vigo, Villagarcia, Coruñya, Musel, Santander i Bilbao. Alternant-se les escales de:
Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes
Sant Carles - Ferrol cada dues setmanes
SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO cada dues setmanes
Sortides els DIVENDRES a la nit cap a Tarragona, Sant Carles, Vinaroç, Valencia, Cullera, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almeria, Melilla, Motril, Malaga, Ceuta, Cadiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Marin, Villagarcia, Ferrol, Coruñya, Avilés, Musel, Santander, Bilbao i Pasajes. En les línies ràpid i corrent s'admet càrrega per a Tànger, Larraix, Casablanca amb transbordament a Malaga i també per a l'Illa Cristina i Ayamonte amb transbordament a Huelva.
SERVEI ENTRE BARCELONA SETE I MARSELLA
Sortides quinzenals els dijous cap a Sète i Marsella
Servei quinzenal cap a GENOVA
La càrrega es rep al tinglado de la Companyia Moll del Rebaix
Telèfon 13585

SERVEI RAPID CAP AL BRASIL - PLATA
per motonavis transatlàntics correus espanyols
Sortides fixes cada 21 dies
Cap a SANTOS, MONTEVIDEO i BUENOS AIRES sortirà el dia 17 de desembre del 1935, la magnífica motonau
«CABO SAN AGUSTIN»
que admetrà passatgers i mercaderies
La càrrega es rep fins la vetlla del dia de sortida al tinglado núm. 5 del Moll de Balears. Telefon 18274
CONSIGNATARIS:
FILL DE ROMUL BOSCH, S. en C.
VIA LAIETANA 9 TELEFON 22057

SECCIO D'ANUNCIS PER PARAULES

Les dues primeres ratlles: 1 pta.; per cada ratlla de més, 0'30; els dimarts, dijous i diumenges, un 50 per 100 de descompte

OFERTES I DEMANDES

FARMACIA voldria regentar o arrendar, farmaceutic col·legiat. Escriure a La Humanitat. Núm 109

JOVE d'esquerra amb bonis referències i practic, desitjaria administrar finques al 3 %. Esc. La Humanitat. Núm 108

JOVENET amb immillorables referències s'ofereix per a botiga o escriptori. Escriure a La Humanitat. Núm 321

CATALA correcció d'originals i proves d'imprenta. Estil i ortografia. Preus modics. Escriure a La Humanitat Núm 106

SOFERETA mosso cafiaser. Coneix de l'offici. 28 anys. Escriure a La Humanitat. Núm 874.

NOI, 15 anys sap catala, francès i castella s'ofereix per a qualsevol feina pretensions. Esc La Humanitat. Núm 877

SOFERETA per a traduccions del francès i l'espanyol a catala persona apta. Escriure a La Humanitat núm 300

JOVE de 16 anys amb coneixements de mecanografia i calcul desitja col·locació bones referències Esc. La Humanitat Núm 108

Srta. d'Esquerra s'ofereix per a lletrejdenta bones referències Esc. La Humanitat Núm 293

SENYOR CATALA de mitja edat que coneix la comptabilitat p a i practic, se correspondencia comercial i diversos idiomes, sol·licita col·locació seriosa pretensions. Dirigir-se a La Humanitat Núm 191

JOVE catala representant, resident a Palma desitja articles per a representar. Escriure Sr Soler carrer Creu 8 botiga Palma de Mallorca

10.000 pessetes, falten per a negoci editorial catala. Escriure a La Humanitat. Núm 104

ES DESITJA soci amb capital per a instalar industria de cartonatges, dedicada a capses plegables. Escriure a La Humanitat. Núm 402.

A jove o senyoreta amb mt. arrend. acred. perruqueria, corred. no. Mdez. Pelai, 19. Botiga.

Representacions les sollicita de cases formals. Agent Comercial Colegiat per a la plaça de Barcelona. Escriure La Humanitat. Núm 401

AGENTS per assegurança de malaltia i iguala medica. Escriure Humanitat. Núm. 404.

DISPESES

COBERTS a 2'50, entretenimiento 1 3 plats a elegir a la carta, pa, vi i postres, tot superior Rambla del Pedro 11 pral

IDEAL PENSIO, la mes centrica i confortable exc menjar pensio completa des de 125 ptes mes diaria des de 5 ptes Escudillers, 6, pral. prop Ramblas Escala estanc

PENSIO de 7 i 9 ptes. tipos des de 150 ptes tot confort Pi Maciá 18 pral

PENSIO DEL CARME prop Ramblas. Alg. corrt t. estar des de 150 ptes Carme 12 8

CASA FAMILIAR desitja 2 o 3 joves a dormir Riera Alta 48 3er. 1ra

PENSIO LAIETANA. Confortables habitacions. Aigua corrent i calefacció. Preus reduits a famílies. Via Laietana, 29, Pl. Berenguer, 2.

Sra. esquerrana desitja una habitació, sense moblar amb dret a cuina. Esc. a La Humanitat. Num 405.

DISPESES, t. e. 27 duros, m. confort. St. Pau, 26, 1er., 2na., junt Rambla.

Borrell, 73, 4.t, 2.a Magnifica habitació amb balco al carrer, preu modic.

PENSIO «La Mundial», Hospital 126, pral Viatgers i hostes habitacions airejades. bany telefon

CORDERS, 14 i 16, 4rt., 1ra. es desitja jove dormir.

SENYORA sola lloga habitació a senyor, dormir i rentar Badal 95, 2on., 1ra.

PENSIO NIÇA. Espaioses habitacions telefon, bany, calefacció. Preus convencionals. Pelai, 58, 3er., 2na. Damunt Granja Royal.

CASA PARTICULAR, desitja senyor dormir preu modic. Retiro, 11, 3er., 4ta.

CASA PARTICULAR, 5 ptes. dia, pensió completa, balco carrer, molt sol, bany, ducha, telefon. Gignàs, 25, 2on., 1a. (Junt Correus).

BONICA habitació econòmica, matrimoni o persona sola. Blasco Garay, 45, entresol, 2na.

MATRIMONI ofereix habitació a senyora o senyoreta de referències. Entença, 131, 3er., 1ra.

HABITACIO espléndida sols a dormir, per a matrimoni. Pontrodona, 13. pral., 3ra.

SENYORA sola, desitja senyoreta a pensió, bany, telefon. Rocafort, 3 i 5, 4rt., 2na., ascensor.

SENYORA sola, lloga habitació a senyoreta o senyor, balcó al carrer. Floridablanca, 47, pral., 1ra., junt Calàbria.

BAIXADOR Bonanova, senyora desitja matrimoni, 2 amics, tot confort. Ganduxer, 24, torre

RAMBLA CATALUNYA, 3, 4rt. Matrimoni a tot estar. Tot confort.

RONDA UNIVERSITAT, 10, 1er., es desitja matrimoni o senyor o 2 amics a tot estar, espléndides habitacions, bany, telefon, ascensor. Preus economics.

MAGNIFIQUES habitacions per a matrimoni, senyoreta o senyor, tot confort. Muntaner, 52, pral., 2na.

LLOGUERS

PISOS A 70 I 75 PTES. Nous, compostos de 5 grans i luxosos habitacions, water, lavabo, dutxa, cuina economica, safareig, ascensor i telefon en el carrer de Paris, numeros 20, 22 i 24 (entre el de Tarragona i plaça d'Ernest Ventos, autobus detra E).

MUDANCES AUTO RECLAM

Francesc Layret, 150 (Paralel). Telefon 30002

Des de 8 pts. hora Auto-conductores, desmuntatge, muntatge, tramitació, permis, Cadena, 22. T. 17174.

17 DUROS, bonic principal centric, aigua, 4 espaiosos dormitoris. Astúries, 85, al costat Orfeó Gracienc.

PISETS mobiats, ascensor, telefon, bany, es lloguen 45 duros. Corsega, 367, entre Lluria i Bruc.

TORRE magnifica, garatge, jardi, calefacció, gran terrassa. Becquer, 38, final pont de Vallcarca.

MAGATZEM per a llogar. Consell de Cent, 403 (Girona-Bailèn) 2 portes, espaios i llum, propi per a teixits i similars.

EXCEPCIONAL, pisos nous, 5 habitacions, bany, lavabo, calefacció, ascensor. Telefon. 80-85 ptes. Diagonal, 235, 237, xamfrà Diputació.

ADVOCATS

JOSEP Mª ESPANYA Advocat tossellò 253

TOMAS JORDI BLANC, advocat. Procurador dels Tribunals. Pg de Gracia, 47, 3r. 1a Teleton 78163 Barcelona

J. TAULER PALOMARES Advocat Sant Pau, 74 Tel 23449

JOSEP RIERA, advocat. Casanova, 33, xamfrà c. Corts. 560.

LLEVADORES

GRACIA GARCIA. Llevadora. Consultes gratuites. Floridablanca, 99 entl 4ta Tel 35747

TERESA ZURITA Llevadora. Paris, 19 Tel. 35391

CONCEPCIO JOFRA DE CARBO. Llevadora cirurgiana. Rda. St. Antoni, 24. Tel. 23541.

la humanitat és el diari català de més circulació ANUNCIEU-HI!

HIGINIA RUIZ. Llevadora cirurgiana. Consulta gratuita. Tallers, 76 bis Tel 21845

METGES

Dr. FRANCESC ORTES PARERA. Numerari de terna de l'Excm Ajuntament de Barcelona. Especialista en malalties internes. Consulta de 4 a 5. Aragó, 224, pral. Tel 10158.

DR. BATTESTINI malalties de l'aparell digestiu. Estómac. Fetge. Raigs X. Villarroel, 9, de 4 a 5.

MALALTS. Pulmons, Cor, Medicina general, Sifilis, Raigs X, Sol artificial. Dr. Lluis Cuesta. Urgell, 20, pral. Consulta de 3 a 5

DR JOAN MIRANDA. Malalties dels nens. - P. de Gracia, 4 - Tel. 12133 Barcelona.

COMPRES

MAQUINES COSIR

COMPRO tota mena de fusta, embalatge, denya etc. Sant Andreu, 350. Teleton 52913

COMPRO mobles, pisos complets, torres, pensions, caixes de cabals maquines d'escriure, cosir pianos, radios, etc. Pago be comptat. Tel 35293.

VENDES

COMPREU LA VOSTRA RADIO al constructor Muntaner, 69, E. (Abans Paloma, 20)

TRANSPORTISTES: Motors Hercules Diesel, americans, models especials per a camions. Preus economics. Almacen C. de Cent, 318. Barcelona.

Vestits a terminis del fabricant al public Ronda Sant Pere, 24

ORQUESTRINES: venc saxo i clarinet. Adreceuvos a La Humanitat Num 352

CAÇADORS

sabates espardenyes per muntanya. Tallers, 82

Revenedors Ràdio recordeu: Muntaner, 69, E. (Abans Paloma, 20).

GIREM abrics a 18 pessetes, vestits 25 ptes. Estruch, 23, 1er. (Plaça Catalunya).

PIANO nou, tres pedals. Sant Jordi, 7. Sants

TRASPASSO botiga de queviures, pesca salada, llegums cults i vins, a Poble Nou. Tarda de 7 a 8. Taulat, 91, 4rt., 2a.

L'eficàcia d'un anunci va estretament lligada amb la difusió del diari

OCASIO, es traspassa botiga carrer de Salmeron, 186, amb aparadors, prestatgeries, etc. per dues mil pessetes.

VENC botiga de queviures i fruites per absentar-me. Sense intermediaris. Avinguda Mistral, 17, ebenisteria.

LOCAL propi per a cinema o teatre, lloc el mes centric i major transit Barcelona. 50 m. fondaria i 12 de façana. Plaça Catalunya, 3, 2on., despatx 4.

ELECTROMOTORS, nous, venc fins a deu anys terminis. Ballén, 36, 1er., 2na.

CASETA, St. Andreu, davant casernes, 8.000 ptes., carrer Cooperació, num. 57.

VENC solars, carrer Balmes, 7'50 ptes., condicions pagament, tracte directe. Canuda, 35, E., 1ra.

VENDA de solars céntrics des de 0'25 pam, terrenys per a industria.

TORRE a Sarrià, propia familia nombrosa, 10 dormitoris, calefacció, garatge, jardi, hort, pts. 20.000. Raó: Passeig Nacional, 24, 1er., 2na.

«AUBURN» 4 portes, venc barat, Sr. Muntaner, Hospital, 4 Bar. (Solament al matí).

CASA St. Martí, 20 mil pessetes, vestits 25 ptes. Estruch, 23, 1er. (Plaça Catalunya).

TRICICLE «Patria» es ven, com a nou. Raó: Garriga, Balmes, 126.

TERRENY baratissim venc per absentar-me 30 mil pams. Rbla. Carme, lo. Elisabets, 5, 2on., 2a. De 7 a 9.

PERDUES

PERDUDA cartilla militar de Vilamari - Corts a Milans del Bosch. Mateu Garate Gomez. Es gratificarà. Wifred, 8, 2on. 1ra.

DIVERSOS

SANCNOVA TUTUSAUS Es el millor depurativ de la sang. Es ven arreu. Dipositari: S. Alsina. Passatge del Credit 4

CONSTRUCTOR ràdio. Caixes des de 8 ptes. Paloma, 20.

ESTUDIS universitaria, orientació i preparació eficaç U. Prof. Balmes. 47

ARTICLES per a viatge, els trobareu a l'acreditada casa Ramon Oliveila, sucs. de F. Castellort. Hospital, 141. Telefon 17365

MORENES, Fistules, Llagues, Eczemes, Furoncols i altres malalties de la pell. Es guareixen amb el producte vegetal que es ven al carrer Botella, 4. Herboristeria. Tub, 5'50 pts.

RETOLS I ETIQUETES de totes menes per a aparadors. Mercaders, 36

INSTAL·LACIONS i reparacions: aigua, gas electricitat. Josep Vila Calabria 185 Tel 56432

ESPARDENYES cuir treneta bones i fortes! Exigiu sempre la «S» Tortella (Girona)

CADIRES I TAULES noguer. Canellas. Desp St Eusebi 3 (S G.) Tel 74692

PORTES metalliques Vilar Maria Agulló 56 Telefon 53762

JOSEP MORET, Sol·licitari de vaixells.-Plata, 4 Tel 13836 Barcelona.

REPARACIONS de gas aigua i electricitat. Casa Bachero. Carrer Gall, 70 Sarrians.

TALLER de pedra artificial, disposit i mosaics paviments i tots els derivats de la construcció Francesc Borrell. Gava 37 i 39 Telefon 30670

L'ESCOCESA. Faixes ortopediques de pital 153

LLIBRES compro, de tota mena i biblioteques Llibreria Mundial Telef 78908 Salmeron, 224

SENYOR: Per veli que estigui el vostre vestit us quedarà com a nou, repassat a Ramelleres 2 1er. 1ra.

RESTAURANT MINA MAR Unic a Barcelona per la seva temperatura agradable que s'hi gaudeix. Salons especials per a bodes i banquets

JAUME QUERA, Constructor d'obres Projectes pressupostos Menéndez Pelayo, 87 Tel 74576 Barcelona

APRENEU A BALLAR Classes particulars pel professor Josep Garcia, Paloma, 28, entresol.

HIPOTECQUES, apides, sobre cases renda bones condicions. Notariat, 7, entri 1er 22661

HIPOTECQUES ràpides sobre cases renda, prestecs sobre terrenys i finques rustiques. Notariat, 7, entresol

CODEX
DESPATX JURIDIC
Plets Testaments Divorcis
COBRAMENT DE CREDITS
a comissió i sense despeses per al client
Matrimonis civils - Naturalització de fills - Pagaments d'impostos - Cèdules Passaports
CONSULTES GRATUITES
Rbl. Catalunya, 13
Telèfon, 23489

Tall i Confecció Academia, ensenyament ràpid i econòmic. Es tallen patrons. Marti Julia, 4, 2.on. 2.ª (prop Laietana)

LES MILLORS Col·locacions son per als millors alumnes del Liceu Daimau. València 245 Barcelona Tel 78352.

DINER, pago mes que els altres per «Papeletes Montepio», joies, maquines etc. La casa mes antiga. Fundada el 1888. Unió 22 pral

AGENCIA TRANSPORTS Josep Figueras, ex-ferroviari Facturacions i recoilida de mercaderies per ferrocarril, recaders i camions. Informes ferroviaris, maritims i aeris. Informació sobre viatges collectius per ferrocarril auto-car. Pau Iglesias, 25. Tel. 11329

ULTIMA HORA, el diari de multituds

Dimecres, 11 de desembre del 1935

la humanitat

Barcelona — Any IV — Número 1.184

LA CONFERENCIA NAVAL A LONDRES

La delegació americana, presidida per Norman Davis, a la seva arribada a l'estació de Waterloo, a Londres

L'almirall anglès, James, saluda l'almirall francès De Coux, que forma part de la delegació francesa, a la seva arribada a l'estació Victòria

Els almiralls italians, Pini i Raineri, a la seva arribada a Londres

NOTES VALENCIANES

AL MITING QUE «UNION REPUBLICANA NACIONAL» HA CELEBRAT A VALENCIA, FERRAN VALERA HA DIT: «PARA MERECER EL NOMBRE DE POLITICO LO PRIMERO QUE SE EXIGE ES SER PERSONA DECENTE» --- I PERE RICO, L'ALCALDE DESTITUIT DE MADRID, PROPUGNA PER LA UNIO DELS REPUBLICANS, I DIGUE QUE LA REPUBLICA HA DE REPRESENTAR UN IDEAL PROGRESSIU I UNA ABSOLUTA PURESA EN L'ACTUACIO POLITICA

Els radicals valencians ratifiquen la seva confiança al senyor Lerroux, tot i mantenint una posició silenciosa força sospitosa

(Del nostre corresponsal especial, Albert A. Carbó)

València, 9. — Al Moulin Rouge es celebrà, el passat diumenge, un miting de propaganda, organitzat pel Partit d'Unió Republicana Nacional.

A l'acte es convidà tots els republicans d'esquerra, i el teatre s'omplí de gom a gom. Als voltants de l'edifici notàrem grans precaucions per part de la força pública. Malgrat la seva presència, no es va haver de lamentar cap incident.

Comença l'acte. El senyor F. Soler i Fandos, ex director general de Monts, estudia detingudament la llei d'arrendaments, i fa una crítica encertadíssima de les diferentes característiques que ofereix aquesta, en contra de les justes aspiracions del nostre camperol. Assenyala com a dada important que aquell partit valencià que més alardeja de la tasca a favor del llaurador (pel partit Autonomista Radical), sigui precisament el primer que voti aquesta llei que allunya de la terra el treballador que la conrea.

El mateix passa amb el règim d'aigües, font de la nostra riquesa agrícola. El primer desplaçat d'aquests problemes vitals és el nostre pagès.

En acabar, fou molt aplaudit.

Parla a continuació l'ex alcalde de Sevilla, senyor Fernàndez i Labandera. Comença recordant que en aquest precis moment les Corts espanyoles han celebrat la seva darrera sessió. Demana que l'esperit de la veritable República sorgeixi novament, tota vegada que desaparegué per les nostres culpes i pecats. Vàrem creure — diu — que la República estava ja afiançada, i ens vàrem dedicar a barallar-nos entre nosaltres mateixos. Aquells que eren rebuts al nou règim amb tota cordialitat s'apoderaren d'ell. Nosaltres vàrem seguir desfent-nos amb les discòrdies.

Aquest bienni és el de la «dissort i de l'oprobi». ¿Unió dels republicans? Qui ho dubta? Havien de refusar-la els dirigents si ells fossin tan insensats que no la volguessin, per tal que el poble s'imposés i establís ell mateix aquesta unió. Però els caps estan convençuts que la unió dels republicans és necessària.

Fa una crida als militants d'Unió Republicana Nacional perquè sacrifiquin tot egoisme per tal de possibilitar la unió dels republicans. Com que aquesta darrera frase la subratlla dues vegades, adverteix que ho fa així per tal de separar d'aquesta unió els pseudo-republicans, tant si s'anomenen històrics com no. (Les seves darreres paraules són acollides amb una indescriptible ovació.)

A continuació diu que la República està governada per simpatitzants amb la monarquia. No recorda — diu —que aquestes Corts hagin fet quelcom que justifiqui la seva vida. Al contrari, tot el que han fet ha estat enderrocar totes les lleis republicanes.

Acaba dient que s'ha de tenir fe en el veritable adveniment de la República, i demana, una vegada més, la unió dels republicans.

L'orador és molt aplaudit, i es senten visques a Azaña.

Fa ús de la paraula Ferran Valera. Amb grans dificultats se'l pot oir, degut a l'afonia greu que pateix.

Diu que la política és la ciència de la moral. Per a merèixer el nom de polític, el primer que s'exigeix és que sigui persona decent.

Intenta fer una crítica dels moments actuals, però com que es troba completament afònic, el públic l'obliga a donar fi al seu discurs.

Amb tot, diu que després de tantes difamacions en contra d'ell, és això l'únic que ha tret de la seva campanya republicana. (Gran ovació.)

Parla a continuació l'alcalde destituït de Madrid, senyor Pere Rico.

Recorda que aquesta és la tercera vegada que s'adreça a la democràcia valenciana.

En 1930 ens reuníem en un gran comici a la Plaça de Braus, i el poder públic ens donava l'exemple als ciutadans pacífics, enfilant-nos les metralladores. Aquell acte era una protesta; una preparació per a la lluita intensa que s'apropava. Aquell dia vàrem tenir la sensació del fet republicà indestructible. Vaig tornar a València en circumstàncies ben distintes. I ara, estic altra vegada entre vosaltres, gairebé com a l'any 1930: a les portes d'aquest saló hi ha la força pública. Creuen que els republicans ací reunits no tenen la suficient capacitat per a retrobar-se. Tinguem, doncs, la suficient serenitat per a actuar lliurement, sense la tutela de la força pública.

Els partits republicans han d'ésser instruments del règim per tal que gents estranyes no vinguin a acomiadar-los.

Amb valents conceptes, fa un estudi encertadíssim de la situació actual, i diu que fins aquells homes que amb la monarquia eren liberals, amb la República han retrocedit de tal manera, que si en aquells temps haguessin exposat les actuals formes de govern, és segur que s'haurien ruboritzat.

Aquestes forces polítiques — diu — no han ocupat el Poder pels seus propis esforços. No han fet sinó seguir la trajectòria característica de les reaccions esdevingudes en tot el segle XIXè. Es més possible aquesta reacció darrera, si tenim en compte l'absència de molts republicans. I encara hi va haver nuclis que anaven darrera d'un home que per a ells anava a ésser la «vareta màgica». També aquests possibilitaren la reacció.

Espanya era un país que marcava la seva indiferència a la política. Silvela i Costa digueren que era un poble mort. Altres el conceptuaven com a poble adormit. Doncs bé, la República ha fet possible el seu desvetllament.

Referent als moments actuals, diu que no ha d'estranyar res, tota vegada que s'ha complit el presagi de certa personalitat. Ajudar Lerroux, governar amb Lerroux i despiaçar Lerroux.

Fa una crida als republicans i continua dient: D'aquest enderrocament del bloc governamental ha de sorgir l'abraçada fraterna i unificadora de tots els republicans.

La República ha de representar un ideal progressiu i una puresa en l'actuació política, un anhel de llibertat, un esperit obert a totes les orientacions socials.

Exposa algunes consideracions respecte els partits de classe, i diu que encara que Unió Republicana Nacional no ho sigui, respectaran totes les doctrines. Demana així mateix exacta compensació per part dels organismes proletaris.

Acaba insistint amb una crida a la unió, i diu que la primera tasca que han de fer les properes corts és la de concedir una àmplia amnistia. No és comprensible que les presons estiguin plenes, quan no sabem qui és el que més ha delinquit, el de baix o el de dalt.

Salmerón digué que no es pot parlar d'honor si es troba en plet la virtut.

Les darreres paraules són acollides amb grans ovacions i significats visques.

ELS RADICALS VALENCIANS CALLEN

Es tanmateix interessant aquest silenci del Partit Autonomista-radical. El fet, però, que els radicals valencians ratifiquin la seva confiança al senyor Lerroux, mostra amb gran eloqüència la situació «especialissima» en què es troba aquest partit que un dia va crear l'insigne novellista Vicenç Blasco Ibañez.

Es inútil, doncs, amagar per més temps la desbandada del partit radical a València. Nombrosissims nuclis d'afiliats es donen de baixa, i resten constituïts com a grups d'esquerra independents.

Entretant, «El Pueblo» publica uns comentaris de redacció referents a la sessió històrica del 7 de desembre, en els quals elogia el cap del Partit radical, senyor Lerroux; a la mateixa edició apareix un article d'Artur Mori, en el qual es diu que la República està amenaçada. Es fa notar en l'esmentat article que les dretes no es troben enquadrades dins del règim i acabaran per despiaçar-lo. Creu l'articulista que estem tanmateix com a l'any 1931, i diu que a Espanya no s'ha instaurat encara la República liberal, democràtica, laica i autonomista que es va votar l'any 1931.

Aquesta doble apreciació dels moments i dels fets polítics comentats a les pàgines d'«El Pueblo» (portantveu del partit radical), ens demostra, com hem dit, la fi desesperada d'una epopeia de destrucció dels fonaments republicans.

Els radicals de València callen? No. Dissimulen...

UNES PLAQUES RETOLADORES TRENCADES

Aquests darrers dies han aparegut trencades unes plaques retoladores. Són aquestes les dels carrers d'«Isabel la Católica» i «rinconada de F. Garcia Sanchiz».

En lloc d'aquestes, n'han estat posades unes altres, pintades amb negre, les quals nomenen els carrers, i amb substitució de les desaparegudes, amb els noms de «Carrer del 6 d'octubre» i «Carrer de Lluís de Sirval».

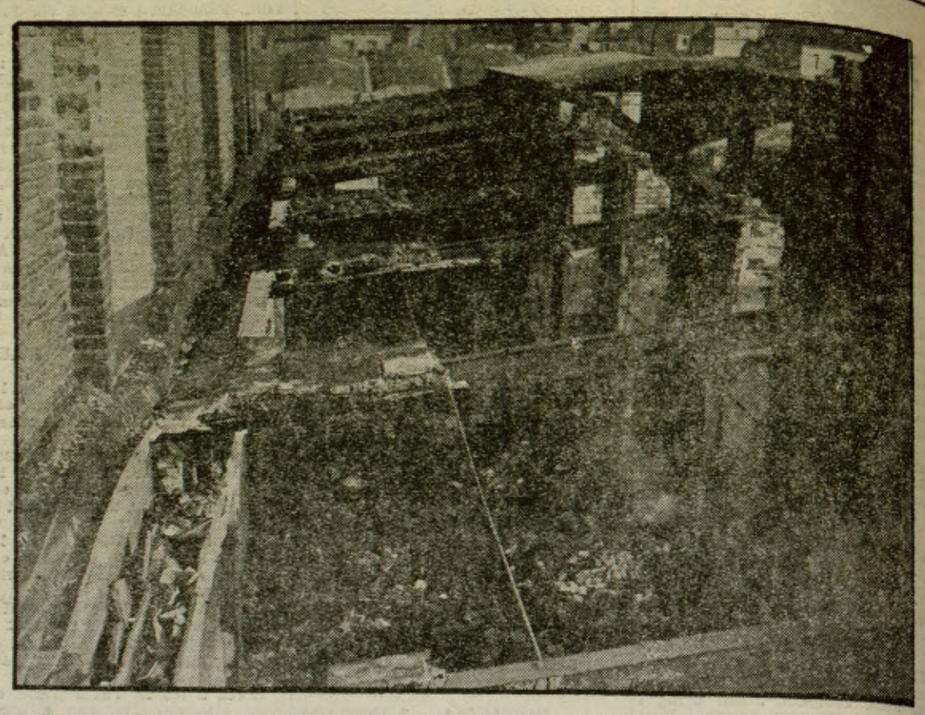

Estat en què quedà la fàbrica de maquinària del carrer de Dos de Maig, destruïda pel foc (Foto Puig-Farran.)

antena

Lerroux havia de pronunciar en el debat sobre l'afer Nombela un discurs sensacional. Un conspicu admirador del «caudillo» així ho explicava a un periodista. Després del discurs la casa d'ell a les nou del matí del diumenge s'hauria emplenat de gent i milers de felicitacions i mostres d'adhesió haurien caigut sobre la seva taula del despatx. No s'hauria allò que es diu retirat de la política, però s'hauria agafat una altra vegada a aquella cadira simbòlica que alludí quan les Constituents i s'hauria posat a esperar el pas de l'enterrament de l'enemic i... el present d'una altra cadira millor: la Presidència de la República. Confiava que l'hi haurien fet seure els mateixos republicans d'esquerra.

* * *

El mateix significat radical donava al periodista una infinitat de detalls «secrets» de la reunió radical en la qual Lerroux digué, textualment, «que se iba a casa con los suyos», amb els que el seguiexen. Samper, però, i altres l'abandonen. Els que no el segueixen són justament els que constitueixen el llast pesat del Partido, els que només tiren a càrrecs. Tots els que es queden són els bons, els desinteressats, els Emilianino, els Rocha, etc.

Però es va discutir l'afer Nombela i els radicals fidels s'ho haguerèn de passar sense Lerroux. ¿On va deixar el «caudillo» el seu sensacional discurs? L'únic que es sap perquè ho ha dit ell mateix, és que si no va acudir a les Corts fou per a no donar lloc, amb qualsevol fre a escindir el Bloque!!.

A hores d'ara els «incondicionals» de Lerroux els del «jaci el que vulgui el seguirem» estan francament esverats i tot és dir-se: «Bé, en què quedem i cap on tirem?».

Pobres lerrouxistes!

* * *

Llegiu LA HUMANITAT

* * *

El frare Brunet ha agafat una febre d'alta tensió. Ha escrit un article sobre la bellesa física de les Mares de Déu la literatura del qual és el calc d'una pàgina de Joaquim Belda.

Parla d'una diada a llonça de la bellesa física marededuista amb forma que no ens estranyaria que el dia menys pensat llegissim a les cartelleres dels carrers l'anunci d'un concurs de bellesa entre Mares de Déu.

Després de la reproducció a les pàgines de La Veu *d'aquella estampa etiòpica ja no ens ve res de nou.*

CRONICA DE PARIS

Un triomf del parlamentarisme

(Crònica del nostre corresponsal especial JOSEP TOMAS I PIERA)

La jornada parlamentària del divendres, càlida i emocionant, ha produït una forta estupor a tota l'opinió francesa. Les càbales i comentaris tendien sols a presentar una doble sortida al debat sobre les Lligues: una caiguda estrepitosa per la polarització a dalt i a baix de les forces adverses, o una votació favorable al govern, reduïda als mínims possibles, que amb la defecció d'una bona part del nucli radical de constant suport ministerial, hauria provocat la crisi parcial amb la sortida dels valoisiens i com a conseqüència una difícil crisi de fons.

Malgrat l'acceptació governamental de les conclusions de Ivon Delbos, les possibilitats de Laval no anaven més enllà de l'abans exposada segona solució i amb la temença, que els vots que es mantenien a l'esquerra, podien fer-ne perdre un gran nombre dentre els moderats; situació que conduïa a una ruptura del bloc.

Laval s'havia de moure entre tres focs, l'oposició sistemàticament adversa de les extremes esquerres i la posició expectant de les esquerres i els nacionals. Què farà Laval? demanava H. de Kerillis a l'«Echo de Paris», diari reaccionari i simpatitzant amb les Croix de Feu, «jo—diu Kerellis—no puc creure que Laval ens abandoni, si bé és un home carregat de dubtes i aficionat a la maniobra, ha estat sempre un home lleial». D'altra part l'«Oeuvre» interroga Laval si està disposat a tornar al camp esquerrà, a seguir les petjades de Briand.

La crisi —ara evitada— del Govern Laval s'ha mantingut latent llargs mesos i a moltes represes dels darrers debats semblava abocat al dintell de l'agonia, però, no endebades s'ha anomenat a aquesta crisi nonnata, la crisi de la reflexió; enmig del desconcert, la França que sap superar-se a cada dificultat, deixava entreveure com a possible una solució a l'estil de Waldeck-Rousseau, que, per damunt de la classificació política, anteposés la defensa del règim i de les institucions.

Aquests antecedents fan més colpidora encara, la sorpresa dels acords de la Cambra de diputats, la realitat i abast dels quals tenen una gran importància i significació democràtica. Ha estat un triomf indiscutible del parlamentarisme. La vilipendiada representació popular ha segellat indeleblement el seu prestigi una vegada més i ha colpit de mort les velleitats autoritàries.

Amb un acte netament democràtic, parlamentari, ha estat possible una entesa de gran envergadura, que si no va més enllà, ni pot políticament anar-hi, evita la dolorosa efusió de sang d'una guerra civil. Aquells que amb la mà estesa o el puny enlaire desfilaven pels carrers de París el catorze de juliol i l'onze de novembre, Toulon, Limoges, lligats a la hipoteca de l'odi i amb el desig de lluitar els uns contra els altres, han dialogat, vençuts tots per la força indiscutible, sagrada del parlamentarisme.

Les paraules pronunciades pels caps, són d'una emoció digna dels moments més solemnials de la Història: «Blum: Els socialistes estem disposats a dissoldre'ns. Thorez: Nosaltres, els comunistes, ens associem a aquestes paraules. Ibarnegaray: Tant com a organització paramilitar, els «Croix de Feu» estem disposats a dissoldre les Lligues. Laval: Prenc nota d'aquesta triple declaració, que honora la Cambra, el Govern adoptarà les conclusions necessàries». Aquestes frases d'una simplicitat lapidària, de refús i condemnació de la violència, fan possible, amb la dissolució dels grups paramilitars lliguistes i les formacions armades de defensa antifeixista, un retorn a les normes sanes i necessàries de les lluites ideològiques.

Per una forta majoria, que dóna idea de l'ambient liberal francès, s'han aprovat els textos de les lleis sobre els grups de combat i milícies privades, tinença d'armes prohibides i repressió de les provocacions d'assassinat. La posició Laval, enfortida per tres èxits parlamentaris, assegura la vida del Govern fins a les eleccions de primavera.

LES SARDANES

Per al vinent diumenge, a la tarda, els Foments de la Sardana de Sants, han organitzat una ballada de sardanes, a l'estatge del Casino de Sants, carrer de Sants 114, a càrrec de la cobla «La Principal Barcelonina».

COM VA EL NOSTRE AJUNTAMENT GESTOR!

Dos personatges a la «busca» i «captura» d'una Alcaldia

Doncs tampoc no hi hagué el Ple municipal ahir. ¿Crisi de Madrid? De cap de les maneres. Si recordessiu que els nostres gestors municipals s'han tornat la mar de respectuosos amb la llei Municipal Catalana i són incapaços de supeditar la vida municipal a les contingències polítiques de la capital de la República, ja n'hi en parlarien de Madrid. Ningú com els cedistes per a ésser respectuosos amb les lleis que s'ha donat Catalunya. ¿Que per què són gestors? Això no és culpa seva. La culpa, ens ho ha dit moltes vegades mossèn Brunet, és dels qui varen abandonar llurs llocs. ¿Què volieu que fessin si els oferien uns càrrecs municipals als qual havien aspirat des del fons de la seva ànima, renunciar-hi? ¡Mai! Això hauria estat desertar davant de l'enemic, i un soldat de la CEDA no abandona mai el lloc. Quan hi arriba no el cedeix mai més i el defensa amb les dents. ¡Pobra Pàtria si no ho fessin així! Els dilapidadors que han governat amb ells ja no haurien deixat res per verd. Ara la llei els empara i ells també volen emparar el poble de Catalunya, que, sense ells, seria capaç de tornar a obtenir l'autonomia.

Però fins per complir la llei Municipal es necessiten vots i ningú no en té prous. Durant aquests tres dies en què ha estat convocat el Ple, els electors municipals han fet més visites i han tustat més esquenes que no faria un cacic lligaire d'alta muntanya.

De no haver-hi hagut l'«straperlo» que ha provocat la caiguda de Chapaprieta, és molt possible que els radicals, a canvi de quelcom més, s'haguessin avingut a votar a favor del senyor Jaumar, el campió de l'esperit de sacrifici; però empipats per la manera que llurs aliats es porten davant del «caudillo», varen decidir abstenir-se. Això va passar ahir al migdia al despatx de l'alcalde gestor interí accidental (sembla que no ens deixem cap denominació) en la reunió del consell — de la junta directiva, que diu el senyor Jaumar—. Va tirar la capa al toro el senyor Ulled, el qual va demanar la suspensió de la sessió. Segons les nostres notícies, la Lliga va oposar-s'hi; però com els altres varen ésser més, varen ordenar la suspensió al senyor Calderó. Aquest sembla que ha donat una nota en la qual ho comunica als consellers, d'aquelles amb les quals es poden sucar cadires.

Ara no saben quan es farà la reunió general — també aquestes són paraules cares al senyor Jaumar—; però en el temps que transcorri d'aquesta suspensió a la nova reunió, els representants del senyor Jaumar i els del senyor Coll i Rodés, els dos contrincants a què ha quedat reduïda la competició després de les eliminatòries prèvies, hauran de fer grans esforços per a la conquista de cada conseller, sobretot dels independents, que, com no es deuen a cap disciplina, es podran fer cotitzar bé.

Per ara les forces estan nivellades. Els cedistes compten amb deu vots, els nou seus i el del melquiadista senyor Roviralta. La Lliga compta també amb deu vots, puix que sumen als nou seus el del carlí senyor Soler i Janer. Els radicals i els econòmics, que entre tots fan catorze vots es mantenen neutrals i el petit grup d'agraris que dirigeix el senyor Viza no vol determinar l'elecció. ¿Qui guanyarà a qui?

Si el senyor Jaumar tingués la influència que ell es pensa, guanyaria ell, no hi ha dubte, puix que ja ha trobat la solució: —Si ens empipeu massa — deia en un dels moments de la discussió en què perdia els estreps, que eren molts — obligarem el senyor Vilallonga que us destitueixi i nomeni amics nostres (!).

Si el senyor Vilallonga s'hi avingués, no hi ha dubte que seria una bona ocasió per ajudar el pobre senyor Jaumar a continuar pel camí del sacrifici; però costa molt de creure que el «regionalista» valencià es vulgui posar a desfermar les ires del seu amic de l'ànima, senyor Cambó.

I al poble de Barcelona, ¿què li sembla tot això? Nosaltres ja ho sabem; però com que els protagonistes no ho saben, els direm que una persona que ha conegut l'Ajuntament en altres èpoques, deia ahir que ni en els bons temps del caciquisme de Planes i Casals no havien passat mai coses tan divertides. Ho subscrivim sense reserves.

Per l'indult de Florentí Prieto

Ha estat cursat el President de la República, el telegrama següent:

«El Centre Català Republicà de Viladecans, con 150 asociados, solicita indulto de Florentino Prieto y demàs condenados a muerte. — P. Codina, secretario. J. Iturrioz, presidente.»

Ahir, al Passeig de Gràcia, uns pistolers, en fugir de la policia, dispararen llurs pistoles i ferireu una noieta i un home. Veieu, si us plau, l'automòbil en el qual anaven, les diverses matrícules que empraren, el carro blindat on foren col·locades les bombes trobades a l'interior del cotxe i el públic comentant l'ocorregut

(Foto Centelles.)

Focs de Bengala

EL «DESFILE» DE LA MORT

Com que la política d'actualitat té molt de pellícula, no us estranyi que bategi el meu comentari amb el film que ha popularitzat més la figura rufianesca de Chevalier. Entre les coses que passen i el primer film sonor que va fer forrolla hi ha molts punts de contacte.

Al film de referència hi jugaven un paper principalíssim les pantorrilles de Jeanette MacDonald i les de l'actriu —no recordo el nom— que feia de cambrera. En la gestació i part de la crisi de cos present, no costa gaire de llucar l'esperit de Planes i Casals, conegut al seu temps per «En Pantorrilles». Al «Desfile» hi ha un tipus de protagonista indesitjable. A la trista sessió de dissabte, Pérez Madrigal i Gil Robles, donaren la impressió de trobar-se tan ben dotats com Chevalier per a interpretar papers d'aquesta mena, tot i que el mestre indiscutible sigui don Alexandre Lerroux.

Recordo que al film Chevalier-MacDonald hi havia una tronada escena on unes parelles d'enamorats donaven voltes a la sinia. Elles em fan pensar en les parelles de la Guàrdia Civil que haurien de sortir a escena si la justícia fos igual per a tothom. I uns soldadets grotescament uniformats que evolucionaven al so del popular himne bèl·lic de la reina Jeanette, se m'apareixen encarnats en les elevades personalitats que aquests dies han desfilat pel despatx de S. E. Estem vivim en ple «desfile». Però el d'ara no és de l'Amor. Es de la Mort.

J. M. FRANCES

Catala, el diari de la nit: ULTIMA HORA